

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal university of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

**នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំលើ
អបលនវត្ថុ**

ស្រាវជ្រាវចាប់ពីថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៣ ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៣

ស្រាវជ្រាវដោយ

និស្សិតឈ្មោះ **ក.លៀង លីស**
កុល សុវិជ្ជា

ណែនាំដោយ

សាស្ត្រាចារ្យជំនួយ **បណ្ឌិត អ៊ុន សកក្កដា**

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ជំនាន់ទី២៣

ឆ្នាំចូលរៀន

ឆ្នាំសរសេរសារណា

២០១៩

២០២៣

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Sciences Economiques

Royal university of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

**នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំលើ
អបលនវត្ថុ**

ស្រាវជ្រាវចាប់ពីថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៣ ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៣

ស្រាវជ្រាវដោយ

និស្សិតឈ្មោះ **ក.លៀង លីស**
កុល សុវិជ្ជា

ណែនាំដោយ

សាស្ត្រាចារ្យជំនួយ **បណ្ឌិត អ៊ុន សកក្កដា**

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ជំនាន់ទី២៣

ឆ្នាំចូលរៀន

ឆ្នាំសរសេរសារណា

២០១៩

២០២៣

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

នាងខ្ញុំឈ្មោះ **លៀង លីស** និងខ្ញុំបាទឈ្មោះ **កុល សុវិថ្វា** ជានិស្សិតបរិញ្ញាបត្រ ផ្នែកនីតិសាស្ត្រនៃ សាកលវិទ្យាល័យ ភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ជំនាន់ទី២៣ ឆ្នាំសិក្សា២០១៩-២០២៣ ។

ជាបឋមខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ សូមលំខិនកាយវាចាចិត្តដើម្បីសម្តែងការគោរព ការដឹងគុណ និងកតញ្ញាតាម យ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតជូនចំពោះអ្នកមានគុណទាំងឡាយ ដែលបានផ្តល់កំណើត ខិតខំប្រឹងប្រែងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាតាំងពីតូចត្រីតូចរហូតដល់ធំធាត់ពេញវ័យ ព្រមទាំងផ្តល់នូវភាពកក់ក្តៅ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអប់រំទូន្មានប្រៀនប្រដៅកូនៗប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌ ព្រមទាំងជម្រុញ និងលើក ទឹកចិត្តក្នុងការបញ្ជូនកូនៗទៅទទួលការអប់រំ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ លោកទាំងពីរបានផ្តល់នូវការផ្គត់ផ្គង់ថវិការ និងសិក្ខាបករណ៍ចាប់តាំងពីកម្រិតបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា រហូតដល់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រធ្វើឱ្យកូនចងចាំជានិច្ច ដោយមិនអាចបំភ្លេចបាន។

សូមគោរពថ្លែងអរគុណចំពោះ **ឯកឧត្តមសាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតសាកលវិទ្យាធិការ សាកល វិទ្យាធិការរង គណៈគ្រប់គ្រង ព្រមទាំងលោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ** ទាំងអស់នៅក្នុងសាកល វិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានបង្ហាត់បង្រៀន អប់រំទូន្មាន លះបង់ពេលវេលា ព្រមទាំងកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្តដល់ខ្ញុំទាំងពីរក្នុងរយៈពេលបួនឆ្នាំកន្លងមកដើម្បីឱ្យ ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ទទួលបាន នូវចំណេះដឹង ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ លើបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងច្បាប់ជាតិ ព្រមទាំងច្បាប់អន្តរជាតិថែម ទៀតផង។ ជាពិសេស សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ **លោកសាស្ត្រាចារ្យជំនួយបណ្ឌិត អ៊ុន សកកុដា** ដែលជាសាស្ត្រាចារ្យណែនាំដើម្បីធ្វើឱ្យមាននូវដំណើរការ នៃការតាក់តែង កិច្ចការស្រាវជ្រាវនេះឡើង ប្រកបដោយ ភាពជោគជ័យ។ ជាពិសេសទៀតនោះ គាត់បានចំណាយកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្ត និងពេលវេលាដ៏មានតម្លៃក្នុងការ ប្រឹងប្រែងពន្យល់ណែនាំតម្រង់ទិសផ្តល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធ និងអនុសាសន៍ល្អៗ និងជួយកែលម្អចំណុចខ្វះខាត ទាំងឡាយ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកិច្ចការស្រាវជ្រាវមួយនេះ បានទទួលនូវលទ្ធផលល្អ និងត្រឹមត្រូវ។

ជាចុងក្រោយក៏សូមថ្លែងអំណរគុណ និងសូមប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិក្នុងលោកសូមជួយថែរក្សា ដល់លោកទាំងអស់ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ជួបតែពុទ្ធពរទាំងបួនប្រការគឺ **អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ** កុំបី ឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ព្រមទាំងឧទ្ទិសដល់ទេវតា ឥន្ទព្រហ្មជួយឱ្យប្រទេសជាតិយើង រួមទាំងប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ ជួបតែសន្តិភាព សុវត្ថិភាព និងអភិវឌ្ឍន៍កម្រើកចម្រើនឆ្ពោះទៅមុខជានិរន្តរ៍។

អារម្ភកថា

ក្រោយពីបានសិក្សា និងឆ្លងកាត់ការបណ្តុះបណ្តាលថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រ អស់រយៈពេល ០៤ឆ្នាំ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច នូវមុខវិជ្ជាជាច្រើន ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យច្បាប់ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយអ្វីដែលពិសេសនោះ គឺទាក់ទងជាមួយនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំបានទទួលនូវចំណេះដឹងយ៉ាងទូលំទូលាយ ប្រកបដោយ ភាពច្បាស់លាស់ ក្រោមការយកចិត្តទុកដាក់ពីសំណាក់ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូសាស្ត្រាចារ្យនានា។ ដោយមានការ ជ្រោមជ្រែង និងការយកចិត្តទុកដាក់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ក្នុងការបង្ហាត់បង្រៀនអស់ពីកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្ត ទាំងអស់ នេះហើយ ទើបធ្វើឱ្យខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ អាចឈានមកដល់ការចងក្រងសារណាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រជំនាន់ទី២៣ និងដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងការចែករំលែកចំណេះដឹងមួយចំនួន ដល់និស្សិតជំនាន់ក្រោយផង។ ក្នុងការសរសេរ សារណា បញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនេះខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសប្រធានបទមួយដែលទាក់ទង ទៅនឹងក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានប្រធានបទ “**នីតិវិធី នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំលើអចលនវត្ថុ**”។

តាមរយៈការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ សង្ឃឹមយ៉ាងម៉ត់ចត់ថា សារណាមួយនេះនឹងអាចជា ឯកសារជំនួយស្មារតី ជាឯកសារសម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់មិត្តនិស្សិត និងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នកអាន គ្រប់រូប ជាពិសេស គឺនិស្សិតដែលកំពុងសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ ថែមទាំង មានភាពងាយស្រួលក្នុងការសិក្សាស្វែងយល់អំពី នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនៅក្នុង ប្រព័ន្ធតុលាការកម្ពុជា ឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាក់លាក់តាមដំណាក់កាលនីមួយៗ និងស្របតាមច្បាប់ដែលចូលជា ធរមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ហើយលើសពីនេះទៅទៀតផងនោះ គឺចង់បន្សល់ទុកនូវស្នាដៃមួយ ដើម្បីជាការចងចាំមួយ ដែលខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ក៏ធ្លាប់ជាអតីតនិស្សិតនៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ចនេះផងដែរ។

ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ក៏សូមធ្វើការខន្តី អភ័យទោសទុកជាមុននូវរាល់កំហុសខុសឆ្គង ទាំងឡាយ ក្នុងប្រការណាមួយដោយអចេតនា ដូចជាការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍ អត្ថន័យ ឬកំហុសឆ្គងដោយ អចេតនាណាមួយដែលមាននៅក្នុងសារណាមួយនេះទុកជាមុន ព្រោះខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ជឿជាក់ថាពិតជាគ្មាន អ្វីដែលល្អឥតខ្ចោះនោះឡើយ ដូចនេះហើយត្រូវតែទទួលស្គាល់នូវកំហុសទាំងឡាយ និងទទួលយកនូវការកែតម្រូវ របស់លោកអ្នកអានតាមរយៈការផ្តល់ជាមតិយោបល់វិះគន់ ដើម្បីភាពស្ថាបនារបស់មិត្តៗនិស្សិត លោក លោកស្រីទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យស្នាដៃមួយនេះកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរឡើង។

មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីផ្តើម	១
---------------------------	----------

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអបលនវត្ថុ

១.១. សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៥
១.១.១. អត្ថន័យនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៥
១.១.១.១. ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៦
១.១.១.២. កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៧
១.១.២. លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ	១១
១.១.២.១. ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ	១១
១.១.២.២. លិខិតអនុវត្ត	១១
១.១.២.៣. រូបមន្តអនុវត្ត	១៥
១.១.២.៤. បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ	១៨
១.២. ស្ថាប័នអនុវត្តនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ	១៨
១.២.១. ប្រភេទនៃស្ថាប័នអនុវត្ត	១៩
១.២.១.១. តុលាការអនុវត្ត	១៩
១.២.១.២. អាជ្ញាសាលា	២១
១.២.១.២. វិសាលភាពនៃអ្នកដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំ	២៥
១.២.២. ភាគីនៃការអនុវត្ត និងអ្នកតំណាង	២៥
១.២.២.១. ភាគីអនុវត្ត	២៥
១.២.២.២. អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ	២៦
១.២.៣. នីតិវិធីប្តឹងប្រាស័យចំពោះការអនុវត្ត	២៦
១.២.៣.១. ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត	២៦
១.២.៣.២. បណ្តឹងជំទាស់	២៧
១.៣. សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអបលនវត្ថុ	២៨

១.៣.១. អត្ថន័យនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ.....	២៨
១.៣.២. កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ	២៩
១.៣.២.១. ដី ឬអគារ	២៩
១.៣.២.២. កម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬអគារ.....	២៩
១.៣.២.៣. សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ចំពោះអចលនវត្ថុ.....	៣១
១.៣.២.៤. ផលបូកោតដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី	៣៣

ជំពូកទី២

លំហូរនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

២.១. នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ.....	៣៥
២.១.១. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត	៣៦
២.១.២. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ.....	៣៦
២.២. ដីកាសម្រេចចាប់ខ្លឹមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ	៣៧
២.៣. នីតិវិធីនៃការរឹបអូសចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៣៧
២.៣.១. ការចុះបញ្ជីនៃការរឹបអូស និងរបាយការណ៍នៃការរឹបអូស.....	៣៨
២.៣.២. អានុភាពនៃការរឹបអូស.....	៣៨
២.៣.៣. នីតិវិធីវាយតម្លៃ និងគណនា	៤០
២.៣.៤. នីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំ	៤១
២.៣.៤.១. ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រាមសំបុត្រ.....	៤១
២.៣.៤.២. ការលក់ឡាយឡុងដោយផ្ទាល់មាត់.....	៤២
២.៣.៥. នីតិវិធីចែកចំណែក	៤៥
២.៣.៦. ការដាក់ប្រាក់ភោគ និងការផ្ញើ.....	៤៦
២.៣.៧. សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត.....	៤៦
២.៤. ការផ្អាក និងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៤៧
២.៤.១. ការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៤៧
២.៤.២. ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ.....	៤៨
២.៥. ទំនាក់ទំនងនៃការរក្សាការពារ និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ.....	៤៩
២.៥.១. ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ	៥០

២.៥.២. ការប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នទៅជាការអនុវត្តពិតប្រាកដ.....	៥០
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន.....	៥១
អនុសាសន៍.....	៥២
ឯកសារយោង	
ឧបសម្ព័ន្ធ	

សេចក្តីផ្តើម

សេចក្តីផ្តើម

១. លំនាំបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

នីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺមានចែងក្នុងគន្ថីទី៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ឡាយព្រះហស្តលេខាប្រកាសឱ្យប្រើព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦។ តាមមាត្រា៩៣ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រមនេះនឹងត្រូវចូលជាធរមាននៅរាជធានីភ្នំពេញនៅថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ និងនៅទូទាំងប្រទេសនៅថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦។ ប៉ុន្តែយោងតាមមាត្រា៥៨៧នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីបានចែងថា ក្រោយពីចូលធរមានក្រមនេះ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយរយៈពេល ១ឆ្នាំទើបអនុវត្ត។ អាស្រ័យហេតុនេះ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានអនុវត្តទាំងស្រុងនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧។

ជាទូទៅនៅពេលដែលមានវិវាទកើតឡើង យើងសង្កេតឃើញថា មានវិធីសាស្ត្រ ក៏ដូចជាយន្តការជាច្រើន ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ ដែលជាគោលការណ៍ គេបែងចែកយន្តការដោះស្រាយវិវាទទាំងនោះជាពីរប្រភេទធំៗ គឺការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការដូចជា ការចរចា ការផ្សះផ្សារ ឬតាមរយៈមជ្ឈត្តការ ឬតាមសន្ទានកម្ម និងការដោះស្រាយវិវាទតាមរយៈប្រព័ន្ធតុលាការ។ ហើយប្រសិនបើ នៅតែមិនអាចដោះស្រាយវិវាទតាមរយៈ ការប្រឹងប្រែងដោយស្ម័គ្រចិត្ត និងដោយឆន្ទៈរបស់ភាគីនៃវិវាទបានទេ ជម្រើសចុងក្រោយក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិ គឺត្រូវពឹងពាក់តុលាការ ដែលជាស្ថាប័នរដ្ឋក្នុងការទាមទារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះតុលាការជាស្ថាប័ន ដែលមាន សមត្ថកិច្ចក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ ហើយករណីបើមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងពីភាគីម្ខាងទៀត តុលាការត្រូវកោះហៅ គូភាគីទាំងសងខាង ដើម្បីធ្វើការអះអាង ពិនិត្យ ភស្តុតាង ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ និងចេញសេចក្តីសម្រេច ដើម្បីឱ្យភាគី ម្ខាងទៀតដែលជាអ្នកមានកាតព្វកិច្ចតាមផ្លូវច្បាប់ត្រូវតែគោរពតាម។

ម្យ៉ាងទៀតប្រព័ន្ធនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលជាច្បាប់ទម្រង់មានគោលបំណងការពារសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ បុគ្គលឯកជន តាមរយៈការដោះស្រាយវិវាទដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើទៅច្បាប់ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់បុគ្គល ឯកជន។ ដើម្បីការពារសិទ្ធិទាមទារ និងសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលបានកំណត់នៅក្នុងនីតិឯកជន បើត្រឹមតែជាការ កំណត់ដោយតុលាការ អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាំងនោះនៅក្នុងសាលក្រម និងសាលដីកានៅមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ នោះទេ។ ហេតុនេះហើយ ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់សិទ្ធិនៅក្នុងប្រព័ន្ធនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលមាន គោលបំណង នៃការការពារសិទ្ធិរបស់បុគ្គលឯកជន ចាំបាច់ត្រូវមានការរៀបចំនូវនីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្តដោយបង្ខំ ក្នុងករណីដែលបុគ្គលជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវផ្តល់ការកាលិក ឬកូនបំណុលមិនព្រមអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយ ស្ម័គ្រចិត្ត ក្នុងគោលបំណងសម្រេចឱ្យបាននូវការអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិទាមទារ ឬសិទ្ធិប្រាតិភោគ

តាមរយៈការប្រើប្រាស់អំណាចអាជ្ញាបញ្ជារបស់ស្ថាប័នរដ្ឋដែលមានសមត្ថកិច្ច។ ហើយអ្វីដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងប្រព័ន្ធនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីដើម្បីបំពេញភារកិច្ចចាំបាច់នេះ គឺជាការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

នីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជាយន្តការមួយ ដែលតាមរយៈនេះស្ថាប័នរដ្ឋដែលមានសមត្ថកិច្ចជួយសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារ និងសិទ្ធិប្រាតិភោគចុងក្រោយរបស់ម្ចាស់បំណុល ដើម្បីទទួលបាននូវកម្មវត្ថុដែលជាការផ្តល់ការកាលិកចុងក្រោយជូនទៅម្ចាស់បំណុល។ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីមានច្រើនប្រភេទ ប៉ុន្តែការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលបាននឹងកំពុងតែពេញនិយមពីសំណាក់អ្នកច្បាប់ និងកំពុងតែអនុវត្តច្រើនជាងគេ គឺជាការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។ ហើយក្នុងសារណាបញ្ជាក់ការសិក្សានេះ និងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើ នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនេះ។

២. ចំណោទបញ្ជាក់នៃការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើប្រធានបទស្តីពី **នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ** បានផ្តោតសំខាន់ទៅលើកាលានុវត្តភាព និងសកម្មភាពនៃដំណើរការអនុវត្តរបស់ស្ថាប័នអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះសំដៅជាសំខាន់ទៅលើបញ្ហាចំនួន ៣មានដូចជា៖

១. តើអ្វីទៅជាការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ? ហើយត្រូវមានលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះ? ស្ថាប័នណាខ្លះមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុវត្ត?
២. តើលំហូរនៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវចាប់ផ្តើមនៅពេលណា? ហើយបញ្ចប់ទៅវិញនៅពេលណា?
៣. តើការអនុវត្តការប្រគល់អចលនវត្ថុមានដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

៣. គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងការជ្រើសរើសប្រធានបទស្តីពី **នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ** មកធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវសរសេរចេញជាសារណានេះ គឺក្នុងគោលបំណងសិក្សាឈ្វេងយល់ ពីក្របខណ្ឌបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលបាននឹងកំពុងអនុវត្ត ជាធរមានក្នុងពេលសព្វថ្ងៃ ឬក៏រួមនឹងទ្រឹស្តីដែលបានសិក្សា តាមរយៈសាស្ត្រាចារ្យច្បាប់នៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ ដើម្បីឱ្យកាន់តែមានភាពច្បាស់លាស់។ គោលបំណងសំខាន់នៃការសរសេរប្រធានបទខាងលើនេះដើម្បីស្វែងយល់អំពី៖

១. សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ
២. ស្ថាប័នអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ។
៣. សិទ្ធិអំណាច និងករណីយកិច្ចនៃស្ថាប័នអនុវត្ត។

៤. សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។

៥. នីតិវិធីការចាប់ផ្តើមអនុវត្តដោយបង្ខំ រហូតដល់នីតិវិធីបិទបញ្ចប់ការអនុវត្ត។

៤. ទំហំ និងដែនកំណត់នៃការស្រាវជ្រាវ

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងពាក់ព័ន្ធនៅសាលាមួយនេះ បានផ្អែកទៅតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៦ ដែលបានចូលជាធរមាន និងមានវិសាលភាពអនុវត្តនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានាពេលបច្ចុប្បន្ន។ នីតិវិធីនៃ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីដែល មានភាពស្មុគស្មាញ និងប្រើពេលវេលាវែងឆ្ងល់សម្រាប់ការ អនុវត្ត។ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុបានក្តោបរួមនូវ វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដូចជា៖ ដី អាគារ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ចំណែកនៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬអាគារនោះ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ផលបូកដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី និងចំណែកនៃសិទ្ធិទាំងនេះដែលជាសិទ្ធិរួម។ ដោយហេតុថា អចលនវត្ថុដែល ជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តនេះ មានវិសាលភាពយ៉ាងទូលំទូលាយ និងមាននីតិវិធីស្មុគស្មាញ ដូច្នេះការសិក្សាទៅលើ ប្រធានបទខាងលើនេះ គឺសិក្សាតែចំពោះនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុជាមុនតែប៉ុណ្ណោះ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការប្រគល់អចលនវត្ថុបន្ទាប់ពីការលក់ដោយបង្ខំ បទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទង នឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលគ្មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ក៏ត្រូវបានលើកយកមកធ្វើការសិក្សាផងដែរ ដើម្បីគាំទ្រទៅលើបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការប្រគល់អចលនវត្ថុ ដែលមាន ចែងតិចតួចផងដែរនៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណង ឱ្យសងជាប្រាក់។

៥. សារសំខាន់នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

លើសពីនេះទៅទៀតដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងខាងផ្នែកទ្រឹស្តី និងចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងការអនុវត្ត ជាក់ស្តែង ព្រមទាំងទទួលបានបទពិសោធន៍នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ឱ្យកាន់តែមាន ភាពច្បាស់លាស់ជាងមុនថែមទៀត ការស្រាវជ្រាវប្រធានបទនេះពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ព្រោះដើម្បីឈានដល់ការបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រប្រកបដោយភាពជោគជ័យ និងដើម្បីចូលរួម ចំណែកអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធច្បាប់នៅកម្ពុជាឱ្យមានលក្ខណៈកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើងថែមទៀតផង។ ជាពិសេស សង្ឃឹមថាសម្តីទិដ្ឋភាព នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវប្រធានបទនេះអាចទុកជាឯកសារមួយសម្រាប់បងប្អូនដែលជានិស្សិត ជំនាន់ក្រោយៗ ធ្វើការសិក្សាស្វែងយល់បន្ថែមអំពីនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដើម្បីទទួលបានការ យល់ដឹងកាន់តែច្បាស់ និងមានភាពត្រឹមត្រូវបន្ថែមទៀត។

៦. នីតិសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ

នៅក្នុងការសិក្សាលើប្រធានបទនេះខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ បានធ្វើការប្រមូលឯកសារគតិយុត្ត មានដូចជា៖ ច្បាប់ ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ប្រកាស សេចក្តីណែនាំ ឬសៀវភៅទាក់ទងនឹងនីតិវិធីការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ។ បន្ថែមពីនេះទៅទៀត ក៏បានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងប្រមូលឯកសារមួយចំនួនផ្សេងទៀតពីបណ្ណាល័យ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច និងឯកសារមួយចំនួនទៀតតាមរយៈប្រព័ន្ធ ផ្សព្វផ្សាយអេឡិចត្រូនិចនានា។

បន្ទាប់ពីបានប្រមូលយកទិន្នន័យខាងលើរួចហើយនោះ ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ ក៏បានយកទិន្នន័យដែល បានទទួលយកមកធ្វើការសិក្សាវិភាគ និងប្រៀបធៀបជាមួយទ្រឹស្តីដែលបានសិក្សាកន្លងមកពីសាស្ត្រចារ្យ ដើម្បី ឈានទៅរក ការសន្និដ្ឋានជាមួយ ព្រមទាំងផ្តល់មតិយោបល់ ឬអនុសាសន៍។

៧. វេទនាសម្ព័ន្ធនៃការស្រាវជ្រាវ

ចំពោះសារណាបញ្ចប់ការសិក្សារបស់ខ្ញុំទាំងពីរ បានធ្វើការបែកចេញជា ២ជំពូកដូចខាងក្រោម៖

ជំពូកទី១៖ សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ នៅក្នុងជំពូក នេះបានបែងចែកជា ៣ចំណុចបន្ថែមទៀត គឺចំណុចទី១ សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ, ចំណុចទី២ ស្ថាប័នអនុវត្តនៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ, ចំណុចទី៣ សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។

ជំពូកទី២៖ លំហូរនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ នៅក្នុងជំពូកនេះ បានបែងចែកជា ៥ចំណុចបន្ថែមទៀត គឺចំណុចទី១ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ, ចំណុចទី២ ដីកាសម្រេចការចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ, ចំណុចទី៣ នីតិវិធីចំពោះការរឹបអូស លក់ដោយបង្ខំ, ចំណុចទី៤ ការផ្អាក និងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ, ចំណុចទី៥ ទំនាក់ទំនងការរក្សា ការពារ និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ជំពូកទី១

**សញ្ញាណទូរ័នការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះ
អបលនវត្ថុ**

ជំពូកទី១

សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអបលនវត្ថុ

១.១. សញ្ញាណទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១.១.១. អត្ថន័យនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ជានីតិវិធីអនុវត្តមួយដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីដើម្បីធ្វើឱ្យបានសម្រេចនូវសិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់។ មានន័យថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជានីតិវិធីតាមផ្លូវតុលាការ ក្នុងការសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារ ឬសិទ្ធិប្រាតិភាគ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងនីតិករណី ដោយប្រើអំណាចរដ្ឋ ដែលសិទ្ធិទាមទារសិទ្ធិប្រាតិភាគនោះមានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត។ អាចនិយាយបានថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជាប្រព័ន្ធមួយដែលមានលក្ខណៈបង្ខំដោយប្រើប្រាស់អំណាចរដ្ឋ ដើម្បីជួយសម្រេចសិទ្ធិរបស់បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារ ឬសិទ្ធិប្រាតិភាគ ដោយផ្អែកតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ បញ្ញត្តិក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិដទៃទៀត។

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ជានីតិវិធីឯករាជ្យមួយដែលអនុវត្តដោយអាជ្ញាធររដ្ឋផ្សេងពីអាជ្ញាធរ ដែលអនុវត្តនីតិវិធីបណ្តឹង ដែលហៅក្នុងន័យចង្អៀតថា នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី (នីតិវិធីដែលមានចែងចាប់ពីគន្លឹះ១ ដល់គន្លឹះ៤) ការអនុវត្តដោយបង្ខំមិនមែនជានីតិវិធីបន្ទាប់ ឬបន្តពីនីតិវិធីបណ្តឹងទេ តែគឺជានីតិវិធីឯករាជ្យមួយ ដែលចាប់ផ្តើមដោយការដាក់ពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលត្រូវការឱ្យមានការសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារ ឬសិទ្ធិប្រាតិភាគរបស់ខ្លួន។^១

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាទៅនឹងនីតិវិធីបណ្តឹងនៅត្រង់ថា នីតិវិធីនេះក៏ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងលក្ខណៈជានីតិវិធីនៃការតទល់ ក្នុងនោះមានភាគីពីរ ដែលមានផលប្រយោជន៍ប្រឆាំងគ្នា បន្ថែមពីលើស្ថាប័នរដ្ឋដែលទទួលបន្ទុកក្នុងការផ្តល់យុត្តិធម៌។ ចំពោះស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានតួនាទីក្នុងការធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំហៅថា **ស្ថាប័នអនុវត្ត** ចំពោះភាគីទំនាស់នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំវិញ ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំហៅថា **“ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត”** ចាប់ពីត្រង់នេះតទៅ ហៅដោយសាមញ្ញថា **“ម្ចាស់បំណុល”** ចំណែកភាគីម្ខាងទៀតហៅថា **“កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត”** ចាប់ពីត្រង់នេះតទៅ ហៅដោយសាមញ្ញថា **“កូនបំណុល”**។ ប្រធាននៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំរួមមាន ស្ថាប័នអនុវត្ត ម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល។ ក៏ប៉ុន្តែដោយសារថា នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជានីតិវិធីដែលដាក់បន្ទុកនៃការអនុវត្តទៅលើកូនបំណុល ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារ សិទ្ធិប្រាតិភាគរបស់ម្ចាស់បំណុលនោះ ឋានៈរបស់ភាគីទាំងពីរនៅក្នុងនីតិវិធីនេះ គឺមិនស្មើគ្នាទេ

^១ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៤

ដោយខុសពីឋានៈរបស់ភាគីទាំងសងខាងនៅក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹង ក៏ព្រោះតែនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើការសន្មតថា ម្ចាស់បំណុល គឺជាបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិ ហើយកូនបំណុល គឺជាបុគ្គលដែលមានកាតព្វកិច្ច តែមិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ដូច្នេះគោលការណ៍នៃសិទ្ធិស្មើគ្នារវាងភាគី មិនត្រូវបានយកមកអនុវត្តនៅក្នុងនីតិវិធីនេះទេ។ លើសពីនេះទៅទៀត តតិយជន ផ្សេងពីបុគ្គលដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ អាចចូលរួមនៅក្នុងដំណាក់កាលណាមួយ នៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ក្នុងឋានៈជាជនដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធបាន ប៉ុន្តែតតិយជននេះ មិនមែនជាប្រធាននៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំទាំងមូលនោះឡើយ។^២

១.១.១.១. ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបានចែកចេញជា ៣យ៉ាងធំៗ គឺការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិប្រាតិភោគ និងការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលគ្មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់។

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់

ជាគោលការណ៍ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ធ្វើឡើងដើម្បីបង្ខំអ្នកទ្រព្យរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយបម្លែងជាប្រាក់រួចចែកទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត រួមទាំងម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំចែកចំណែក។^៣

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់មានដូចជា ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ការអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត និងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា។

❖ អនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិប្រាតិភោគ

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិប្រាតិភោគ ជាប្រភេទនៃការអនុវត្តមួយ ដែលជាគោលការណ៍ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិទូទៅនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី១ នៃគន្ថទី៦។

ការអនុវត្តបង្ខំប្រភេទនេះ មានដូចជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះនាវា ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះចលនវត្ថុ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល ឬសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត។^៤

^២ ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី១ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តដោយបង្ខំ ផ្នែកទី១ ទំព័រទី២-៣

^៣ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, គន្ថទី៦ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ជំពូកទី២

^៤ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, គន្ថទី៦ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ជំពូកទី៣

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលគ្មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់

ផ្ទុយពីការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ គោលការណ៍នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលគ្មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ពុំមានចរិតលក្ខណៈរឹបអូសវត្ថុ ឬសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដើម្បីប្តូរជាប្រាក់នោះឡើយ តែវាមានចរិតលក្ខណៈដោយឡែកផ្សេងទៀត ដូចជាការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ ការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ ការអនុវត្តជំនួស ការអនុវត្តដោយប្រយោល ការបង្ហាញឆន្ទៈជាដើម។^៤

១.១.១.២. កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំមានបួនប្រភេទធំៗ គឺការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា និងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល។

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់។ អចលនវត្ថុ គឺសំដៅលើដី អាគារ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ចំណែកនៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬអាគារនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបុរេភាគដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី និងចំណែកនៃសិទ្ធិទាំងនោះ គឺជាសិទ្ធិម្យ៉ាង។ ជាទូទៅវត្ថុដែលនៅជាប់នឹងដី ឬវត្ថុដែលអាចក្លាយជាភាគមួយនៃដី ជាពិសេសអាគារសំណង់ដែលសង់នៅលើដី ហើយមិនអាចប្តូរទីតាំងបាន ឬពូជដែលសាបនៅលើដីដំណាំដែលបានដាំ រុក្ខជាតិដែលនៅលើដី គឺជាសមាសភាគនៃដី លុះត្រាតែមិនអាចបំបែកបានចេញពីដីទេ ហើយមិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិឯករាជ្យបានទេ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងបានចែង។ ចំពោះការចាត់ទុកអាគារ មិនមែនជាអចលនវត្ថុឯករាជ្យ គឺអាស្រ័យទៅលើ គោលនយោបាយនីតិកម្មរបស់ប្រទេសផ្សេងៗគ្នា។ ក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចែងថា៖ អាគារ គឺជាសមាសភាគនៃដី ពោលគឺអាគារមិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈជាអចលនវត្ថុឯករាជ្យបានឡើយ។^៦

ប៉ុន្តែមានករណីដែលអាចចុះបញ្ជី អាគារ គឺជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិដោយឯករាជ្យបានដែរ ដោយសារតែមានកាលៈទេសៈពិសេសដែលថា ដី មិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិតាមច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីទេ នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចជារាជធានីភ្នំពេញ។ ក្នុងករណីបែបនេះហើយទើបអាគារ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីក៏អាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំបានដែរ។ រីឯអាគារ ដែលមិនបានចុះបញ្ជីនោះ គឺជាសមាសភាគនៃកម្មសិទ្ធិលើដី ឬសមាសភាគនៃសិទ្ធិប្រព្យាប្រើប្រាស់ដី សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបុរេភាគ ដែលមិនអាច

^៤ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, គន្ថីទី៦ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ជំពូកទី៤

^៦ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤១៧

ក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុដោយឯករាជ្យបាន។ ដោយសារថាអានុភាពនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះកម្មសិទ្ធិលើដី ឬចំពោះសិទ្ធិប្រកួតប្រជែងប្រើប្រាស់ដីមាននៅលើអាគារ ដែលជាសមាសភាគនៃសិទ្ធិនោះដែរ។ អាគារទាំងនោះនឹងត្រូវបានលក់ដោយបង្ខំជាមួយនឹងកម្មសិទ្ធិលើដី ឬសិទ្ធិប្រកួតប្រជែងប្រើប្រាស់នៃដី។^៧

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីដែលមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញជាងគេ។ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះអចលនវត្ថុ សំដៅទៅលើការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិទាមទារ ដែលមានគោលបំណងឱ្យប្រគល់ការគ្រប់គ្រងលើទីកន្លែង ឬទីទំនេរណាមួយឱ្យទៅម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬតតិយជន។

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនេះត្រូវធ្វើឡើងដោយវិធីលក់ដោយបង្ខំ ពោលគឺតុលាការអនុវត្តរឺបង្កើនអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត រួចលក់អចលនវត្ថុនោះដោយបង្ខំ ហើយយកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ទៅសងម្ចាស់បំណុល។^៨

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ

ចលនវត្ថុតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណី សំដៅទៅលើវត្ថុក្រៅពីអចលនវត្ថុទាំងឡាយដែលមានដូចជា រូបិយវត្ថុ និងផលធម្មជាតិដែលមិនទាន់បំបែកពីដីនៅឡើយ ហើយអាចទទួលបានផលយ៉ាងច្បាស់ នៅក្នុងអំឡុងពេល ១(មួយ)ខែ។^៩ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុត្រូវធ្វើឡើងតាមការរឺបង្កើនយកវត្ថុ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដោយអាជ្ញាសាលា។^{១០} ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណី ដែលចលនវត្ថុនោះត្រូវបានកាន់កាប់ដោយតតិយជន អាជ្ញាសាលាអាចរឺបង្កើនបានលុះត្រាតែ តតិយជននោះមិនបដិសេធក្នុងការប្រគល់។^{១១}

ជាគោលការណ៍ ការរឺបង្កើនចលនវត្ថុអាចធ្វើបានតែចំពោះទ្រព្យរូបិយ ឬទ្រព្យអរូបិយទាំងឡាយណាដែលធ្លាក់ទៅលើកូនបំណុលតែប៉ុណ្ណោះ ដែលមានន័យថាទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នោះរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អាចក្លាយជា កម្មវត្ថុនៃការរឺបង្កើនបានតែក្នុងករណីដែលមានមូលហេតុពាក់ព័ន្ធ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីក៏មានទ្រព្យសម្បត្តិមួយចំនួនដែលច្បាប់បានហាមឃាត់មិនឱ្យរឺបង្កើនដូចខាងក្រោម៖

- សម្លៀកបំពាក់ សម្ភារៈដំណេក តុ ទូ សម្ភារៈសម្រាប់ដាំស្ល និងសម្ភារៈសំរាប់យ៉ាងនៅ បន្ទប់របស់

^៧ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា១២២

^៨ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤១៩.កថាខណ្ឌ១

^៩ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា១២០ កថាខណ្ឌ៣

^{១០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៨៥ កថាខណ្ឌ១

^{១១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៨៦

កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាព រួមគ្នាជាដើម។

- គ្រឿងបរិភោគ និងទំហំនៃវត្ថុដែលត្រូវការចាំបាច់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតក្នុងអំឡុងពេល ២ (ពីរ)ខែ របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត រួមទាំងញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្តមាន ជីវភាពរួមគ្នាជាដើម។
- របបឧបត្ថម្ភខាងផ្នែកជីវភាព របបឧបត្ថម្ភផ្នែកអប់រំ របបឧបត្ថម្ភផ្នែកសុខភាព និងប្រាក់ ឬវត្ថុឧបត្ថម្ភ ផ្សេងទៀតដែលផ្តល់ពីរដ្ឋ ឬអាជ្ញាធរដែនដីដើម្បីការពារដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់កូនបំណុលនៃ ការអនុវត្ត។
- ផ្នែកប្រាក់តិចជាង ឬស្មើនឹង ១,០០០,០០០(មួយលាន)រៀល ក្រៅពីប្រាក់ដែលបានកំណត់នៅក្នុង ចំណុចខាងលើនេះ។
- ឧបករណ៍ ដី សត្វពាហនៈ ដែលជាចាំបាច់សម្រាប់ការងារកសិកម្មរបស់ខ្លួន និងចំណីសត្វទាំងនេះ ព្រមទាំងគ្រាប់ពូជ ឬកសិផលដែលមានប្រភេទដូចគ្នា ដែលត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់បន្តការងារ កសិកម្ម រហូតដល់ដេញទទួលបានផលបន្ទាប់របស់កសិករក្នុងការប្រកបកសិកម្ម។
- មង សំណាញ់ ឬនេសាទឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដែលចាំបាច់ ចំណី និងកូនត្រី ឬផលផលប្រភេទដូចគ្នា ដែលត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់រកផលផល ឬចិញ្ចឹមផលផលរបស់អ្នកប្រកបរបរនេសាទ។
- ឧបករណ៍ និងវត្ថុផ្សេងៗដែលចាំបាច់សម្រាប់អ្នកបច្ចេកទេស សិប្បករ កម្មករ និងអ្នកផ្សេងទៀត ដែលប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬអាជីវកម្ម ដោយកំលាំងប្រាជ្ញា និងកម្លាំងកាយ។ ប៉ុន្តែបើជាវត្ថុ ដែលអ្នកនោះ មានក្នុងគោលបំណងសម្រាប់លក់ ឬជួលវិញអាចរឹបអូសបាន។
- ព្រះពុទ្ធរូប ក្បួនរឿយសាសនា និងវត្ថុផ្សេងៗដែលចាំបាច់សម្រាប់ពិធីក្នុងសាសនា។
- ពង្សាវលី កំណត់ប្រចាំថ្ងៃ បញ្ជីប្រកបមុខរបរ និងឯកសារប្រភេទដូចគ្នាផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់ របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។
- គ្រឿងឥស្សរិយស និងប័ណ្ណសរសើរផ្សេងៗទៀតរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬរបស់ញាតិរបស់ ជននោះ។
- ឯកសារ និងឧបករណ៍ដែលចាំបាច់ក្នុងការសិក្សានៅសាលារៀន ឬនៅស្ថាប័នអប់រំផ្សេងទៀត របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមាន ជីវភាពរួមគ្នា។
- វត្ថុដែលទាក់ទងទៅនឹងតក្កកម្ម ឬស្នាដៃនិពន្ធដែលមិនទាន់បានផ្សាយជាសាធារណៈ។

- អវៈយវៈសិប្បនិមិត្ត សរីរាង្គសិប្បនិមិត្តផ្សេងទៀត និងឧបករណ៍ជំនួយខ្លួនប្រាណផ្សេងទៀតដែលចាំបាច់របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ព្រមទាំងវត្ថុផ្សេងៗសម្រាប់ថែទាំអ្នកជម្ងឺ ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្តហើយមានជីវភាពរួមគ្នា។
- ម៉ាស៊ីន ឬឧបករណ៍ពន្លត់ភ្លើង ឧបករណ៍ជម្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀតសម្រាប់អាគារ ឬសំណង់ផ្សេងទៀតដែលច្បាប់ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗតម្រូវឱ្យមានបរិក្ខារដើម្បីបង្ការហានិភ័យ និងការពារសន្តិសុខ។^{១២}

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា

នាវាសំដៅទៅលើផលយាន ដែលមានចំណុះសរុបជាតោនស្មើនឹង ឬលើសពី២០តោន និងផលយានដែលមានចំណុះសរុបគិតជាតោនក្រោម ២០តោន ហើយដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ចំពោះផលយានដែលមានចំណុះសរុបជាតោនស្មើនឹង ឬលើសពី២០តោននោះ ទោះបីជាមិនបានចុះបញ្ជីក៏ដោយក៏ចាត់ទុកជា នាវាក្នុងន័យក្រមរដ្ឋប្បវេណីដែរ។ នាវា ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវានៅទីនោះសំដៅទៅលើនាវាដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធជាក់លាក់មួយ និងមានសមត្ថភាពអាចធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទឹក ដើម្បីដឹកអ្នកដំណើរ ឬវត្ថុផ្សេងៗបាន។^{១៣}

នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា ត្រូវធ្វើឡើងដោយតុលាការអនុវត្តតាមរយៈវីធីលក់ដោយបង្ខំ ហើយតុលាការអនុវត្តដែលមានសមត្ថកិច្ចលើការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា គឺសាលាដំបូងនៃទីកន្លែងដែលនាវាស្ថិតនៅជាអ្នកមានសមត្ថកិច្ចនៅពេលចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំ។^{១៤}

❖ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល គឺជាការអនុវត្តដោយបង្ខំដើម្បីសម្រេចបាននូវសិទ្ធិទាមទារដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់របស់ម្ចាស់បំណុល ឬប្រគល់ចលនវត្ថុហៅថា ការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលតាមរយៈការរឹបអូស សិទ្ធិលើបំណុលដែលមានកម្មវត្ថុជាការសងជាប្រាក់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគតិយជនដែលកាន់កាប់ចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត មិនព្រមប្រគល់ចលនវត្ថុនោះ ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានធ្វើដោយមិនអាចធ្វើតាមការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុទេ ត្រូវធ្វើតាមការអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល។ គឺកូនបំណុលនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវរឹបអូសហៅថា **កូនបំណុលទី៣**។ តុលាការអនុវត្តមានសមត្ថកិច្ចធ្វើការអនុវត្ត ចំពោះសិទ្ធិលើ

^{១២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៨០
^{១៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៥៤
^{១៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៥៥ កថាខណ្ឌ១

បំណុលត្រូវកំណត់តាមលំនៅឋានរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តគ្មានលំនៅឋាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទេ គឺត្រូវយកលំនៅឋានទី៣ ដើម្បីកំណត់ជាមូលដ្ឋាន។^{១៥}

១.១.២. លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១.១.២.១. ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ

ជាគោលការណ៍ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្តតាមពាក្យសុំរបស់ភាគី ហើយពាក្យសុំត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការសរសេរពាក្យសុំ ឱ្យអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលក្នុងនោះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ត្រូវសរសេរដូចខាងក្រោម៖

- ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនឹងឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកកំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់។
- សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត៖ អាចសរសេរបញ្ជាក់អំពីប្រភេទនៃលិខិតអនុវត្ត ប្រភពនៃលិខិតអនុវត្ត រួមទាំងកាលបរិច្ឆេទនៃលិខិតអនុវត្តជាដើម។
- សញ្ញាណនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត ដែលក្នុងករណីនេះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តមិនចាំបាច់រៀបរាប់លម្អិតអំពីអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តក៏បាន ពោលគឺម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តគ្រាន់តែបញ្ជាក់អំពីទីតាំងនៃអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល គឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។^{១៦}

១.១.២.២. លិខិតអនុវត្ត

ជាគោលការណ៍ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយលិខិតអនុវត្ត។ មានន័យថាស្ថាប័នអនុវត្តពុំអាចចាប់ផ្តើមការអនុវត្តបានទេ បើពុំមានលិខិតអនុវត្តភ្ជាប់ជាមួយនូវពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ លើកលែងតែការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលអាជ្ញាសាលាអាចធ្វើការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគមកឱ្យអាជ្ញាសាលា ឬដាក់លិខិតបញ្ជាក់ថាអ្នកកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះ យល់ព្រមប្រគល់ឱ្យអាជ្ញាសាលាជាការស្រេច។ រីឯការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតអនុវត្ត។

ក. និយមន័យ

លិខិតអនុវត្ត គឺជាឯកសារដែលបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិទាមទារឱ្យផ្តល់តាវកាលិកណាមួយជាក់លាក់ ដែលបានកំណត់នៅក្រោមនីតិវិធីកជន លិខិតនេះ គឺច្បាប់ផ្តល់ឱ្យនូវអំណាចបង្ខំឱ្យអនុវត្តដើម្បីសម្រេចនូវអត្ថន័យ នៃសិទ្ធិ

^{១៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤០២

^{១៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៩

តាមរយៈការអនុវត្តដោយបង្ខំ។^{១៧}

ចំពោះខ្លឹមសារ និងវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវកំណត់ដោយផ្អែកទៅលើលិខិតអនុវត្ត ដោយអាស្រ័យទៅតាមស្ថានភាពផ្សេងៗ។ ខ្លឹមសារ និងវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំអាចត្រូវបានកម្រិត ឬបន្ថែមដោយរូបបន្តអនុវត្ត។

ខ. ប្រភេទនៃលិខិតអនុវត្ត

ដើម្បីអនុវត្តដោយបង្ខំ លិខិតអនុវត្តជាឯកសារយ៉ាងសំខាន់មិនអាចខ្វះបាន។ លិខិតអនុវត្តមានច្រើនប្រភេទដូចជា៖

❖ សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក ដែលបានចូលជាស្ថាពរ

សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក ដែលចេញដោយតុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបានចូលជាស្ថាពរ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាលិខិតអនុវត្ត។^{១៨} ក្នុងចំណោមសាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយដែលបានចូលជាស្ថាពរ មានតែសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិកប៉ុណ្ណោះដែលមានអានុភាពអនុវត្ត។ ទោះបីជា ក្នុងករណីសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលពាក់ព័ន្ធជាសាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិកក៏ដោយ ប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំ មិនអាចធ្វើទៅបានអាស្រ័យដោយចរិតលក្ខណៈនៃសិទ្ធិទាមទារឱ្យផ្តល់តាវកាលិក នោះមានន័យថាសាលក្រម ឬសាលដីកាពុំមានអានុភាពអនុវត្តទេ។

❖ សាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយ ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន

នៅក្នុងលិខិតអនុវត្តចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាចុងក្រោយ ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន គឺស្រដៀងគ្នាទៅនឹងករណីនៃសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលបានចូលជាស្ថាពរដែរ ដោយសារថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលផ្អែកលើសាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ និងធ្វើឱ្យមានការវិវត្តទៅដល់ការសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារជាស្ថាពរ ដូច្នេះការសម្រេចសិទ្ធិនេះ មិនមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្នទេ។^{១៩}

❖ ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក

ជាគោលការណ៍ ដីកាសម្រេចមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាមបន្ទាប់ពីបានធ្វើការជូនដំណឹង។ ប្រសិនបើដីកាសម្រេចនោះ គឺជាដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក ដីកាសម្រេចនោះត្រូវមានអានុភាពអនុវត្ត។ ក៏ប៉ុន្តែដីកា

^{១៧} ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី១ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តដោយបង្ខំ ផ្នែកទី៤ កថាភាគ២ ទំព័រទី៣៧

^{១៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ក

^{១៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ខ

សម្រេចដែលត្រូវបានកំណត់ថាមិនមានអានុភាពបើមិនទាន់ចូលជាស្ថាពរ មិនអាចក្លាយជាលិខិតអនុវត្តបានទេ រហូតដល់ពេលចូលជាស្ថាពរ។^{២០}

❖ ដីកាសម្រេចដាស់តឿន ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន

ប្រសិនបើកូនបំណុលមិនបានដាក់ពាក្យ សុំតវ៉ាចំពោះដីកាសម្រេចដាស់តឿន ក្នុងអំឡុងពេលពីរសប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលការបញ្ជូនដីកាសម្រេចដាស់តឿន ឬប្រសិនបើដីកាសម្រេចដែលលើកចោលនូវពាក្យ សុំតវ៉ាចំពោះដីកាសម្រេចដាស់តឿនបានចូលជាស្ថាពរ នោះការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ននឹងត្រូវបាន ភ្ជាប់ជាមួយដីកាសម្រេចដាស់តឿន ហើយដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្ត ដោយបណ្តោះអាសន្ននោះ នឹងក្លាយទៅជាលិខិតអនុវត្ត។^{២១}

❖ ការចាត់ចែងរបស់ក្រឡាបញ្ជី ដែលកំណត់អំពីចំនួនប្រាក់ប្រដាប់ក្តី

បន្ទាប់ពីតុលាការបានវិនិច្ឆ័យអំពីភាគ និងបន្ទុកនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តីហើយ ចំនួនទឹកប្រាក់លម្អិតត្រូវកំណត់ ដោយក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូង តាមពាក្យសុំរបស់ភាគី។ ភាគីម្ខាងអាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យភាគីម្ខាងទៀត សងប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដោយយកការចាត់ចែងរបស់ក្រឡាបញ្ជីនេះធ្វើជាលិខិតអនុវត្ត។^{២២}

❖ លិខិតយថាភូតដែលធ្វើឡើងដោយសារការី

លិខិតយថាភូត ដែលធ្វើដោយសារការី និងដែលបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌទាមទារមួយចំនួន ត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ថាមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងលក្ខណៈជាលិខិតអនុវត្តហៅថា លិខិតបញ្ជាក់អនុវត្ត។^{២៣} ដោយសារថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំ អាចធ្វើឡើងបានភ្លាមដោយពុំចាំបាច់ឆ្លងកាត់តាមបណ្តឹង។

ម៉្យាងវិញទៀត ទោះបីជាលិខិតយថាភូតដែលធ្វើដោយសារការី ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយយកសុពលភាព នៃកិច្ចសន្យានៅក្រោមច្បាប់សារធាតុមកជាបុរេលក្ខខណ្ឌក៏ដោយ លិខិតនេះមិនកំណត់ជាស្ថាពរនូវសុពលភាព នៃកិច្ចសន្យាទេ ពោលគឺមិនដូចគ្នាទៅនឹងសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរឡើយ។ វាគ្រាន់តែជាសិទ្ធិអំណាច នៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យរបស់សារការី ដែលត្រូវបានកម្រិតប៉ុណ្ណោះ ដោយហេតុថាលិខិតយថាភូតធ្វើដោយសារការី ត្រូវបានធ្វើឡើងមិនផ្អែកទៅលើការពិនិត្យ និងទទួលស្គាល់អង្គហេតុ និងការសម្រេចសេចក្តីតាមផ្លូវច្បាប់របស់ ចៅក្រមទេ។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយ ដោយសារថាលទ្ធភាព ដែលនាំឱ្យមានការអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវនេះមាន ទ្រង់ទ្រាយធំទើបអានុភាពអនុវត្តត្រូវបានទទួលស្គាល់តែចំពោះលិខិតយថាភូត ធ្វើដោយសារការី ដែលមាន

^{២០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច គ
^{២១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ឃ
^{២២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ង
^{២៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ច

កម្មវត្ថុដែលជាសិទ្ធិទាមទារ ដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ប៉ុណ្ណោះ ព្រោះវាមានភាពងាយស្រួលក្នុង ការធ្វើបដិទាននូវផលប្រយោជន៍ដែលបានទទួលដោយសារការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬក្នុងការសងសំណងនៃការ ខូចខាតប្រសិនបើការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះធ្វើឡើងដោយមិនត្រឹមត្រូវ។

❖ សាលក្រម ឬសាលដីការបស់តុលាការបរទេស ដែលមានសាលក្រមអនុវត្តបានចូលជាស្ថាពរ

លិខិតអនុវត្តអាចជាសាលក្រម ដែលផ្តល់អានុភាពស្ថាពរទៅឱ្យសាលក្រម ឬសាលដីការបស់តុលាការ បរទេស ប្រសិនបើសាលក្រម ឬសាលដីការបរទេស បានបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌនាំឱ្យសាលក្រម ឬសាលដីការ បរទេសនោះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់នូវអានុភាព ដូចទៅនឹងសាលក្រម ឬសាលដីការស្ថាពរបស់តុលាការកម្ពុជា ដែរ។^{២៤} ក្នុងករណីដែលអានុភាពនៃសាលក្រម ឬសាលដីការបរទេសក្លាយទៅជាបញ្ហាវិវាទនៅក្នុងនីតិវិធីបណ្តឹង នៅក្នុងតុលាការកម្ពុជា នោះតុលាការដែលទទួលបន្ទុកនូវបណ្តឹងនេះ គ្រាន់តែធ្វើការវិនិច្ឆ័យថា តើលក្ខខណ្ឌ ទាមទារនេះ មាត្រា១៩៩ ត្រូវបានបំពេញគ្រប់ដៃឬទេ នោះ គឺជាការគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

ប្រសិនបើមានការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅលើសាលក្រម ឬសាលដីការបរទេស នោះការវិនិច្ឆ័យអំពីលក្ខខណ្ឌទាមទារសម្រាប់ការទទួលស្គាល់សាលក្រម ឬសាលដីការបរទេស នៅក្នុងនីតិវិធី នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ពុំមែនជាទង្វើត្រឹមត្រូវឡើយ ព្រោះថាស្ថាប័នដែលផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត និងស្ថាប័នអនុវត្តត្រូវ បានបង្កើតឡើង ដោយផ្ដោតភាពសំខាន់ទៅលើការសម្រេចនូវសិទ្ធិដែលមានលក្ខណៈ ឆាប់រហ័ស និងមាន ប្រសិទ្ធិភាព។

❖ សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ដែលមានដីកាសម្រេចអនុវត្ត ដែលបានចូលជាស្ថាពរ

នីតិវិធីមជ្ឈត្តកម្ម គឺជានីតិវិធីនៃការដោះស្រាយវិវាទទៅជំនួសនីតិវិធីបណ្តឹងតាមផ្លូវតុលាការ ឬហៅថា ការដោះស្រាយពិសេស ដែលចេញដោយមជ្ឈត្តករ ហៅថាមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យដែលជាលទ្ធផលនៃនីតិវិធីនេះ ហើយ មានអានុភាព ចងចំពោះភាគីដូចជាសាលក្រម ឬសាលដីការស្ថាពរដែរ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើមាន វិការៈនៅក្នុងនីតិវិធីមជ្ឈត្តកម្ម ភាគីអាចសុំឱ្យតុលាការលុបចោលមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យបាន។

ភាពចាំបាច់នៃការទទួលស្គាល់ដោយតុលាការកម្ពុជា នូវអានុភាពនៃសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ដោយចាត់ ទុកថានេះ គឺជាបុព្វលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេច គឺដូចគ្នាទៅនឹងករណី នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមសាលក្រម ឬសាលដីការបរទេសដែរ។ ក៏ប៉ុន្តែចរិតលក្ខណៈ និងគុណសម្បត្តិនៃនីតិវិធី មជ្ឈត្តកម្ម គឺការដោះស្រាយវិវាទបានយ៉ាងងាយស្រួល និងឆាប់រហ័សតាមរយៈនីតិវិធីដែលមានលក្ខណៈបត់បែន ដោយមជ្ឈត្តករជាបុគ្គលឯកជន។ ជាគោលការណ៍ ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលបានកំណត់ទៅតាមលំនៅឋានជាអាទិ៍ របស់កូនបំណុលនៃ

^{២៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ៨

ការអនុវត្ត។^{២៥} ក្នុងករណីដែលពុំមានលំនៅឋានជាអាទិ៍ នាមតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច គឺសាលាដំបូង ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកន្លែងដែលកម្មវត្ថុនៃការទាមទារ ឬទ្រព្យរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលអាចរឹបអូស បានស្ថិតនៅ។^{២៥}

❖ **កំណត់ហេតុដែលមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលបានចូលជាស្ថាពរ**

កំណត់ហេតុនៃការទទួលស្គាល់ការទាមទារ និងកំណត់ហេតុនៃការសះជាតាមផ្លូវតុលាការ សុទ្ធតែត្រូវបាន រាប់ចូលជាកំណត់ហេតុដែលមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរ ។^{២៦}

១.១.២.៣. រូបមន្តអនុវត្ត

ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលភ្ជាប់ ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្ត។

ក. អត្ថន័យនៃរូបមន្តអនុវត្ត

រូបមន្តអនុវត្ត គឺជាប្រយោគដែលចេញដោយក្រឡាបញ្ជី ឬសារការី បានសរសេរភ្ជាប់បន្ថែមនៅផ្នែក ខាងក្រោមនៃឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដោយវាបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនូវអត្ថិភាព និងអត្ថន័យនៃអំណាច អនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យអនុវត្តនៃលិខិតអនុវត្តនោះ។ ជាគោលការណ៍ ស្ថាប័នអនុវត្តត្រូវធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្ត។^{២៧}

ខ. ប្រភេទនៃរូបមន្តអនុវត្ត

ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត អាចផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តពីរបៀប ឬពីរប្រភេទ គឺរូបមន្តអនុវត្តធម្មតា និងរូបមន្តអនុវត្ត ពិសេស។

❖ **រូបមន្តអនុវត្តធម្មតា**

រូបមន្តអនុវត្តធម្មតា សំដៅលើរូបមន្តទាំងឡាយណាមានលក្ខណៈខុសពីលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ពិសេសដែលបានរៀបរាប់ខាងក្រោម។

❖ **រូបមន្តអនុវត្តពិសេស**

រូបមន្តអនុវត្តពិសេសអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យក្នុងករណីដែល៖

- សិទ្ធិទាមទារដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតអនុវត្តភ្ជាប់ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌបង្កង់ ឬពេលកំណត់

^{២៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៣

^{២៦} ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី១ ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្ត ដោយបង្ខំ ផ្នែកទី៤ កថាភាគ២ ទំព័រទី៣៨-៤៥

^{២៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៤

មិនពិតប្រាកដ។ លក្ខខណ្ឌបង្ក គឺជាលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតអនុវត្ត ដែលម្ចាស់បំណុលត្រូវបញ្ជាក់អំពីការបានបំពេញ ឬការមកដល់នៃពេលកំណត់មិនពិតប្រាកដ ទើបអាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ បាននាំឱ្យក្រឡាបញ្ជី ឬសារការីអាចចេញរូបមន្តអនុវត្តពិសេស ក្នុងករណីក្រឡាបញ្ជី ជាអ្នកចេញរូបមន្តអនុវត្តពិសេស ត្រូវតែទទួលបានសេចក្តីអនុញ្ញាតពីចៅក្រមដែលខ្លួនស្ថិតនៅជាមួយជាមុនសិន។

- ករណីម្ចាស់បំណុល ឬកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត គឺជាបុគ្គលផ្សេងដែលកំណត់ក្នុងលិខិតអនុវត្ត ដូចជាអ្នកបន្តសិទ្ធិ ឬករណីកិច្ចជាដើម នាំឱ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវទទួលបានរូបមន្តអនុវត្តពិសេស (សរសេរនូវហេតុការណ៍បញ្ជាក់ក្នុងរូបមន្តអនុវត្ត)។^{២៨}

គ. ពាក្យសុំឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ពាក្យសុំឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលសរសេរចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ៖

- ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋាន របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនិងឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់។
- សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត
- ហេតុការណ៍ និងមូលហេតុ បើការទាមទារឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើង។

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវបញ្ជាក់អំពីចំណុចនានា ដែលស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តត្រូវស្រាវជ្រាវ ប្រសិនបើមានការចាំបាច់។^{២៩}

ឧទាហរណ៍ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ត្រូវដាក់លិខិតបញ្ជាក់ អំពីការចូលជាស្ថាពរនៃសាលក្រម ឬសាលដីកា ប្រសិនបើពុំមានភាពច្បាស់លាស់នៅក្នុងសំណុំរឿង ថាតើសាលក្រម ឬសាលដីកានោះត្រូវបានបញ្ជាក់អំពីការផ្ទេរសមត្ថភាពធ្វើជាភាគីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយបញ្ជាក់លិខិតបញ្ជាក់ នៃអនុប្បទានសិទ្ធិលើបំណុល។

ឃ. ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តដោយបង្ខំ និងនីតិវិធីផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ក្នុងករណីដែលលិខិតអនុវត្ត គឺជាសាលក្រម ឬសាលដីកា ស្ថាប័នដែលមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត គឺក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការអនុវត្តដែលមានសំណុំរឿងនៃបណ្តឹង ដែលនាំទៅដល់ការចេញសាលក្រម ឬសាលដីកានោះ យោងទៅលើមាត្រា៣៥៤ កថាខណ្ឌទី២ វាក្យខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។ ចំពោះករណី

^{២៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៦

^{២៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៥ កថាខណ្ឌ១

ដែលលិខិតអនុវត្ត គឺជាសេចក្តីសម្រេចផ្សេងទៀតដូចជា កំណត់ហេតុរបស់តុលាការ ឬការចាត់ចែងរបស់ ក្រឡាបញ្ជី ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត គឺក្រឡាបញ្ជីដែលរក្សាទុកសំណុំរឿងដែលជាឯកសារចាំបាច់សម្រាប់ ការស្រាវជ្រាវអំពីអានុភាពនៃលិខិតអនុវត្តនោះ។ ប៉ុន្តែត្រូវបានលើកលែងករណីដែលលិខិតអនុវត្ត គឺជាលិខិត យថាភូត ដែលធ្វើដោយសារការផ្តល់ដោយសារការី ដែលរក្សាទុកនូវលិខិតយថាភូតដើមនោះ។^{៣០}

❖ នីតិវិធីមុនផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

- ស្ថាប័នអនុវត្តចាំបាច់ត្រូវតែស្រាវជ្រាវទៅលើសុពលភាពនៃលិខិតអនុវត្ត ថាតើមានអានុភាពអនុវត្ត ឬយ៉ាងណា។
- ភាពសមស្របទៅនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែងខ្លឹមសារនៃលិខិតអនុវត្ត គឺសំដៅពិនិត្យលើកម្មវត្ថុ ដែលអាចអនុវត្តបាន សេចក្តីសម្រេចបានកំណត់ជាក់លាក់ និងលិខិតបញ្ជាក់អនុវត្ត ត្រូវបាន បំពេញលក្ខខណ្ឌទាមទារគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។
- ការកើតឡើង និងមានអត្ថិភាពនៃអានុភាពអនុវត្តរបស់លិខិតអនុវត្ត សំដៅលើការចូលជាស្ថាពរ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ហើយបន្តមានអានុភាព បើពុំទាន់ចូលជាស្ថាពរ តម្រូវឱ្យមាន ភ្ជាប់នូវការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន និងមិនត្រូវបានរលត់។
- បានបំពេញលក្ខខណ្ឌបង្កង់ និងការមកដល់នូវពេលកំណត់។
- ជាគោលការណ៍ ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត មិនចាំបាច់ជូនដំណឹងទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្តទេ។ ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងតាមវិធីសាស្ត្រភ្ជាប់បន្ថែមនៅផ្នែកក្រោយនៃឯកសារចម្លងយថាភូត នៃលិខិតអនុវត្ត។

នៅក្នុងរូបមន្តអនុវត្ត មានចំណុចមួយចំនួនចាំបាច់ត្រូវតែសរសេរ ដូចជា៖

- បុគ្គលដែលអាចទាមទារឱ្យធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំបានដោយលិខិតអនុវត្ត និងភាគីម្ខាងទៀត
- ហេតុការណ៍ក្នុងករណីដែលបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិស្តីពីការផ្តល់រូបមន្តពិសេស
- ទំហំដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន បើបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តតែមួយផ្នែកនៃសិទ្ធិទាមទារដែល ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត
- ហេតុការណ៍ ក្នុងករណីដែលផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តច្រើនច្បាប់។

នៅចុងបញ្ចប់ នៃលិខិតរូបមន្តអនុវត្ត ក្រឡាបញ្ជី ឬសារការី ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើរូបមន្តអនុវត្ត ដោយសរសេរ កាលបរិច្ឆេទនៃការផ្តល់។^{៣១} យ៉ាងណាមិញ ក្នុងករណីមួយចំនួន ពុំចាំបាច់ត្រូវការរូបមន្តអនុវត្តនោះទេដូចជា

^{៣០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៤ កថាខណ្ឌ២

^{៣១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥៧

រឿងក្តីទឹកប្រាក់តិច រឿងក្តីដែលភ្ជាប់ជាមួយប្រកាសឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំជាបណ្តោះអាសន្ន និងដីកាសម្រេច ដាស់តឿន ដែលភ្ជាប់ជាមួយការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន។

១.១.២.៤. បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការធានា

ពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត គឺជាការសង្គ្រោះមួយសម្រាប់ម្ចាស់បំណុល ក្នុងនីតិវិធីផ្តល់រូបមន្ត អនុវត្ត។ ការសុំតវ៉ាអាចនឹងដោយមូលហេតុដូចជា៖

- ដើម្បីបដិសេធការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តរបស់ក្រឡាបញ្ជី ឬសារការី
- តវ៉ាការមិនផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តពិសេស របស់ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត។

របៀបនៃការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ា គឺត្រូវដាក់ទៅកាន់តុលាការដែលក្រឡាបញ្ជីស្ថិតនៅ ឬសាលាដំបូងនៅ ទីតាំងការិយាល័យសារការីស្ថិតនៅ។ ចំពោះការសម្រេចសេចក្តីចំពោះការសុំតវ៉ា គឺចេញដោយដីកាសម្រេច ដោយពិនិត្យទៅលើភាពត្រឹមត្រូវ ឬមិនត្រឹមត្រូវនៃការតវ៉ា ហើយតុលាការអាចធ្វើការលើកចោល ការសុំតវ៉ាបើ យល់ថាពាក្យស្នើពុំត្រឹមត្រូវ ឬអាចបង្គាប់ឱ្យស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ធ្វើការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តដោយបញ្ជាក់ពី មូលហេតុដែលត្រូវផ្តល់នូវក្នុងដីកាសម្រេច។^{៣២}

១.២. ស្ថាប័នអនុវត្តនៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ

សមត្ថភាព និងអំណាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ធ្លាក់ទៅលើស្ថាប័នជាតិ។ ស្ថាប័នដែលទទួលបន្ទុកកាន់ អំណាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលជាអំណាចរបស់រដ្ឋហៅថា ស្ថាប័នអនុវត្ត។^{៣៣} ដោយសារថា នីតិវិធីនៃការ អនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជានីតិវិធីដាច់ដោយឡែក និងឯករាជ្យពីនីតិវិធីបណ្តឹង ដូច្នេះវាមិនចាំបាច់ដែលតុលាការដែល ទទួលពាក្យបណ្តឹង ត្រូវតែស្ថាប័នអនុវត្តទេ។ ផ្ទុយទៅវិញដោយគិតអំពីតម្រូវការនៃភាពងាយស្រួល និងភាព ឆាប់រហ័ស ការដាក់ការទទួលបន្ទុកឱ្យស្ថាប័នមួយផ្សេងទៀត គឺជាការសមស្រប។ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាច្បាប់ ចែងឱ្យតុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលាធ្វើជាស្ថាប័នអនុវត្ត។^{៣៤}

តុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលា គឺជាស្ថាប័នឯករាជ្យនៃអំណាចតុលាការ។ ស្ថាប័នទាំងពីរនេះមានចរិត លក្ខណៈផ្សេងពីគ្នា ហេតុនេះហើយ បានជាច្បាប់ដាក់បន្ទុកការងារផ្សេងគ្នាទៅឱ្យស្ថាប័ននីមួយៗ ដោយអាស្រ័យ ទៅតាមកម្មវត្ថុ នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងទៅតាមប្រភេទបែបបទ នៃការអនុវត្តជាអាទិ៍។

ឧទាហរណ៍ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ ដែលតម្រូវឱ្យមានសកម្មភាពជាក់ស្តែង ដោយប្រើប្រាស់ កម្លាំងត្រូវបានដាក់ជាបន្ទុកទៅឱ្យអាជ្ញាសាលា ចំណែកឯការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល ដែលទង្វើ

^{៣២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៦៣

^{៣៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៦ កថាខណ្ឌ១

^{៣៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៦ កថាខណ្ឌ២

បញ្ហាមានលក្ខណៈអរូបី និងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលត្រូវធ្វើឡើងតាមនីតិវិធីត្រូវបានទម្លាក់ ជាបន្ទុកទៅឱ្យតុលាការអនុវត្ត។^{៣៥}

១.២.១. ប្រភេទនៃស្ថាប័នអនុវត្ត

១.២.១.១. តុលាការអនុវត្ត

ក. គោលគំនិត

តុលាការដែលមានភារកិច្ចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬដែលធ្វើការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត ដោយបង្ខំ (តុលាការតាមនិយមន័យចង្អៀត) ហៅថា តុលាការអនុវត្ត ។ សាលាដំបូងដែលត្រូវអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមបញ្ញត្តិនៃគន្ថីនេះ ហើយនឹងស្ថាប័នសម្រេចសេចក្តីដែលមានចៅក្រមនៃសាលាដំបូងដែលជាអង្គភាពរដ្ឋ គឺជាតុលាការអនុវត្ត។^{៣៦}

ខ. សមត្ថកិច្ច

នៅក្នុងករណី ដែលតុលាការអនុវត្តដើរតួនាទីជាស្ថាប័នអនុវត្តដោយផ្ទាល់ ប្រភេទនៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការនេះរួមមាន ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត^{៣៧} ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ចំពោះអចលនវត្ថុ^{៣៨} ការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងការអនុវត្តសិទ្ធិលើប្រាតិភោគ ចំពោះនាវា^{៣៩} ការអនុវត្តដោយ បង្ខំឱ្យប្រគល់វត្ថុ ក្នុងករណីវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយតតិយជន^{៤០} និងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះ កាតព្វកិច្ច ដែលមានគោលបំណងឱ្យធ្វើ ឬមិនឱ្យធ្វើសកម្មភាពណាមួយ^{៤១}។ សូមកត់សម្គាល់ថា សមត្ថកិច្ចតាម ដែនដីនៅក្នុងករណីនីមួយៗ ក៏ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះដែរ (សូមមើលមាត្រា ៣៣៦ កថាខណ្ឌ ទី៣)។

នៅពេលដើរតួនាទី ជាស្ថាប័នសម្រាប់ផ្តល់កិច្ចសហការ និងមើលខុសត្រូវលើនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត ដែលស្ថិត នៅក្រោមបន្ទុករបស់អាជ្ញាសាលា តុលាការអនុវត្តមានសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តនៅថ្ងៃសម្រាក

^{៣៥} សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី២ សេចក្តីពន្យល់ទូទៅ ផ្នែកទី១ កថាភាគ១ ទំព័រទី១៣

^{៣៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៦ កថាខណ្ឌ៣

^{៣៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, ផ្នែកទី៣ មាត្រា៤០២

^{៣៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, ផ្នែកទី៤ មាត្រា៤១៨

^{៣៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, ផ្នែកទី៥ មាត្រា៤៥៦

^{៤០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, ជំពូកទី៤ មាត្រា៥២៦

^{៤១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, ជំពូកទី៤ មាត្រា៥២៧-មាត្រា៥២៨

ឬពេលយប់។^{៤២} ការប្តូរទំហំនៃចលនវត្ថុដែលហាមឃាត់មិនឱ្យប្តូរអ្វីជាអាទិ៍។^{៤៣} ចំពោះអង្គហេតុ ដែលកើតឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេល នៃការអនុវត្តតុលាការអនុវត្តក៏មានសមត្ថកិច្ចលើការសម្រេចសេចក្តីអំពីការតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់តុលាការអនុវត្តជាអាទិ៍ដែរ។^{៤៤} (សូមកត់សម្គាល់ថា) ការសម្រេចសេចក្តីអំពីការតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្ត របស់អាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅ។ នៅក្នុងករណីនេះ ដោយសារថាសាលាដំបូងនោះមិនដើរតួនាទី ជាស្ថាប័នអនុវត្ត គេមិនហៅតុលាការនោះថាជាតុលាការអនុវត្តទេ។^{៤៥} សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការអនុវត្ត គឺជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ។^{៤៦}

គ. វិធានទូទៅសម្រាប់នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយតុលាការអនុវត្ត

ទម្រង់នៃសេចក្តីសម្រេច ជាទូទៅការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយតុលាការអនុវត្ត ធ្វើឡើងក្រោមទម្រង់ជាការសម្រេចសេចក្តី (សកម្មភាពធ្វើការសម្រេចសេចក្តី) ហើយទម្រង់នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ គឺជាដីកាសម្រេច។ បើយល់ឃើញថាចាំបាច់នៅពេលចាត់ចែងធ្វើការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តអាចធ្វើការសួរនាំជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ ឬជនផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធបាន។ វិធានការនៃការអនុវត្តដែលកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៣៧ ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវទស្សនទានដ៏ទូលំទូលាយ ដែលមិនត្រឹមតែរួមបញ្ចូលនូវសកម្មភាពរបស់តុលាការអនុវត្ត ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្ត ដូចជាការប្តូរជាប្រាក់ ការចែកចំណែកជាអាទិ៍ប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងរួមបញ្ចូលនូវការចេញដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំឱ្យអនុវត្ត និងសកម្មភាពជាក់ស្តែងផ្សេងទៀតដែលមិនមែនជាការសម្រេចសេចក្តីផងដែរ។^{៤៧} ជាគោលការណ៍ ក្នុងករណីដែលតុលាការអនុវត្តធ្វើការចាត់ចែងការអនុវត្តក្រោមទម្រង់ជាការចេញដីកាសម្រេច តុលាការនោះមានឆន្ទានុសិទ្ធិនៅក្នុងការកំណត់ថា ត្រូវធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ឬមិនត្រូវធ្វើ ហើយប្រសិនបើតុលាការ មិនធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ទេ តុលាការអាចសួរភាគីបាន។ នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ វិសាលភាពនៃអ្នកដែលតុលាការអាចសួរបានត្រូវបានពង្រីក គឺថាតុលាការអាចសួរជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ថែមទៀត បន្ថែមពីលើការសួរភាគី។^{៤៨}

^{៤២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤០

^{៤៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៨១

^{៤៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៤ កថាខណ្ឌ១

^{៤៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៦

^{៤៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៦

^{៤៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៧ កថាខណ្ឌ១-២

^{៤៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា១១៤

១.២.១.២. អាជ្ញាសាលា

ក. គោលគំនិត

អាជ្ញាសាលា គឺជាស្ថាប័នយុត្តាធិការឯករាជ្យមួយ ដែលទទួលបន្ទុកធ្វើការបញ្ជូនឯកសារនានា ដែលចេញដោយតុលាការ និងធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយចំនួនដែលច្បាប់បានកំណត់។^{៤៩} ស្ថាប័នយុត្តាធិការនេះ ស្ថិតនៅក្រោមក្រសួងយុត្តិធម៌ និងមានសមាសភាពជាមន្ត្រីរាជការដែលមានឈ្មោះថាជាអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញការងារនៅសាលាដំបូងដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌បង្គាប់ឱ្យធ្វើការ។^{៥០}

អាជ្ញាសាលា គឺជាមន្ត្រីរាជការដែលត្រូវតែងតាំងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចេញពីក្នុងចំណោមបុគ្គលដែលបានបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌទាមទារមួយចំនួន។^{៥១} ក៏ប៉ុន្តែខុសពីមន្ត្រីរាជការទូទៅ អាជ្ញាសាលាមិនទទួលប្រាក់ខែពីរដ្ឋទេ គឺទទួលបានចំណូលជាប្រាក់កម្រៃពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំពោះការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួនវិញដែលនេះ គឺជាចរិតលក្ខណៈពិសេសមួយរបស់អាជ្ញាសាលា។^{៥២}

ខ. តួនាទីរបស់អាជ្ញាសាលា

អាជ្ញាសាលា ត្រូវបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន នៅតំបន់សមត្ថកិច្ចរបស់សាលាដំបូង ដែលខ្លួនបំពេញការងារ។ ការកម្រិតទៅលើតំបន់នៃការបំពេញ មុខនាទីនេះ មានឥទ្ធិពលដោយប្រយោលទៅលើការកំណត់ដែនសមត្ថកិច្ចរបស់អាជ្ញាសាលា។^{៥៣}

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលអាជ្ញាសាលាជាអ្នកទទួលបន្ទុកដោយឯករាជ្យ ក្នុងនាមជាស្ថាប័នអនុវត្តរួមមាន ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ (ចាប់ពីមាត្រា៣៨៤ តទៅ) សិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះចលនវត្ថុ (ចាប់ពី មាត្រា៥០០ តទៅ)^{៥៤} ការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ^{៥៥} និងការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ។^{៥៦}

នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលតុលាការអនុវត្តជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងនាមជាស្ថាប័នអនុវត្ត

^{៤៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា២៤៦

^{៥០} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា២

^{៥១} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា៤

^{៥២} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា៣

^{៥៣} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា៧

^{៥៤} ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី២ កថាភាគ៣

^{៥៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៥២៤

^{៥៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៥២៥

អាជ្ញាសាលាមានសិទ្ធិអំណាចបន្ទាប់បន្សំលើចំណុចដូចតទៅ៖ ការថែរក្សាគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ^{៥៧} ឬការអនុវត្តការលក់^{៥៨} និងការដកហូតលិខិតបញ្ជាក់សញ្ញាតិនាវាជាអាទិ៍ នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា ជាដើម។^{៥៩} លើសពីនេះទៅទៀត នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តរក្សាការពារ អាជ្ញាសាលាមានសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងការថែរក្សាគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងជា បណ្តោះអាសន្នដែលហាមឃាត់ការផ្ទេរការកាន់កាប់។^{៦០}

គ. ឋានៈរបស់អាជ្ញាសាលា នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងម្ចាស់បំណុល អាជ្ញាសាលា ត្រូវធ្វើសកម្មភាពនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែក លើពាក្យសុំត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់របស់ម្ចាស់បំណុល និងដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធី ដែលបានកំណត់ដោយ ច្បាប់។ ទំនាក់ទំនងនេះ គឺជាទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គលឯកជន និងអាជ្ញាធររដ្ឋនៅក្រោមបញ្ញត្តិ នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី មិនមែនជាទំនាក់ទំនងនៃអាណត្តិនៅក្រោមច្បាប់ឯកជនទេ។ គេអាចនិយាយម្យ៉ាងទៀតបានថា អាជ្ញាសាលា គឺជាស្ថាប័នយុត្តាធិការឯករាជ្យ ហើយបើទោះបីជាប្រព័ន្ធនៃការបង់ប្រាក់កម្រៃ ត្រូវបានអនុវត្ត ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើក៏ដោយ ក៏អាជ្ញាសាលាពុំមែនជាអ្នកតំណាងរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ។ អាជ្ញាសាលា ត្រូវធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ នៅក្នុងឆន្ទានុសិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន។ ទោះបីជាអាជ្ញាសាលាធ្វើតាមការ ណែនាំរបស់ម្ចាស់បំណុលក៏ដោយ ប្រសិនបើសកម្មភាពនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះខុសច្បាប់ នោះអាជ្ញាសាលា មិនអាចគេចផុតពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពនោះបានទេ។ អាជ្ញាសាលាអាចគោរពតាមឆន្ទៈរបស់ ម្ចាស់បំណុលបាន ចំពោះទំហំ និងកម្រិតនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ប៉ុន្តែប្រសិន ការណែនាំ ឬសំណូមពរនោះខុស ច្បាប់អាជ្ញាសាលាមិនត្រូវធ្វើតាមឡើយ។

ដោយសារថាសកម្មភាពរបស់អាជ្ញាសាលា គឺជាការប្រើអំណាចអនុវត្តរបស់រដ្ឋ នោះមន្ត្រីដែលទទួល បន្ទុកការអនុវត្ត ពុំមែនជានិយោជិតរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ។ ហេតុនេះហើយ ប្រសិនបើអាជ្ញាសាលាបង្កឱ្យ មានការខូចខាតដល់កូនបំណុល ឬតតិយជន ដោយសារការធ្វើសកម្មភាពអនុវត្តដោយបង្ខំ នោះម្ចាស់បំណុល មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើអនីត្យានុកូល ក្នុងនាមជានិយោជកឡើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលឱ្យ

^{៥៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤២៩

^{៥៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣៦

^{៥៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៥៩

^{៦០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៥៧១

អាជ្ញាសាលាធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំមិនត្រឹមត្រូវ ដោយចេតនា ឬដោយការឆ្លើយតបបែបសេរី ហើយបង្កមានការខូចខាតដល់អ្នកដទៃ នោះម្ចាស់បំណុលអាចនឹងមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើអនីត្យានុកូល ដោយផ្ទាល់ខ្លួន ។

ឧទាហរណ៍ ដូចជាករណីដែលម្ចាស់បំណុលកុហកថា អចលនវត្ថុណាមួយជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ហើយឱ្យអាជ្ញាសាលារឹបអូសអចលនវត្ថុនោះ ទាំងដែលខ្លួនដឹងថាវាជាកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជនសោះ។

ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងកូនបំណុល និងតតិយជន អាជ្ញាសាលា មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អំណាចបង្ខំទៅលើកូនបំណុល និងតតិយជន នៅក្នុងទំហំដែលចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ហើយត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការធ្វើសកម្មភាពនេះដោយស្របច្បាប់។ ម្យ៉ាងទៀតដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ដោយសារថាទំនាក់ទំនងរវាងម្ចាស់បំណុល និងអាជ្ញាសាលា ពុំមែនជាទំនាក់ទំនងនៃអាណត្តិនៅក្រោមច្បាប់ឯកជនទេនោះ ម្ចាស់បំណុលមិនអាចប្រគល់ទៅឱ្យអាជ្ញាសាលានូវសិទ្ធិតំណាងតាមច្បាប់ឯកជន ដូចជាការទទួលការសង ការផ្សះផ្សា ជាអាទិ៍បានឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ និងការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ អាជ្ញាសាលាមានសិទ្ធិទទួលការសងដោយស្ម័គ្រចិត្តទៅតាមច្បាប់បាន។ គោលបំណងនៃបញ្ញត្តិនេះគឺ ដើម្បីកុំឱ្យមានការខាតបង់នៅក្នុងការអនុវត្តក្នុងករណី ដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តមានឆន្ទៈធ្វើការសងដោយស្ម័គ្រចិត្ត។^{៦១}

ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងតុលាការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលា សុទ្ធតែជាស្ថាប័ន ឯករាជ្យរបស់រដ្ឋរៀងៗខ្លួន។ ហើយអាជ្ញាសាលា ពុំមែនជាស្ថាប័នជំនួយបន្ថែមរបស់តុលាការអនុវត្តទេ។ ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យតុលាការអនុវត្តផ្តល់ការណែនាំប្រគល់សិទ្ធិ និងបង្គាប់អាជ្ញាសាលា នៅក្នុងករណីជាក់លាក់មួយចំនួនប៉ុន្តែបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយយកទំនាក់ទំនងឯករាជ្យរវាងស្ថាប័នទាំងពីរ មកជាមូលដ្ឋាន និងដោយគិតពិចារណា ទៅលើចរិតលក្ខណៈរបស់ស្ថាប័ននីមួយៗផងដែរ។ ដោយឡែក ចំពោះរដ្ឋបាលយុត្តាធិការវិញ អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលការត្រួតពិនិត្យ ពីសាលាដំបូងដែលខ្លួនស្ថិតនៅ ចំពោះមុខងាររបស់ខ្លួន។ ក៏ប៉ុន្តែរដ្ឋប្បវេណីក្រសួងយុត្តិធម៌ដែល ជាអ្នកតែងតាំងមានសិទ្ធិអំណាចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងផ្នែកវិន័យ ចំពោះការបំពានលើមុខងារជាអាទិ៍របស់អាជ្ញាសាលា។^{៦២}

ការដកហូត ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាសាលាមានទំនាក់ទំនងញាតិ ឬ មានផលប្រយោជន៍ទាក់ទងជាក់លាក់ផ្សេងទៀតជាមួយនឹងភាគី អាជ្ញាសាលានោះត្រូវដកហូតចេញពីការអនុវត្តមុខការរបស់ខ្លួន ដើម្បីជៀសវាងភាពមន្ទិលសង្ស័យអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៅក្នុងការបំពេញមុខនាទីនោះ។^{៦៣}

^{៦១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៨៤

^{៦២} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា៦

^{៦៣} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា១៣

ឃ. វិធានទូទៅសម្រាប់នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយអាជ្ញាសាលា

ការយកតាមខ្លួននូវអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ អាជ្ញាសាលាត្រូវយកតាមខ្លួននូវលិខិតដែលបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ ឬលក្ខណសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវបង្ហាញលិខិតនេះ ចំពោះជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ បើជននោះ ទាមទារ។^{៦៤}

ការអនុវត្តសិទ្ធិឆែកឆេរ អាជ្ញាសាលាអាចចូលទៅក្នុងទីកន្លែងរស់នៅរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តបាន ឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនោះកាន់កាប់ ហើយធ្វើការឆែកឆេររកចលនវត្ថុដែលត្រូវរឹបអូស នៅក្នុងទំហំចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ នៅក្នុងករណីនេះប្រសិនបើមានភាពចាំបាច់អាជ្ញាសាលា អាចឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តបើកទ្វារដែលចាក់សោរទូដែក និងប្រអប់ផ្សេងទៀតបាន។ ហើយប្រសិនបើ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត បដិសេធមិនព្រមធ្វើតាមទេ អាជ្ញាសាលាអាចចាត់វិធានការណ៍ចាំបាច់ដើម្បីបើករបស់ ទាំងនោះដោយប្រើកម្លាំង។^{៦៥}

ការបំបាត់នូវការប្រឆាំង ប្រសិនបើអាជ្ញាសាលាជួបប្រទះនឹងការប្រឆាំងនៅពេលបំពេញមុខងារ របស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលានោះ អាចប្រើកម្លាំង ឬអាចសុំជំនួយពីនគរបាល ស្ថាប័នរដ្ឋផ្សេងទៀត ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការ រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ដើម្បីបំបាត់នូវការប្រឆាំងនោះបាន។^{៦៦}

អ្នកសង្កេតការណ៍ នៅពេលចូលទៅទីកន្លែងរស់នៅរបស់ជនណាម្នាក់ ដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន បើមិនបានជួបនឹងម្ចាស់នៃទីកន្លែងរស់នៅ ឬអ្នកតំណាងរបស់អ្នកនោះ ឬញាតិនៅជាមួយ ឬអ្នកបម្រើ ឬអ្នក ផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យទេ អាជ្ញាសាលា ត្រូវហៅរកអ្នកសង្កេតការណ៍ដែល អាចជាមន្ត្រីឃុំ-សង្កាត់ មន្ត្រីនគរបាល ឬអ្នកដទៃទៀតដែលយល់ឃើញថាសមរម្យអាចធ្វើជាអ្នក សង្កេត ការណ៍បាន។ ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាសាលាធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយប្រើកម្លាំង ឬដោយមានជំនួយពី នគរបាល ជាអាទិ៍ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣៣៨ កថាខណ្ឌទី១ នោះបើទោះបីជាមិនចូលទៅក្នុង ទីកន្លែងរស់នៅ ក៏ដោយ ក៏ចាំបាច់ត្រូវមានអ្នកសង្កេតការណ៍ដែរ។ គោលបំណង នៃការកំណត់បែបនេះគឺ ដើម្បីសង្កេតទៅលើ ភាពត្រឹមត្រូវនៅក្នុងការអនុវត្ត និងដើម្បីបង្កើតភស្តុតាងសម្រាប់ពេលអនាគតផង ។^{៦៧}

ការអនុវត្តនៅថ្ងៃសម្រាក ឬពេលយប់ ដើម្បីចូលទៅបំពេញមុខងារទីក្នុងទីកន្លែងរស់នៅរបស់ជនណាម្នាក់

^{៦៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤១

^{៦៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៥ កថាខណ្ឌ២

^{៦៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៨ កថាខណ្ឌ១

^{៦៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៩

នៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬថ្ងៃឈប់សម្រាក ដែលច្បាប់បានកំណត់ ក្នុងចន្លោះពីម៉ោងប្រាំមួយល្ងាច ដល់ម៉ោងប្រាំមួយព្រឹក អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីសាលាដំបូងដែលខ្លួនស្ថិតនៅ ឬតុលាការអនុវត្ត ដែលចេញដីកាបង្គាប់។ បន្ថែមពីលើនេះ នៅពេលបំពេញមុខនាទី អាជ្ញាសាលាត្រូវបង្ហាញលិខិតដែល បញ្ជាក់ថាខ្លួនបានទទួលការ អនុញ្ញាតនោះផងដែរ។ ការកំណត់បែបនេះគឺ ដើម្បីជៀសវាងការបៀតបៀនដល់ភាពស្ងប់ស្ងួននៅក្នុងជីវភាព រស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់កូនបំណុលដោយពុំមានភាពចាំបាច់។^{៦៨}

ការធ្វើកំណត់ហេតុ អាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីការបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន ។^{៦៩} អាជ្ញាសាលា ត្រូវរក្សាទុកកំណត់ហេតុអំពីការអនុវត្តដោយបង្ខំ ព្រមទាំងឯកសារផ្សេងៗទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីដែលមាន ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដើម្បីធ្វើជាសំណុំរឿងនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។^{៧០}

១.២.១.២. វិសាលភាពនៃអ្នកដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំ

មិនមែនគ្រប់បុគ្គលសុទ្ធសឹងតែត្រូវទទួលរងនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះទេ។ វិសាលភាព នៃអ្នកដែលអាច អនុវត្តដោយបង្ខំបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ភាគីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត
- តតិយជន ដែលមានបញ្ជាក់ក្នុងលិខិតអនុវត្ត(ភាគីសម្រាប់តតិយជន)
- អ្នកដែលបន្តសិទ្ធិ ឬករណីកិច្ច ក្នុងចំណុចពីរខាងលើ។^{៧១}

១.២.២. ភាគីនៃការអនុវត្ត និងអ្នកតំណាង

១.២.២.១. ភាគីអនុវត្ត

ភាគីនៅក្នុងរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំហៅថា ភាគីម្ចាស់បំណុល នៃការអនុវត្ត ចំណែកឯភាគីម្ខាងទៀតហៅថា ភាគីកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ នៅពេលដែលម្ចាស់បំណុលបាន ឱ្យកូនបំណុលរបស់ខ្លួនអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ដែលមានចំពោះខ្លួន ប៉ុន្តែកូនបំណុលមិនព្រមអនុវត្តតាមសម្រួល នោះម្ចាស់បំណុលអាចដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំទៅស្ថាប័នអនុវត្តបាន ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំទៅលើ កូនបំណុលតាមរយៈការប្រើប្រាស់អំណាចរដ្ឋ។ កូនបំណុល ក្នុងនោះត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំង តតិយជន ដែលដាក់ វត្ថុ ឬសិទ្ធិដើម្បីធានាបំណុលរបស់កូនបំណុលក្នុងករណីនៃការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគផងដែរ។^{៧២}

^{៦៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤០

^{៦៩} សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសាលា, មាត្រា២០

^{៧០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧៨ កថាខណ្ឌ២

^{៧១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៥១

^{៧២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៧

១.២.២.២. អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិក្នុងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺខុសគ្នាពីអ្នកតំណាងនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹង ដោយហេតុថានៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹង អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិត្រូវឱ្យជាចាំបាច់ជាមេធាវី។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិមិនត្រូវជាចាំបាច់ជាមេធាវីនោះទេ ដោយសារតែនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំគ្រាន់ជាការអនុវត្តតាមសាលក្រមដែលចូលជាស្ថាពរ ឬលិខិតយថាភូតតែប៉ុណ្ណោះ។

ដោយឡែកក្នុងករណីចាំបាច់ នៃនីតិវិធីនៃការចេញសាលក្រម នីតិវិធីត្រូវធ្វើដោយហ្មត់ចត់ក្នុងការចេញសាលក្រមនេះ។ ក្នុងចំណោមនៃការចេញដីកាសម្រេចនោះ អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៥៣ កថាខណ្ឌទី១ ស្តីពីលក្ខណៈសម្បត្តិនៃអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ។

ចំពោះនីតិវិធី ដែលតុលាការត្រូវទទួលបន្ទុកការកំណត់ទទួលស្គាល់នូវវិសាលភាព នៃអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ មានភាពទូលាយជាងលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៥៣ កថាខណ្ឌទី១ ដោយកំណត់ឱ្យតុលាការអនុវត្ត ឬសាលាដំបូងអាចធ្វើការកំណត់ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ស្ថាប័នអនុវត្ត។ ម្យ៉ាងទៀតចំពោះនីតិវិធីដែលអាជ្ញាសាលាជាអ្នកទទួលបន្ទុកវិញ ការកំណត់ ឬជ្រើសរើសអ្នកតំណាង ច្បាប់បានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យភាគីដែលជាអ្នកមានសិទ្ធិក្នុងការជ្រើសរើសដោយឆន្ទៈសេរី ដោយគ្មានកំណត់លក្ខណៈសម្បត្តិនៃអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិឡើយ។ បានសេចក្តីថា អ្នកណាក៏អាចធ្វើជាអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិបានដែរ ក្នុងនីតិវិធីដែលជាបន្ទុករបស់ស្ថាប័នអាជ្ញាសាលា។^{៧៣}

១.២.៣. នីតិវិធីថ្មីនៃឧប្បាស័យចំពោះការអនុវត្ត

នៅពេលដែលធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំស្ថាប័នអនុវត្ត (តុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលា) ត្រូវតែអនុវត្តអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានបានកំណត់ទុក។ ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលមានការអនុវត្តបំពានទៅនឹងនីតិវិធីជាដើម ភាគីពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងឧបាស័យការពារផលប្រយោជន៍ស្របច្បាប់របស់ខ្លួន។ នីតិវិធីដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍ខ្លួនចំពោះការអនុវត្តបំពានកិច្ចនីតិវិធី គឺធ្វើវិធីឧបាស័យចំពោះការអនុវត្តដែលមានពីរយ៉ាងដូចជា ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត និងបណ្តឹងជំទាស់។^{៧៤}

១.២.៣.១. ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត

ការតវ៉ា គឺជាបែបបទសម្រាប់ភាគី ឬតតិយជន ដែលទទួលផលប៉ះពាល់ចំពោះផលប្រយោជន៍ខ្លួនក្នុងពេលដែលធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត គឺជាវិធីឧបាស័យដែលមានភាពងាយស្រួល និងឆាប់រហ័សជាងការដាក់ពាក្យបណ្តឹងជំទាស់។ បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិក្នុងការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត គឺជាបុគ្គល

^{៧៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៨

^{៧៤} ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី២ សេចក្តីពន្យល់ទូទៅ ផ្នែកទី១ ទំព័រទី១៩

ដែលទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ដោយការចាត់ចែង ការអនុវត្តខុសច្បាប់ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងការអនុវត្ត រួមមានម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារការចែកចំណែក និងតតិយជនជាដើម។ នីតិវិធីនៃការប្តឹងតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត អាចធ្វើបានដោយផ្ទាល់មាត់ នៅកាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធី ឬធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់៖

- តុលាការអនុវត្តដែលពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ បើសិនការតវ៉ានោះជាការតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់តុលាការអនុវត្ត ហើយមិនអាចធ្វើការប្តឹងជំទាស់បាន។
- សាលាដំបូង ដែលអាជ្ញាសាលាពាក់ព័ន្ធស្ថិតនៅ ប្រសិនបើការតវ៉ានោះធ្វើឡើងចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់អាជ្ញាសាលា និងការយឺតយ៉ាវ ឬការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងការអនុវត្ត។
- នៅពេលមានការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត ដំណើរការនៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំមិនត្រូវបានផ្អាកឡើយ ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការនីតិវិធីដោះស្រាយចំពោះការតវ៉ានោះ ពេលគឺចាប់ពីពេលធ្វើការតវ៉ារហូតដល់សេចក្តីសម្រេចអំពីការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្តកើតមានអានុភាពតុលាការអនុវត្តអាចចេញដីកាសម្រេចផ្អាកនូវអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម ដោយតម្រូវឱ្យមានការដាក់ប្រាតិភោគ ឬមិនដាក់ប្រាតិភោគ ឬក៏ផ្អាកនូវនីតិវិធី នៃការអនុវត្តដោយបង្ខំទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកដោយដាក់ឬមិនដាក់ប្រាតិភោគបាន។^{៧៤}

១.២.៣.២. បណ្តឹងជំទាស់

ពាក្យថា បណ្តឹងជំទាស់ ក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ សំដៅទៅលើការឧបាស្រ័យចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តដោយតុលាការអនុវត្ត ដែលមានលក្ខណៈជាការសម្រេចសេចក្តី គឺដីកាសម្រេចរបស់តុលាការអនុវត្តដូចជាសេចក្តីសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ជាដើម ទៅកាន់តុលាការជាន់ខ្ពស់។ ជាគោលការណ៍ បណ្តឹងជំទាស់អាចធ្វើឡើងបានលុះត្រាតែសេចក្តីសម្រេចនោះបំពានទៅលើនីតិវិធីក្នុងច្បាប់ ឬផ្ទុយនឹងច្បាប់ ហើយមានបញ្ញត្តិចែងច្បាស់លាស់ បើកសិទ្ធិឱ្យធ្វើឧបាស្រ័យប្តឹងជំទាស់បាន។ បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងជំទាស់ គឺជាបុគ្គលដែលបានទទួលរងនូវ ការប៉ះពាល់ដោយដីកាសម្រេច រួមមានម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារការចែកចំណែក និងតតិយជនជាដើម។ សេចក្តីសម្រេចដែលអាចធ្វើឧបាស្រ័យបណ្តឹងជំទាស់បានមានដូចជា៖

- ដីកាសម្រេចរបស់តុលាការអនុវត្ត ដែលលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ
- ដីកាសម្រេចរបស់សាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យអាជ្ញាសាលាលុបចោលនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ

^{៧៤} ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីសេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, ឆ្នាំ២០០៨, ជំពូកទី២ សេចក្តីពន្យល់ទូទៅ ផ្នែកទី១ ទំព័រទី២២

- ដីកាសម្រេចរបស់សាលាដំបូង ដែលលើកចោលពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងរបស់អាជ្ញាសាលា ដែលលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ
- នឹងដីកាសម្រេចផ្សេងៗទៀតដែលបំពានទៅលើនីតិវិធីច្បាប់ ឬផ្ទុយនឹងច្បាប់។

ដើម្បីធ្វើបណ្តឹងជំទាស់បាន អ្នកដែលមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងជំទាស់បាន ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការដាក់ពាក្យប្តឹងជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ក្នុងអំឡុងពេលមួយសប្តាហ៍ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃ ដែលបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេច ដោយមិនអាចពន្យារពេលបានទៅកាន់តុលាការដើម។ ក្រោយពីទទួលបានពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ តុលាការដើមត្រូវបញ្ជូនឱ្យបានឆាប់រហ័សនូវពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ និងសំណុំរឿងទៅតុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់។ នៅពេលដែលមានការប្តឹងជំទាស់ អានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើមមិនត្រូវបានផ្អាកឡើយ ក៏ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការនៃនីតិវិធីដោះស្រាយបណ្តឹងជំទាស់ ពេលគឺចាប់ពីពេលដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងជំទាស់រហូតដល់សេចក្តីសម្រេច អំពីបណ្តឹងជំទាស់កើតមានអានុភាព តុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់អាចចេញដីកាសម្រេចផ្អាកនូវអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម ដោយតម្រូវឱ្យមានការដាក់ប្រាតិភោគ ឬមិនដាក់ប្រាតិភោគតាមការយល់ឃើញរបស់តុលាការដោះស្រាយបណ្តឹងជំទាស់ ឬក៏ផ្អាកនូវនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកដោយដាក់ ឬមិនដាក់ប្រាតិភោគបាន។^{៧៦}

១.៣. សញ្ញាណទូរនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

១.៣.១. អត្ថន័យនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជាប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់។ ក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ តាមរយៈពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តដាក់កម្រិតទៅលើសិទ្ធិចាត់ចូលរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុដោយធ្វើការរឹបអូសអចលនវត្ថុនោះ ហើយលក់អចលនវត្ថុនោះ បន្ទាប់មកធ្វើការចែកចំណែកនូវប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់នោះទៅសងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជា ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានកំណត់ថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវធ្វើតាមវិធីលក់ដោយបង្ខំ គឺជាការអនុវត្តតាមរយៈការលក់ដោយបង្ខំ ដែលតុលាការអនុវត្តរឹបអូសអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលរួចលក់អចលនវត្ថុនោះដោយបង្ខំ ហើយទើបយកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់នោះទៅសម្រេចសិទ្ធិទាមទារដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់របស់ម្ចាស់បំណុល។

^{៧៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៥

១.៣.២. កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

អចលនវត្ថុ ដែលអាចក្លាយទៅជា កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុរួមមាន ដី អគារ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ចំណែកកម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬអគារនោះ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ផលបូកភាគ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី និងចំណែកនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងផលបូកភាគនោះដែលជាសិទ្ធិរួម (សិទ្ធិអវិភាគ)។^{៧៧}

១.៣.២.១. ដី ឬអគារ

ការចាត់ទុកថាអគារ គឺជាអចលនវត្ថុឯករាជ្យអំពីដី ឬយ៉ាងណានោះ វាអាស្រ័យទៅលើគោលនយោបាយ នីតិកម្មរបស់ប្រទេសនីមួយៗ។ ដោយសារក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចែងថា ជាគោលការណ៍ អគារ គឺជាសមាសភាគនៃដី។ ដូច្នេះជាគោលការណ៍ទូទៅ អគារមិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះអចលនវត្ថុ ក្នុងលក្ខណៈជាអចលនវត្ថុឯករាជ្យបានទេ។^{៧៨} ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងបានដឹងថា មានករណីដែលអាចចុះបញ្ជីអគារ ជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិដោយឯករាជ្យបាន តាមច្បាប់រដ្ឋប្បវេណី ដោយសារ មានកាលៈទេសៈពិសេសដែលថា ដី មិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃកម្មសិទ្ធិតាមច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីទេ នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួន នៃប្រទេសកម្ពុជា ជាពិសេសរាជធានីភ្នំពេញ។ ហេតុនេះហើយ នៅក្នុងករណីនេះអគារ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីក៏អាច ក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុបានដែរ។ ចំពោះអគារដែលមិនបានចុះបញ្ជី គឺជាសមាស ភាគនៃកម្មសិទ្ធិលើដី ឬសមាសភាគនៃសិទ្ធិប្រកួញប្រើប្រាស់ដី (សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬផលបូកភាគ) ដែល មិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះកម្មសិទ្ធិលើដី ឬចំពោះសិទ្ធិប្រកួញប្រើប្រាស់ដីមានទៅ លើអគារ ដែលជាសមាសភាគនៃសិទ្ធិនោះដែរ អគារទាំងនោះនឹងត្រូវបានលក់ដោយបង្ខំជាមួយនឹងកម្មសិទ្ធិលើដី ឬសិទ្ធិប្រកួញប្រើប្រាស់ដីនោះ។

១.៣.២.២. កម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬអគារ

ស្ថានភាពដែលបុគ្គលច្រើននាក់ មានកម្មសិទ្ធិស្របទៅតាមភាគចំណែករបស់ខ្លួន ដែលគិតតាមចំនួន នៅលើទ្រព្យតែមួយហៅថា សិទ្ធិអវិភាគ។^{៧៩} ចំពោះភាគចំណែកនៃម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគម្នាក់ៗ ត្រូវបានច្បាប់ សន្មតថាស្មើគ្នា^{៨០} ដែលមានន័យថា ប្រសិនបើក្នុងករណីម្ចាស់អវិភាគ មិនបានកំណត់ឱ្យលម្អិត ពីចំនួនចំណែក នៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគ ឱ្យបានច្បាស់លាស់នោះទេ ចំណែកនៃកម្មសិទ្ធិករនីមួយៗ គឺស្មើគ្នា។

នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់អាស្រ័យផល លើវត្ថុអវិភាគតាមច្បាប់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករម្នាក់ៗមានសិទ្ធិ

^{៧៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤១៧

^{៧៨} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា១២២

^{៧៩} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា២០២

^{៨០} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា២០៣

អាចធ្វើអនុប្បទាន ឬដាក់ជាប្រាតិភោគនូវចំណែកអវិភាគរបស់ខ្លួនបានដោយ មិនចាំបាច់មានការយល់ព្រម ពីកម្មសិទ្ធិករអវិភាគផ្សេងទៀតឡើយ ហើយម្ចាស់បំណុលនៃម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគនេះ ក៏អាចបែងចែកចំណែក នោះបានដែរ។ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគមាន ៤ចំណុច គឺ៖

- ❖ **ការប្រើប្រាស់វត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ** ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករ អាចប្រើប្រាស់វត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគទាំងមូលតាម សមាមាត្រនៃចំណែករបស់ខ្លួនបាន ។
- ❖ **ការចែករំលែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ** ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករ អាចធ្វើសកម្មភាពចែករំលែក ដែលជាកម្មសិទ្ធិអវិភាគ ដោយឯកឯងបាន។
- ❖ **ការផ្លាស់ប្តូរមុខងារប្រើប្រាស់នៃវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ** លុះណាតែមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករ អវិភាគផ្សេងទៀត។
- ❖ **ការគ្រប់គ្រងវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ** កិច្ចការទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ ត្រូវសម្រេចដោយមតិភាគច្រើន តាមតម្លៃនៃចំណែករបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគម្នាក់ៗ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគម្នាក់ៗ មានសិទ្ធិទាមទារឱ្យបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគបានគ្រប់ពេលវេលា។ ប៉ុន្តែម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគ អាចធ្វើកិច្ចសន្យាហាមមិនឱ្យបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ ក្នុងអំឡុងពេល ដែលមិន លើសពី៥(ប្រាំ) ឆ្នាំបាន។ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករនៃវត្ថុអវិភាគម្នាក់ៗ ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការបង់សោហ៊ុយគ្រប់គ្រង ពន្ធដារ តាមភាគចំណែកដែលខ្លួនមានរៀងៗខ្លួន ហើយបើក្នុងករណី ដែលកម្មសិទ្ធិករណាម្នាក់បានបង់ សោហ៊ុយ ដើម្បីចែករំលែក ឬបន្តផ្សេងទៀតដែលលើសពីបន្ទុកដែលខ្លួនត្រូវបង់ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករនោះអាច ធ្វើការទាមទារឱ្យមានម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករដទៃទៀត សងប្រាក់ដែលខ្លួនបានបង់លើសនោះ តាមសមាមាត្រនៃ ចំណែករៀងៗខ្លួន។

មួយវិញទៀត សិទ្ធិនៃការទាមទារខាងលើនេះ ក៏អាចធ្វើបានដែលចំពោះជនដែលបានទទួលបន្តនូវ ចំណែកកម្មសិទ្ធិអវិភាគផ្សេងៗ លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុងករណីដែលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគណាម្នាក់បានបោះបង់ នូវចំណែករបស់ខ្លួន ឬបានទទួលមរណៈភាព ហើយគ្មានសន្តតិជនទេនោះ ចំណែករបស់បុគ្គលនោះ នឹងត្រូវបាន ទៅម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគផ្សេងទៀត។ វិធីបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគមាន ២ប្រភេទ៖

- ធ្វើការបែងចែកតាមការព្រមព្រៀង ជាគោលការណ៍ វិធីបែងចែកត្រូវធ្វើឡើងដោយការពិភាក្សាគ្នា ក្នុងចំណោមកម្មសិទ្ធិករអវិភាគទាំងអស់ ។
- ធ្វើការបែងចែកតាមផ្លូវតុលាការ គឺការបែងចែកតាមរូបដើម ការលក់ដេញថ្លៃ និងចែកប្រាក់តាម ចំណែក និងការផ្ទេរចំណែកទៅឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករអវិភាគណាម្នាក់ដោយផ្តល់សំណង។

ប្រសិនបើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគណាម្នាក់ មានសិទ្ធិលើបំណុលចំពោះម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគដទៃទៀត ដោយសារការថែទាំ ការគ្រប់គ្រង ឬបន្ទុកផ្សេងទៀតទៅលើកម្មវត្ថុអវិភាគ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគ នោះអាចឱ្យកូន បំណុលសង ដោយយកចំណែក នៃចំណែកវត្ថុអវិភាគ ដែលជាចំណែករបស់កូនបំណុលបាន។ មួយវិញទៀត ក្នុងករណីដែលមានភាពចាំបាច់ត្រូវលក់វត្ថុ ដែលជាកម្មសិទ្ធិអវិភាគរបស់កូនបំណុលនោះ ម្ចាស់បំណុលអាច ទាមទារការលក់ទៅតុលាការបាន។

សរុបជាមួយមក កម្មសិទ្ធិអវិភាគ គឺជាអចលនទ្រព្យដូចជាដី ឬផ្ទះ ដែលមានម្ចាស់ចំនួនច្រើននាក់ ក៏ប៉ុន្តែ ទ្រព្យនោះ មិនអាចពុះចែកគ្នាបានទេ។ និយាយឱ្យងាយយល់ ឧទាហរណ៍ ការចូលលុយគ្នាទិញផ្ទះមួយខ្នង ចំនួន១០នាក់ ផ្ទះនោះមិនអាចពុះចែកគ្នាជា១០បានទេ ហើយម្ចាស់ទាំង១០ក៏នឹងទទួលបានប្លង់រឹងតែមួយ សន្លឹកប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ បើចង់លក់អចលនទ្រព្យ គឺត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់គ្រប់រូប។ ដូចគ្នានេះ ម្ចាស់ម្នាក់ៗ ក៏អាចលក់ចំណែករបស់ខ្លួនបានដូចការលក់ភាគហ៊ុនដូច្នេះដែរ។ ប៉ុន្តែត្រូវមានការយល់ស្របពីម្ចាស់ផ្សេងទៀត ហើយត្រូវយកប្លង់ទៅចុះឈ្មោះឡើងវិញជាមួយអាជ្ញាធរ។ ដូច្នេះ ក្នុងនាមជាអ្នកទិញ ជាបឋមអ្នកត្រូវចេះមើល លើចំណែកនៅខាងក្រោយប្លង់រឹងនោះថា តើអចលនទ្រព្យនោះជាទ្រព្យអវិភាគ ឬយ៉ាងណា ហើយមានម្ចាស់ ប៉ុន្មាននាក់។ ប៉ុន្តែមុននឹងសម្រេចចិត្តទិញគួរសាកសួរទៅកាន់អាជ្ញាធរក្រសួងដែនដី ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ជាក់លាក់។

១.៣.២.៣. សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ចំពោះអចលនវត្ថុ

សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សំដៅទៅលើសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុរយៈពេលវែងចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ឡើងទៅ។^{៤១} ការបង្កើតសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បើពុំបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ ត្រូវចាត់ ទុកជាកតិសន្យាដែលមិនកំណត់អំឡុងពេល ហើយអាចត្រូវបានរំលាយដោយភាគីម្ខាងនៅពេលណាក៏បាន (៣ ខែ ចំពោះអគារ និង១ឆ្នាំ ចំពោះដីធ្លី បានកន្លងហួស គឺគិតចាប់ពីពេលស្នើសុំឱ្យរំលាយ)។ អំឡុងពេល ដែលសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានអត្ថិភាព មិនអាចលើសពី ៥០(ហាសិប)ឆ្នាំ បានឡើយ។ ប្រសិនបើបានបង្កើតសិទ្ធិ ជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលមានអំឡុងពេលលើស ៥០(ហាសិប)ឆ្នាំ ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ៥០ (ហាសិប)ឆ្នាំ។ សិទ្ធិជួល អចិន្ត្រៃយ៍ អាចបន្តសាជាថ្មីបាន ប៉ុន្តែអំឡុងពេលនេះមិនអាចលើសពី ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំឡើយ គិតចាប់ពីថ្ងៃ ដែលបានបន្តសាជាថ្មី។

លក្ខខណ្ឌតាំងនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ គឺជាការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និង សុរិយោដី ដោយអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចយកមកតាំងនឹងអនុប្បទានិក នៃកម្មសិទ្ធិដី ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិ

^{៤១} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៤៤

ជួលអចិន្ត្រៃយ៍បាន ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិលើដីនោះត្រូវបានធ្វើអនុប្បទានក៏ដោយ។ មួយវិញទៀត ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលមិនបានចុះបញ្ជីអាចតតាំងចំពោះជនដែលបានធ្វើលទ្ធកម្មលើអចលនវត្ថុនោះបាន លុះត្រាតែអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ បានទទួលការកាន់កាប់លើអចលនវត្ថុដោយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ព្រមទាំងមានការប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផល លើអចលនវត្ថុនោះជាបន្តបន្ទាប់ ដែលការតតាំងនេះទៀតសោត គឺអាចប្រើប្រាស់បានត្រឹមអំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ។^{៨២}

សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សិទ្ធិទទួលបានថ្លៃឈ្នួលតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ ឬបង់នៅរាល់ដំណាច់ឆ្នាំក្នុងករណី ដែលមិនបានកំណត់ ឬបង់នៅក្រោយរដូវប្រមូលផល។ សិទ្ធិទាមទារតម្លើងថ្លៃឈ្នួល ដែលសិទ្ធិនេះអាចទាមទារតាមផ្លូវតុលាការឱ្យតម្លើងថ្លៃឈ្នួល ក្នុងករណីថ្លៃឈ្នួលមិនសមរម្យដោយយោងតាមស្ថានភាពរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែង និងមានសិទ្ធិរំលាយសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ក្នុងករណីអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍មិនបានបង់ថ្លៃឈ្នួលក្នុងកំឡុងពេល ៣ឆ្នាំ។ អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ មានកាតព្វកិច្ចជួសជុលជាចាំបាច់រំលឹកការកែលម្អ ឬសំណង់ជាអាទិ៍ និងមិនរាំងស្ទះក្នុងការប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុរបស់អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងកាតព្វកិច្ចទទួលបន្ទុកចំណាយចាំបាច់ (សោហ៊ុយចំណាយដើម្បីកែលម្អ និងចំណាយផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើនតម្លៃអចលនវត្ថុ)។

សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សិទ្ធិទាមទារឱ្យបញ្ចុះថ្លៃឈ្នួល ដែលអាចទាមទារតាមផ្លូវតុលាការឱ្យបញ្ចុះថ្លៃឈ្នួល ក្នុងករណីតម្លៃមិនសមរម្យដោយយោងតាមស្ថានភាពផ្សេងៗ។^{៨៣} សិទ្ធិធ្វើអនុប្បទានឬចាត់ចែងផ្សេងទៀត (អាចយកទៅជួលបន្តដាក់ធានាបំណុល ជាកម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្ម) សិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិប្រក្សក្ស (សិទ្ធិដូចដែលកម្មសិទ្ធិមាន) សិទ្ធិរំលាយសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ក្នុងករណីមិនទទួលបានចំណេញសោះ ពីអចលនវត្ថុក្នុងអំឡុងពេល៣ឆ្នាំ ដោយសារស្ថានភាពដែលមិនអាចព្យាករណ៍ជាមុនបានឬដោយសារប្រធានសក្តិ ឬក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ ដែលនឹងបានមកពីអចលនវត្ថុនៅពេលអនាគតពុំមានលទ្ធភាព អាចលើសថ្លៃឈ្នួលសម្រាប់មួយឆ្នាំបាន ដោយសារការខូចខាតផ្នែកណាមួយនៃអចលនវត្ថុនោះ។^{៨៤} អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានកាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃឈ្នួលឱ្យទាន់ពេលវេលាកំណត់ ថែរក្សាអចលនវត្ថុ ដោយត្រូវប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុក្នុងនាមជាអ្នកគ្រប់គ្រងដោយសុចរិត។

ការបញ្ចប់សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ នៅពេលបញ្ចប់ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ មិនអាចទាមទារឱ្យ

^{៨២} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៤៦

^{៨៣} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៤៩

^{៨៤} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៥២

អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ធ្វើបដិទានចំពោះអចលនវត្ថុ (ធ្វើឱ្យទៅស្ថានភាពដើម) វិញបានឡើយ។ លើកលែងតែស្ថិតក្នុងករណី ដែលអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍បានបំផ្លាញ ឬបំប្លែងនូវទ្រង់ទ្រាយដើមរបស់អចលនវត្ថុនោះ ទើបអ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ មានសិទ្ធិទាមទារឱ្យធ្វើការបដិទានឡើងវិញបាន។^{៤៤} លើសពីនេះទៅទៀតចំពោះសំណង់ ឬការកែលម្អជាអាទិ៍ ដែលអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍បានសាងសង់ ឬកែលម្អ គឺត្រូវក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ប៉ុន្តែបើទោះបីជាច្បាប់បានកំណត់បែបនេះក៏ដោយ ក៏ភាគីនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចធ្វើការសន្យាពិសេសផ្សេងពីការកំណត់ខាងលើនេះ ប៉ុន្តែការសន្យាពិសេសនោះ ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីទើបអាចតតាំងចំពោះតតិយជនបាន។

សរុបមកសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ គឺជាសិទ្ធិមួយដែលអនុញ្ញាត និងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ឱ្យអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុក្នុងរយៈពេលវែង ដោយសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍បានចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិឆ្ពោះទៅកាន់អនាគតជីវិតចម្រើន តាមរយៈការសាងសង់សហគ្រាស ពាណិជ្ជកម្ម (រោងចក្រ) ការសាងសង់អគារសហកម្មសិទ្ធិ (ខុនដូ) ការសាងសង់ផ្ទះល្វែង និងសំណង់អគារផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ដែលសុទ្ធសឹងតែជួយលើកកម្ពស់ដល់វិស័យសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងជាកត្តារួមចំណែកដែលប្រទេសជាតិពុំអាចខ្វះបានផងដែរ។

១.៣.២.៤. ផលុបភោគដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី

ផលុបភោគ សំដៅទៅលើសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងអាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ។ មានអត្ថន័យថា ផលុបភោគ គឺជាបឋមភូមិយុត្តមួយ ដែលផ្តល់សិទ្ធិឱ្យបុគ្គលម្នាក់ហៅថា ផលុបភោគី មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីសម្រាប់ដាំដំណាំ ធ្វើស្រែចំការ ឬផ្ទះដើរចូលបន្តឱ្យទៅអ្នកដទៃទៀតបាន និងមានសិទ្ធិអាស្រ័យផលធម្មជាតិ ដែលមានដូចជាផលដំណាំ ហើយលើសពីនេះទៅទៀតដល់រូបភោគី អាចធ្វើការអាស្រ័យលើស៊ីវិលគឺប្រាក់ឈ្នួលកើតពីជួលអគារឱ្យអ្នកដទៃផងដែរ។^{៤៥}

ផលុបភោគ អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមលិខិតលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬមិនតាមលិខិតលាយលក្ខណ៍អក្សរ (ផ្ទាល់មាត់) ហើយចំពោះអាណត្តិនៃការបង្កើតផលុបភោគ អាចបង្កើតបានក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយដែលមិនឱ្យលើសពី មួយជីវិតរបស់ផលុបភោគី។ បន្ទាប់ពីការបង្កើតផលុបភោគរួច ដើម្បីមានសិទ្ធិតតាំងចំពោះបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលបានអះអាងលើអចលនវត្ថុ (ដី,អគារ/ផ្ទះ) ផលុបភោគីត្រូវចុះបញ្ជីនៅមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។ ផលុបភោគី មានសិទ្ធិអាស្រ័យផលធម្មជាតិ (ទទួលបានដំណាំដែលដុះលើដី), សិទ្ធិអាស្រ័យលើស៊ីវិល (ប្រាក់ឈ្នួល ដែលកើតចេញពីការជួលដី,អគារ/ផ្ទះ), សិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិ

^{៤៤} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៥៤

^{៤៥} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៥៦

ប្រក្សក្ស ដូចដែលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករនៃដី មានសិទ្ធិយកអចលនវត្ថុ(ដី,អគារ/ផ្ទះ) ដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ ទៅជួលបន្តបាន ដែលមានថេរវេលាមិនឱ្យលើសពី ៣(បី)ឆ្នាំ និងអាចបន្តសាជាថ្មីបាន ដោយមិនឱ្យលើសពី ៣(បី)ឆ្នាំ។

ផលុបភោគី ត្រូវមានករណីយកិច្ចជូនដំណឹងដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ ទៅម្ចាស់កម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុ (ដី,អគារ/ផ្ទះ) ក្នុងករណីមានបុគ្គលណាផ្សេងទៀត ដែលអះអាងថាខ្លួនមានសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ (ដី,អគារ/ផ្ទះ), ករណីយកិច្ចថែរក្សាអចលនវត្ថុ(ដី,អគារ/ផ្ទះ) ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមខ្លឹមសារនៃផលុបភោគ, ករណីយកិច្ចចេញថ្លៃ សេវាជួសជុលថែទាំអចលនវត្ថុ (លើកលែងតែជួសជុលធំៗ ជាបន្ទុករបស់កម្មសិទ្ធិករ), ករណីយកិច្ចទទួលបន្ទុក បង់ពន្ធ និងអាករ (បង់ពន្ធផ្ទះ បង់ពន្ធដី) និងករណីយកិច្ចបង់ថ្លៃសេវាធានារ៉ាប់រងអចលនវត្ថុជាដើម។

ផលុបភោគ ត្រូវបញ្ចប់នៅក្នុងករណីដូចជា មរណភាពនៃផលុបភោគី, ក្នុងអំឡុងពេលបញ្ចប់មកដល់, ផលុបភោគីប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងផលុបភោគ ឬបញ្ញត្តិច្បាប់(បង្កឱ្យមានការខូចខាត, ថែរក្សា មិនបានត្រឹមត្រូវ), ចំពោះផលុបភោគដែលមិនធ្វើឡើងក្រោមទម្រង់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ កម្មសិទ្ធិករ (ម្ចាស់ ដី អគារ/ផ្ទះ) អាចស្នើសុំឱ្យរំលត់ពេលណាក៏បាន។

ក្នុងករណីស្នើសុំរំលត់ផលុបភោគ ដោយមិនបញ្ជាក់អំពីពេលរលត់ នោះផលុបភោគត្រូវរលត់នៅក្នុង អំឡុងពេល ដែលបានកំណត់បានកន្លងហួសទៅដូចជា ៣(បី)ខែ ចំពោះអគារ, ១(មួយ)ឆ្នាំចំពោះដី, មុនពេល ផលុបភោគីចាប់ផ្តើមការងារកសិកម្ម សម្រាប់រដូវបន្ទាប់ (ចំពោះដីមានរដូវប្រមូលផល)។

ជាចុងក្រោយយើងក៏អាចសង្កេតបានថា ផលុបភោគ គឺជាបឋមគតិយុត្តមួយ ដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុង ក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៧ និងជាបឋមដែលបង្កើតឡើង តាមរយៈការលាយលក្ខណ៍ អក្សរ ឬមិនលាយលក្ខណ៍អក្សរក៏បាន, យកថ្លៃឈ្នួល ឬមិនយកថ្លៃឈ្នួលក៏បាន តាមរយៈការព្រមព្រៀងគ្នា ជាក់ស្តែងរវាងកម្មសិទ្ធិករ និងផលុបភោគី។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ផលុបភោគីត្រូវគោរពតាមសិទ្ធិ ក៏ដូចជាករណីយកិច្ច ដូចដែលបានបញ្ញត្តិជៀសវាងមានបញ្ហាផ្សេងៗ កើតឡើងដូចជាការបញ្ចប់នូវផលុបភោគពីកម្មសិទ្ធិករជាដើម។^{៨៧}

^{៨៧} ក្រមរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧, មាត្រា២៥៨ កថាខណ្ឌ១-២

ជំពូកទី២

**លំហូរនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះ
អបលនវត្ថុ**

ជំពូកទី២

លំហូរនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

២.១. នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

នៅមុនពេលដែលចាប់ផ្តើមការអនុវត្តដោយបង្ខំ ម្ចាស់បំណុលតែងតែចង់បានការអនុវត្តដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយចំណេញទាំងប្រាក់និង ពេលវេលាផងដែរ។ ប៉ុន្តែបើគ្មានការស្ម័គ្រចិត្តទេ ទើបឈានទៅដល់ការអនុវត្ត ដោយបង្ខំ។ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ មានកាតព្វកិច្ចស្រាវជ្រាវរកអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុល ដោយខ្លួនឯង ដោយនេះមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចរបស់តុលាការអនុវត្តនោះទេ។

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចាប់ផ្តើមដោយការដាក់ពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្ត ដោយបង្ខំ ត្រូវធ្វើឡើងដោយការដាក់ពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ^{៤៨} ទៅស្ថាប័នអនុវត្ត ដែលមានសមត្ថកិច្ច គឺតុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលា។^{៤៩}

ឧទាហរណ៍ បើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការលក់ដោយបង្ខំស្ថិតនៅក្នុងខេត្តកំពត នោះម្ចាស់បំណុល ត្រូវយកពាក្យសុំទៅដាក់នៅលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល នៃសាលាដំបូងខេត្តកំពត។

នៅក្នុងពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ត្រូវមានបញ្ជាក់អំពីប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលសុំឱ្យធ្វើ (ការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ការអនុវត្តជំនួស ឬការបង្ខំដោយប្រយោល)។ ក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំ ដោយផ្ទាល់ ត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរលើលិខិតនោះនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ (ចលនវត្ថុ អចលនវត្ថុ ឬសិទ្ធិលើបំណុល ជាអាទិ៍) ហើយក្នុងករណី ដែលសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំតាមការអនុវត្តជំនួស ឬការ បង្ខំដោយប្រយោល ត្រូវបញ្ជាក់នូវខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដែលទាមទារឱ្យមានការអនុវត្ត ព្រមទាំងភ្ជាប់ មកជាមួយនូវលិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមានអានុភាពអនុវត្តផងដែរ។

បន្ថែមពីនេះទៅទៀត អាស្រ័យទៅតាមប្រភេទនៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលសុំឱ្យធ្វើនៅក្នុងករណី មួយចំនួនមានការតម្រូវឱ្យសរសេររៀបរាប់ក្នុងពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីចំណុចដើម្បីកំណត់ដោយ ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ក៏ដូចជាការតម្រូវឱ្យដាក់ឯកសារបញ្ជាក់មួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធទៅ នឹងកម្មវត្ថុនោះផងដែរ។^{៥០} នៅពេលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ម្ចាស់បំណុលត្រូវបង់ពន្ធដាក់ពាក្យសុំទៅ

^{៤៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌ១

^{៤៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៣៦ កថាខណ្ឌ២

^{៥០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤០៣-មាត្រា៤១៧ កថាខណ្ឌ៣ និងមាត្រា៤៥៥ កថាខណ្ឌ៣

ស្ថាប័នអនុវត្ត ឬត្រូវបង់ប្រាក់កម្រៃជាមុន ហើយលើសពីនេះ ក៏ត្រូវបង់ជាមុននូវសោហ៊ុយចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំផងដែរ។^{៩១}

២.១.១. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត

យោងទៅតាម មាត្រា៣៦០ វាក្យខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ការអនុវត្តដោយបង្ខំអាចចាប់ផ្តើមធ្វើបានក្នុងករណីឯកសារចម្លងយថាភូត ឬឯកសារចម្លង ដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃលិខិតអនុវត្ត ឬសេចក្តីសម្រេចដែលនឹងក្លាយជាលិខិតអនុវត្តនៅពេលចូលជាស្ថាពរ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ជាមុនសិន។ នៅក្នុងករណីដែលរូបមន្តអនុវត្តត្រូវបានផ្តល់តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥៦ (រូបមន្តអនុវត្តពិសេសនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី) ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃរូបមន្តអនុវត្ត និងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃឯកសារដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបានដាក់តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៥៦ នោះក៏ត្រូវបញ្ជូនទៅជាមុនផងដែរ។ លិខិតអនុវត្តត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្តជាមុន។ លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូន គឺបញ្ជាក់ពីការដែលបានបញ្ជូនលិខិតរួចហើយ។ ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត ដើម្បីជូនដំណឹងទុកជាមុន ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្តថា ខ្លឹមសារអ្វីខ្លះដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ដោយឡែកក្នុងចំណោមលិខិតអនុវត្តសាលក្រម ត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យភាគីរួចហើយ ដូច្នេះពុំចាំបាច់បញ្ជូនម្តងទៀតទេ។^{៩២}

២.១.២. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

យោងទៅតាម មាត្រា៣៤៩ កថាខណ្ឌទី២នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវតែមានបញ្ជាក់ចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនឹងឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់។
- សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត ។
- សេចក្តីសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ឬការអនុវត្តជំនួស ឬវិធានបង្ខំដោយប្រយោល។
- សញ្ញាណនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសុំក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់។
- ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេច ដែលម្ចាស់បំណុលសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំតាមការអនុវត្តជំនួស ឬវិធានបង្ខំដោយប្រយោល។
- ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ក៏ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយឯកសារចាំបាច់ដូចជា៖

^{៩១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧៥-មាត្រា២៤-មាត្រា២៥-មាត្រា២៨

^{៩២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា១៩០

- លិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត ដែលសំដៅទៅដល់លិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលត្រូវបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត។
- លិខិតបញ្ជាក់ការបានបញ្ជូន ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត។^{៩៣}
- ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុជាអាទិ៍ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាអចលនវត្ថុ គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល។^{៩៤}

២.២. ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ការចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺផ្អែកទៅលើពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានដាក់មកកាន់ស្ថាប័នអនុវត្តមានតុលាការអនុវត្ត និងអាជ្ញាសាលា មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ និងគ្រប់គ្រាន់តាមផ្លូវច្បាប់ហើយ នោះតុលាការនឹងចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ដោយចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម ការលក់ដោយបង្ខំយោងទៅតាមមាត្រា៤១៩ កថាខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីលក់នូវអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីនៃអចលនវត្ថុរួមទាំងការរឹបអូសអចលនវត្ថុនោះ ដើម្បីធានាឱ្យបានក្នុងការបំពេញការសងសិទ្ធិលើបំណុល ដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបានទាមទារ និងមានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីលិខិតអនុវត្ត និងបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ។

ក្នុងករណី ដែលតុលាការអនុវត្ត ដែលទទួលបានពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុដែលពុំមានលក្ខខណ្ឌត្រឹមត្រូវ ឬពុំមានឯកសារចាំបាច់នានា នោះតុលាការអនុវត្ត គឺត្រូវលើកចោលនូវពាក្យសុំនោះ និងផ្តល់សិទ្ធិចំពោះភាគីនៃម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តក្នុងការប្តឹងជំទាស់ទៅកាន់តុលាការជាន់ខ្ពស់។^{៩៥}

២.៣. នីតិវិធីនៃការរឹបអូសចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការរឹបអូសចំពោះអចលនវត្ថុដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការចេញនូវលិខិតផ្ទុកផ្តាក់របស់ក្រឡាបញ្ជីជាមួយការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដែលធ្វើឡើងដោយសមត្ថកិច្ចជំនាញ និងការបញ្ជូនដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។

ការប្រកាសនៃការរឹបអូស ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺមានគោលបំណងដើម្បីចង្អុលបង្ហាញទៅដល់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និងអចលនវត្ថុ ក្នុងការអនុវត្តនូវដីកាសម្រេចលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុឱ្យមានអនុភាព។

^{៩៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៦០

^{៩៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤១៧ កថាខណ្ឌ៣ ចំណុច ក-ខ

^{៩៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤១៩ កថាខណ្ឌ២-កថាខណ្ឌ៣

២.៣.១. ការចុះបញ្ជីនៃការរឹបអូស និងរបាយការណ៍នៃការរឹបអូស

នៅពេលដែលដីកាសម្រេចនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវបានចេញ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវធ្វើលិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ដើម្បីធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសទៅស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចជំនាញ។

ឧទាហរណ៍ ដូចជាជួរដំបូង សុរិយោដី រាជធានី-ខេត្ត ជាអាទិ៍ ដើម្បីឱ្យសមត្ថកិច្ចធ្វើការចុះបញ្ជី អំពីការរឹបអូស ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសម្រេចនោះជាបន្ទាន់។ ដោយពុំតម្រូវឱ្យភាគីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តធ្វើការដាក់ពាក្យសុំដោយឡែកទៀតនោះទេ។ លិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់របស់ក្រឡាបញ្ជី ដែលបានដាក់ដែលមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកក្នុងការធ្វើការចុះបញ្ជី ទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជី ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយសរសេរចាត់តាំងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឈ្មោះតុលាការ លេខលិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ ឈ្មោះក្រឡាបញ្ជី កាលបរិច្ឆេទហត្ថលេខា និងបោះត្រារបស់ក្រឡាបញ្ជី។ ក្រៅពីនេះត្រូវសរសេរបន្ថែមនូវចំណុចមួយចំនួនទៅតាមប្រភេទនៃលិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់។

ក្នុងករណី បានធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើការផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់របស់ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការអនុវត្តហើយ សមត្ថកិច្ចនៃស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចអនុវត្ត ត្រូវធ្វើការផ្ញើឯកសារចម្លង ដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះទៅក្រឡាបញ្ជីវិញ។ នៅក្នុងចំណុចនេះមានន័យថា បើសិនជាអចលនវត្ថុ ដែលមិនទាន់បានចុះបញ្ជីត្រូវបានអនុវត្ត ឬត្រូវបានចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកទៅតាមលិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់របស់ក្រឡាបញ្ជី នោះស្ថានប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុនោះ និងចុះបញ្ជីដើម្បីរក្សាទុកនូវកម្មសិទ្ធិដីនោះព្រមទាំងធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសនោះ។

តុលាការអនុវត្ត គប្បីរង់ចាំការបញ្ជូនរបាយការណ៍របស់មន្ត្រីជំនាញដែលបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការរឹបអូសចំពោះអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តត្រូវបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវជាមុនសិន ចាំបន្តចាត់ការ ឬចេញលិខិតនីតិវិធីបន្តទៀត ដើម្បីជៀសវាងការប៉ះពាល់ទៅដល់អនុភាពនៃដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។

២.៣.២. អនុភាពនៃការរឹបអូស

ជាគោលការណ៍ អនុភាពនៃការរឹបអូសកើតឡើង នៅពេលដែលដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនោះត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ ក៏ប៉ុន្តែ បើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសត្រូវបានធ្វើឡើងនៅមុនពេលបញ្ជូនដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម នោះអនុភាពនឹងកើតឡើងនៅពេលបានចុះបញ្ជី។ នៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងប្រសិនបើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត នៅមុនពេលចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសនោះ ដូចជាទុកឱកាសឱ្យកូនបំណុលអាចធ្វើអនុប្បទាននូវអចលនវត្ថុ ដែលជាកម្មវត្ថុនោះ

ទៅឱ្យតតិយជន ហើយការចុះបញ្ជីអំពីកម្មសិទ្ធិរបស់តតិយជននោះ អាចនឹងធ្វើបានមុនការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសផង។

នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ អានុភាពចម្បងនៃការរឹបអូស គឺការហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើការចាត់ចែង នៅខណៈពេលដែលការរឹបអូសបង្កើតអានុភាព ដោយការបញ្ជូនដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំទៅឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬដោយការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស នោះកូនបំណុលនឹងបាត់បង់សិទ្ធិចាត់ចែងនូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុ ហើយអាជ្ញាធររដ្ឋ ទទួលបាននូវសិទ្ធិចាត់ចែងនោះវិញ។ ប្រសិនបើកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ធ្វើអនុប្បទាននូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុទៅឱ្យតតិយជន ក្រោយពេលដែលការរឹបអូសបង្កើតអានុភាព អនុប្បទាននោះត្រូវទុកជាមោឃៈ។ ក៏ប៉ុន្តែ មោឃភាពនេះគ្រាន់តែមានន័យថា ការធ្វើអនុប្បទាននោះមិនអាចយកទៅតាំងបានជាមួយនឹងម្ចាស់បំណុល ដែលបានធ្វើការរឹបអូសតែប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺវាជាមោឃភាពមិនដាច់ខាត។ ហេតុនេះហើយ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តធ្វើអនុប្បទាននូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុទៅឱ្យតតិយជន នៅក្រោយពេលចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស នោះគេអាចនឹងចុះបញ្ជីអំពីលទ្ធកម្មនៃកម្មសិទ្ធិដោយតតិយជនដែលជាអនុប្បទានិកនោះបាន។ ក៏ប៉ុន្តែ ការចុះបញ្ជីនេះពុំមានសុពលភាព និងពុំមានន័យអ្វីទេ ចំពោះនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ដែលបានចាប់ផ្តើមឡើងដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំនោះ នៅតែបន្តដំណើរការដដែល។ អនុប្បទានិក មិនអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន ដោយអះអាងចំពោះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តថា អចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនោះ គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនទេ។ ជាងនេះទៅទៀត ប្រសិនបើអចលនវត្ថុ ដែលពាក់ព័ន្ធនោះត្រូវបានលក់ទៅឱ្យអ្នកទិញតាមនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ នោះអនុប្បទានពីមុនដោយប្រឆាំងនឹងការរឹបអូស ត្រូវបាត់បង់អានុភាព ហើយការចុះបញ្ជីអំពីលទ្ធកម្មនៃកម្មសិទ្ធិដោយអនុប្បទានិក ក៏ត្រូវលុបចោលដែរ។^{៩៦} ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអានុភាពនៃការរឹបអូស ត្រូវលក់ទៅវិញដោយសារការដកពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬដោយសារការលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ នោះការចាត់ចែងដែលបានធ្វើនៅក្រោយការរឹបអូសក៏ដោយនឹងមានអានុភាព។ អានុភាពនៃការរឹបអូសមានទៅលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនោះ ព្រមទាំងលើវត្ថុដែលភ្ជាប់នឹងក្លាយទៅជាផ្នែកមួយនៃអចលនវត្ថុនោះ និងលើវត្ថុចំណុះ និងសិទ្ធិចំណុះនៃអចលនវត្ថុនោះផងដែរ។^{៩៧}

ឧទាហរណ៍ វត្ថុភ្ជាប់មានដូចជា អាគារ និងដើមឈើនៅលើដី ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូស។ វត្ថុចំណុះមានដូចជាគ្រឿងសាងសង់ ក្នុងករណីនៃការរឹបអូសអាគារដែលបានចុះបញ្ជី។ ចំណែកសិទ្ធិចំណុះមានដូចជា សេវភាពនៃដីដែលនៅជាប់គ្នា ដែលជាសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលក្នុងនាមជាកម្មសិទ្ធិកន្លែងនោះ។

^{៩៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៤៨, កថាខណ្ឌ១ ចំណុច ខ

^{៩៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤២១, កថាខណ្ឌ១

ការរឹបអូសអចលនវត្ថុ គ្រាន់តែជាការរារាំងកូនបំណុលមិនឱ្យធ្វើការចាត់ចែងតែប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺមិនអាចរារាំងសិទ្ធិកាន់កាប់របស់កូនបំណុលនោះទេ ទោះជានៅក្រោយពេលដែលការរឹបអូសបង្កើតអានុភាពក៏ដោយក៏កូនបំណុលនៅតែអាចប្រើប្រាស់ ឬអាស្រ័យផលពីអចលនវត្ថុ តាមវិធីប្រើប្រាស់ធម្មតាបាន។^{៩៨}

ឧទាហរណ៍ កូនបំណុលនៅតែអាចបន្តស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះ ដែលស្ថិតនៅលើដីដែលបានរឹបអូស ឬនៅតែអាចបន្តបង្កបង្កើនផលលើដីកសិកម្មដែលបានរឹបអូស។ ម្យ៉ាងទៀតប្រសិនបើដី ឬអាគារនៅលើដីនោះកំពុងជួលឱ្យអ្នកដទៃ កូនបំណុលនៅតែអាចទទួលយកប្រាក់ឈ្នួលដដែល ក៏ប៉ុន្តែ ចំណុចនេះមិនត្រូវឱ្យបង់ថ្លៃឈ្នួលអចលនវត្ថុតាមនីតិវិធីនៃការអនុវត្តសិទ្ធិលើប្រាតិភោគ នៅពេលដែលនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងនាមជាការអនុវត្តសិទ្ធិលើប្រាតិភោគ ត្រូវបានចាប់ផ្តើមត្រួតគ្នាទៅលើអចលនវត្ថុតែមួយនោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ គួរកត់សម្គាល់ថាការបង្កើតសិទ្ធិប្រើប្រាស់ថ្មី ដែលនឹងធ្វើឱ្យថ្លៃលក់អចលនវត្ថុនោះធ្លាក់ចុះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការចាត់ចែង ហើយត្រូវបានហាមឃាត់។

២.៣.៣. នីតិវិធីវាយតម្លៃ និងគណនា

ក្រោយពេលដែលតុលាការអនុវត្តបានទទួលនូវរបាយការណ៍ អំពីការចុះបញ្ជីនៃអចលនវត្ថុពីសមត្ថកិច្ចជំនាញរួចរាល់ហើយ តុលាការអនុវត្តនឹងធ្វើការជ្រើសតាំងអ្នកវាយតម្លៃ និងធ្វើការបង្គាប់ឱ្យវាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុដែលបានធ្វើការរឹបអូសនោះ។^{៩៩} បុគ្គលដែលត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយតុលាការអនុវត្ត មានសិទ្ធិអំណាចដើម្បីសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលាបាន លុះត្រាតែទទួលបានការអនុញ្ញាតពីតុលាការអនុវត្តជាមុនសិន។ នៅពេលស្រាវជ្រាវដើម្បីវាយតម្លៃ អ្នកវាយតម្លៃអាចចូលទៅកាន់អចលនវត្ថុ ឬអាចសួរសំណួរ ឬទាមទារឱ្យបង្ហាញឯកសារ ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬតតិយជន ដែលកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះបាន។^{១០០}

ក្នុងការវាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុនៃការអនុវត្តនោះ បុគ្គលដែលត្រូវបានតុលាការអនុវត្តជ្រើសតាំងនោះត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវដោយផ្អែកទៅលើ ទំហំផ្ទៃដី ទីតាំង ថាតើជាដីទំនេរ ឬក៏អាគារ? មាននរណាដែលកំពុងកាន់កាប់ទៅលើដី ឬអាគារនោះដែរឬទេ? តើមានភ្ជាប់ទៅជាមួយសិទ្ធិប្រាតិភោគដែរឬទេ?

ក្រោយពីបានការធ្វើការស្រាវជ្រាវទៅលើអចលនវត្ថុនៃការអនុវត្តនោះរួចរាល់ហើយ បុគ្គលដែលត្រូវបានជ្រើសតាំង ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុនោះ ដោយផ្អែកទៅតាមលទ្ធផលដែលខ្លួនស្រាវជ្រាវបាន និងត្រូវដាក់ជូនដល់តុលាការអនុវត្តជាទម្រង់លាយលក្ខណ៍អក្សរ នូវលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និងវាយតម្លៃលើអចលនវត្ថុនោះ។^{១០១}

^{៩៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤២១ កថាខណ្ឌ៣

^{៩៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣០ កថាខណ្ឌ១

^{១០០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣០ កថាខណ្ឌ២-៣

^{១០១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣០ កថាខណ្ឌ៥

❖ **ឯកសារលម្អិតអំពីអចលនវត្ថុ**

ក្រោយពីតុលាការអនុវត្តបានទទួលនូវលទ្ធផលស្រាវជ្រាវ និងវាយតម្លៃពីបុគ្គលដែលត្រូវបានតុលាការ ជ្រើសតាំងរួចមក តុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើឯកសារលំអិតអំពីអចលនវត្ថុនោះ ហើយត្រូវតែធ្វើការថតចម្លងទុកឱ្យ សាធារណៈជនមើល។ បន្ទាប់មក តុលាការនឹងចេញដីកាសម្រេចមួយ ដើម្បីកំណត់ការលក់អចលនវត្ថុនោះ ក្នុងតម្លៃអប្បបរមា ដោយផ្អែកទៅលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និងវាយតម្លៃរបស់អ្នកវាយតម្លៃនោះ។ ក្នុងករណី ចាំបាច់តុលាការអនុវត្តអាចផ្លាស់ប្តូរតម្លៃលក់អប្បបរមាបាន។^{១០២} ក្នុងន័យនេះ តុលាការអនុវត្តអាចធ្វើការ ពិចារណាទៅលើតម្លៃអប្បបរមា ដែលបានក្លាយទៅជាតម្លៃមួយដែលមិនសមរម្យ ដែលបណ្តាលមកពីការ ផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច ឬករណីដទៃទៀតដែលយល់ឃើញថា តម្លៃអប្បបរមាក្លាយទៅជាតម្លៃមិនសមរម្យ នោះ គឺតុលាការអនុវត្តអាចផ្លាស់ប្តូរតម្លៃលក់អប្បបរមាបាន។

នៅពេលដែលតុលាការអនុវត្តបានចេញដីកាសម្រេចកំណត់លក់ក្នុងតម្លៃអប្បបរមារួចហើយ តុលាការ នឹងចេញដីកាសម្រេចមួយទៀត ដែលសម្រេចបង្គាប់ឱ្យចាប់ផ្តើមការលក់ និងផ្តល់ព័ត៌មាន ឬជូនដំណឹងដល់ ជនដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ជាទូទៅនៅក្នុង ដីកាសម្រេចកំណត់លក់តម្លៃអប្បបរមា និងដីកាសម្រេច បង្គាប់ឱ្យអនុវត្តការលក់ គឺតែងតែចុះកាលបរិច្ឆេទក្នុងថ្ងៃតែមួយ ហើយដីកាសម្រេចនេះ គឺត្រូវបានបញ្ជូនទៅ អាជ្ញាសាលា ដែលជាជំនួយនៃតុលាការអនុវត្តដើម្បីបន្តនីតិវិធី។

២.៣.៤. នីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំ

ការលក់ដោយបង្ខំ គឺជាប្រភេទនៃការលក់ដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធររដ្ឋអនុវត្តសិទ្ធិចាត់ចែង ដែលខ្លួន បានទទួលតាមរយៈការរឹបអូស។ ការលក់ដោយបង្ខំមានពីរប្រភេទ ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ និងការលក់ឡាយឡុងដោយផ្ទាល់មាត់។^{១០៣} ដែលសុទ្ធសឹងតែមានគោលគំនិតក្នុងការប្រកាសឱ្យអ្នកស្នើសុំ ទិញមកទិញវត្ថុ ហើយកំណត់យកបុគ្គលម្នាក់ពីក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះឱ្យធ្វើជាអ្នកទិញ។

២.៣.៤.១. ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ

ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ គឺជាវិធីដែលឱ្យអ្នកមានបំណងទិញដែលបានចូលរួមនៅ កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងស្នើសុំទិញដោយលិខិតឡាយឡុង ដែលបានសរសេរនូវតម្លៃឡាយឡុង បន្ទាប់មកធ្វើការបើកលិខិត ហើយកំណត់យកអ្នកសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមានៅទីនោះ។ ការលក់ទៅតាមវិធីនេះ គឺមិនអាចឱ្យអ្នកដែលមានបំណងទិញផ្សេងទៀតបានដឹងនោះទេ។ ហើយក៏ពុំមានការប្រមូលអំពីបរិយាកាស

^{១០២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣២ កថាខណ្ឌ២

^{១០៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣៦

នៃការលក់ ឬការដែលត្រូវបានដៃគូប្រកួតប្រជែង ដែលមានលក្ខណៈមិនល្អដែរ។ ហេតុដូច្នេះហើយ វិធីលក់ ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រអាចគិតថាជាវិធីគោលក្នុងការលក់អចលនវត្ថុ។

២.៣.៤.២. ការលក់ឡាយឡងដោយផ្ទាល់មាត់

ការលក់ឡាយឡងដោយផ្ទាល់មាត់ គឺជាវិធីលក់ដែលកំណត់អ្នកសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ដោយឱ្យ អ្នកមានបំណងទិញស្នើសុំទិញដោយផ្ទាល់មាត់នៅកាលបរិច្ឆេទ និងឱ្យប្រជែងថ្លៃនោះ។ ការលក់ឡាយឡង ដោយផ្ទាល់មាត់ មានលក្ខណៈពិសេស ត្រង់ចំណុចដែលអ្នកមានបំណងទិញដឹងនូវតម្លៃស្នើសុំរបស់គូប្រជែង ឯទៀតទៅវិញទៅមក ហើយប្រជែងតម្លៃស្នើសុំទៅតាមលំដាប់លំដោយ។ វិធីនេះមានភាពងាយស្រួលក្នុងការ ស្នើសុំទិញ ហើយការប្រជែងត្រូវបានអនុវត្តផ្ទាល់ចំពោះមុខ ហេតុដូច្នេះមានគុណសម្បត្តិដែលអាចសង្ឃឹមនូវ ការលក់ដោយតម្លៃខ្ពស់ តែផ្ទុយទៅវិញក៏មានគុណវិបត្តិ ដោយសារចាំបាច់ត្រូវតែមានបច្ចេកទេសជំនាញ និងបទពិសោធន៍ដែលជាស្លៀកមួយ ដែលបណ្តាលឱ្យអ្នកជំនួញដែលមានបទពិសោធន៍មានប្រៀបជាង និងជាការលំបាកក្នុងការស្វែងរកការចូលរួមដោយជនទូទៅជាទូលំទូលាយ។

❖ អំពីការលក់

ក្រោយពីទទួលបានដីកាបង្គាប់ឱ្យអនុវត្តការលក់ អាជ្ញាសាលាដែលជាស្ថាប័នជំនួយដល់តុលាការអនុវត្ត នឹងធ្វើការដឹកនាំនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំទៅតាមការកំណត់ដែលមាននៅក្នុងដីកាសម្រេច។

ក្នុងនីតិវិធីនៃការលក់អចលនវត្ថុ គឺតុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើការកំណត់វិធីលក់ដូចដែលបានកំណត់ក្នុង ចំណុច.ការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ និងការលក់ឡាយឡងដោយផ្ទាល់មាត់ខាងលើ។ ប៉ុន្តែក្នុង ករណីដែលតុលាការអនុវត្តពុំអាចលក់ទៅតាមវិធីទាំងពីរខាងលើនេះបាន គឺតុលាការអនុវត្តអាចកំណត់នូវវិធី ផ្សេងពីនេះបាន។^{១០៤} បន្ទាប់ពីបានកំណត់នីតិវិធីនៃការលក់ហើយនោះ តុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើការកំណត់ កាលបរិច្ឆេទ និងទីកន្លែងលក់ហើយត្រូវឱ្យអាជ្ញាសាលាដើម្បីធ្វើការអនុវត្តលក់នេះ។ គួរបញ្ជាក់ផងដែរថា កូនបំណុលនៃការអនុវត្តមិនអាចធ្វើសំណើទិញបានទេ។^{១០៥} មានន័យថា កូនបំណុលនៃការអនុវត្តពុំអាច ក្លាយជាអ្នកទិញបាននោះទេ ដោយហេតុថា បើកូនបំណុលនៃការអនុវត្តមានលទ្ធភាពទ្រព្យធន ដើម្បីស្នើសុំ ទិញកូនបំណុលនោះ គួរសងដោយស្ម័គ្រចិត្ត ចំពោះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដោយយកទ្រព្យធននោះ។ ហើយក្នុងការដេញថ្លៃនេះ អាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុដោយសរសេរនូវចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ៖

ក. សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ

ខ. កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់

^{១០៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣៦ កថាខណ្ឌ២

^{១០៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣៨

- គ. សញ្ញាណរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមា និងអ្នកតំណាង
- ឃ. តម្លៃទិញរបស់អ្នកសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមា
- ង. ហេតុការណ៍ និងស្ថានភាពបើមិនអាចកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមា
- ច. មូលហេតុ និងវិធានការដែលបានចាត់ធ្វើ។^{១០៦}

អាជ្ញាសាលាត្រូវឱ្យអ្នកដែលស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមា ឬអ្នកតំណាងចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនៃការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់។

❖ ការកំណត់អ្នកស្នើទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមា

បើការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់បានបញ្ចប់ អាជ្ញាសាលាត្រូវប្រកាសការបញ្ចប់កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ក្រោយពេលបានកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញ ក្នុងតម្លៃអតិបរិមា និងបានប្រកាសនូវនាម ឬនាមករណ៍របស់អ្នកទិញ និងថ្លៃលក់ឡាយឡងនោះ ។

ក្នុងករណីបើអ្នកដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រ ដែលបានធ្វើសំណើទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមាមានច្រើននាក់ អាជ្ញាសាលា ត្រូវកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរិមាដោយឱ្យអ្នកទាំងនោះដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រម្តងទៀត។ ក្នុងករណីនេះអ្នកដេញថ្លៃ មិនអាចដេញថ្លៃ ដោយតម្លៃតិចជាងតម្លៃដែលខ្លួនដេញមុនបានឡើយ។

❖ ការបើកកាលបរិច្ឆេទមួយដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់

នៅមុនពេលដែលតុលាការអនុវត្តសម្រេចអនុញ្ញាតលក់ ឬមិនអនុញ្ញាតលក់ តុលាការអនុវត្តត្រូវបើកកាលបរិច្ឆេទមួយដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់។ លុះពេលដែលបានកំណត់អំពីកាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់ តុលាការអនុវត្តត្រូវប្រកាសអំពីកាលបរិច្ឆេទនោះ ទៅដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍។

ដោយហេតុថា បើប្រៀបធៀបអចលនវត្ថុទៅនឹងចលនវត្ថុ គឺយល់ឃើញថាអចលនវត្ថុ ជាទូទៅមានតម្លៃខ្ពស់ណាស់ ដូចនេះដើម្បីធានាទៅដល់ការលក់ឱ្យមានលក្ខណៈហ្មត់ចត់ ក្រោយពេលដែលនីតិវិធីលក់បានបញ្ចប់ដោយអាជ្ញាសាលា តុលាការអនុវត្ត គួរតែចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត ឬមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ដោយបានពិនិត្យជាថ្មីនូវនីតិវិធីទាំងអស់ ចាប់តាំងពីដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំរហូតដល់ការលក់។

❖ ការចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់

តុលាការអនុវត្តនឹងធ្វើការចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ នៅពេលដែលតុលាការអនុវត្តទទួលបានសំណុំឯកសារ ឬកំណត់ហេតុអំពីការដេញថ្លៃពីអាជ្ញាសាលាដោយរួចរាល់ហើយ នោះតុលាការអនុវត្តនឹងធ្វើ

^{១០៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៣៩

ការអនុញ្ញាតលក់អចលនវត្ថុនោះទៅឱ្យបុគ្គលដែលដេញថ្លៃបាន។

❖ **ការចេញដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់**

ប៉ុន្តែក្នុងករណី ដែលតុលាការអនុវត្តចេញដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ត្រូវទទួលស្គាល់ថាមាន ហេតុណាមួយដូចកំណត់ក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ៖

- ក. មិនត្រូវចាប់ផ្តើម ឬបន្តនូវនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ
- ខ. អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ពុំមានលក្ខណៈសម្បត្តិ ឬសមត្ថភាពដើម្បីទិញអចលនវត្ថុ ឬអ្នក តំណាងរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ពុំមានសិទ្ធិនោះ
- គ. មានសេចក្តីស្នើសុំឱ្យអនុញ្ញាតការលក់
- ឃ. មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដីកាសម្រេចកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា
- ង. មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការលក់។

ក្នុងករណីដែលមានវិការៈបន្តិចបន្តួច បើត្រូវឱ្យធ្វើសារឡើងវិញជាថ្មីនូវនីតិវិធី ធ្វើឱ្យខាតបង់ពេលវេលា និងសោហ៊ុយនោះ ហេតុដូច្នេះចំណុច ដែលបានរៀបរាប់នូវហេតុការណៈធ្ងន់ធ្ងរដែលមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមាន ការលក់ បើសិនត្រូវនឹងចំណុចណាមួយក្នុងចំណោមចំណុចខាងលើទាំងនេះ ការលក់នឹងមិនអនុញ្ញាតទេ ហើយបើគ្មានហេតុទាំងនេះទេ ការលក់នឹងត្រូវអនុញ្ញាត។ ចំពោះហេតុនៃការមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ទាំងនេះ បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍អាចថ្លែងជាយោបល់បាននៅកាលបរិច្ឆេទ ដើម្បីចេញដីកា សម្រេចការលក់។ ទោះជាមាន ឬគ្មានសេចក្តីថ្លែងយោបល់នេះក៏ដោយ តុលាការអនុវត្តត្រូវស្រាវជ្រាវអំពី អត្ថិភាពនៃហេតុទាំងនោះដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ។^{១០៧}

បញ្ជាក់ផងដែរថា ជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍អាចប្តឹងជំទាស់នឹងដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ឬមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់បាន។^{១០៨}

❖ **ក្រោយពេលតុលាការចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់**

ក្នុងពេលដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់បានចូលជាស្ថាពរហើយ តុលាការអនុវត្តនឹងចេញដីកា សម្រេច អំពីអំឡុងពេលសម្រាប់បង់ថ្លៃលក់ទៅឱ្យអ្នកទិញ ដើម្បីមកបង់ប្រាក់ឱ្យគ្រប់ចំនួន។ ពេលកំណត់ត្រូវ ស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេល ១ ខែចាប់ពីថ្ងៃដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់បានចូលជាស្ថាពរ។

បន្ទាប់ពីអ្នកទិញបានធ្វើការបង់ថ្លៃលក់គ្រប់ចំនួន ហើយក្រឡាបញ្ជីត្រូវធ្វើលិខិតផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ទៅដល់ស្ថាប័ន ដែលមានសមត្ថកិច្ចឱ្យចុះបញ្ជី និងលុបចោលការចុះបញ្ជីដូចខាងក្រោម៖

^{១០៧} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៤២ កថាខណ្ឌ២

^{១០៨} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៤៤៤

ក. ការចុះបញ្ជីអំពីការផ្ទេរសិទ្ធិ ដែលអ្នកទិញបានធ្វើលទ្ធកម្ម

ខ. ការលុបការចុះបញ្ជីអំពីលទ្ធកម្មនូវសិទ្ធិ ដែលបានរលត់ដោយការលក់ ឬសិទ្ធិដែលបានបាត់បង់ អានុភាពដោយការលក់

គ. ការលុប ការចុះបញ្ជី អំពីការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលត្រូវបានបាត់បង់អានុភាពដោយ ការលក់

ឃ. ការលុប ការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ឬការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន។

ក្នុងករណីបើសិនអ្នកទិញ មិនបានបង់ថ្លៃលក់ទេ ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់នោះនឹងបាត់បង់អានុភាព ទៅវិញ។ ដូចនេះអ្នកទិញមិនអាចធ្វើការទាមទារឱ្យសងត្រឡប់នូវប្រាក់ ដែលខ្លួនបានដាក់ធានាទៅលើសំណើ សុំទិញបានទេ។ តុលាការអនុវត្តនឹងធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំសារជាថ្មី។

ក្រោយពីការចុះបញ្ជីរួចហើយ ស្ថាប័នជំនាញត្រូវធ្វើការប្រគល់ឯកសារត្រឡប់មកតុលាការវិញ ដើម្បីឱ្យ តុលាការប្រគល់ឱ្យអ្នកទិញ។ ដោយតុលាការត្រូវធ្វើការប្រគល់នូវច្បាប់ដើមទៅឱ្យអ្នកទិញ និងតម្កល់ឯកសារ ថតចម្លងនៅក្នុងសំណុំរឿង។

២.៣.៥. នីតិវិធីចែកចំណែក

តុលាការអនុវត្ត ត្រូវចេញដីកាសម្រេចដើម្បីកំណត់កាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក ហើយផ្តល់ដំណឹងអំពី ពេលវេលា និងទីកន្លែងទៅម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលការចែកចំណែក និងកូនបំណុល។

នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក តុលាការត្រូវកោះហៅម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើតារាងចែកចំណែក តុលាការអាចសួរម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបង្ហាញ ខ្លួន ហើយអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារ ដែលអាចធ្វើការពិនិត្យភ្លាមៗបាននៅកាលបរិច្ឆេទនៃការ ចែកចំណែក។

នៅលើតារាងចែកចំណែក ទន្ទឹមគ្នានឹងចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ តុលាការត្រូវសរសេរអំពី ចំនួនប្រាក់ដើម ការប្រាក់សិទ្ធិលើបំណុលបន្ទាប់បន្សំផ្សេងៗ នៃសិទ្ធិលើបំណុល សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត និងលំដាប់ ព្រមទាំងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចែកចំណែក។

លំដាប់ និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចែកចំណែក ដែលត្រូវបានកំណត់ខាងលើនេះ ត្រូវសរសេរតាមការ ព្រមព្រៀង ក្នុងករណី ដែលកិច្ចព្រមព្រៀងបានសម្រេចឡើងរវាងម្ចាស់បំណុលគ្រប់រូបនៅកាលបរិច្ឆេទនៃការ ចែកចំណែក។ ឯក្នុងករណីផ្សេងទៀត ត្រូវសរសេរតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹង ពាណិជ្ជកម្ម ឬច្បាប់ផ្សេងទៀត។

២.៣.៦. ការដាក់ប្រាតិភោគ និងការធ្វើ

នៅក្នុងករណីខ្លះ ការដាក់ប្រាតិភោគដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត គឺជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការផ្អាក ឬការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ។^{១០៩} នៅក្នុងករណីខ្លះទៀត ការដាក់ប្រាតិភោគដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត គឺជាលក្ខខណ្ឌទាមទារ សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ប្រាតិភោគនៅទីនេះ ត្រូវដាក់ដោយភាគីទៅតុលាការដែលបង្គាប់ឱ្យដាក់ប្រាតិភោគនោះ ឬតុលាការអនុវត្តតាមវិធីធ្វើប្រាក់ ឬឧបករណ៍អាច ជួញដូរបានដែលតុលាការទទួលស្គាល់ថាសមរម្យ។

ចំពោះនីតិវិធីនៃការធ្វើប្រាក់ ឬឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន ទៅតុលាការដែលជាវិធីដាក់ប្រាតិភោគត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការធ្វើតាមផ្លូវតុលាការ។ (នៅក្នុងជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ នៃការប្រកាសមានការចែងថាកិច្ចការទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើត្រូវបំពេញដោយក្រឡាបញ្ជី ដែលត្រូវចាត់តាំងដោយប្រធានតុលាការដែលត្រូវទទួលបានការធ្វើនេះ។ ក្នុងជំពូកនេះ ក៏មានចែងអំពីពេលដែលការចាត់ចែងរបស់ក្រឡាបញ្ជីពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការធ្វើ ការបង្កើតអាស្រាព ព្រមទាំងវិធីឧបាស្រ័យ សមត្ថកិច្ចលើការធ្វើសម្រាប់ប្រាតិភោគលើបណ្តឹងផងដែរ។ ក្រៅពីនេះក៏មានការចែង អំពីនីតិវិធីនៃការធ្វើតុលាការដែលជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើនៅក្នុងជំពូកទី២ និងនីតិវិធីនៃការប្រគល់នូវវត្ថុនៅក្នុងជំពូកទី៣ ផងដែរ)។

២.៣.៧. សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត

សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត មានន័យថាជាការចំណាយរបស់ស្ថាប័នអនុវត្ត និងភាគី ដែលជាសេចក្តីត្រូវការដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ការចំណាយនេះខុសគ្នាពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តីក្នុងន័យចម្លៀត ពោលគឺការចំណាយលើនីតិវិធីបណ្តឹងដែលនាំទៅដល់ការចេញសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលជាលិខិតអនុវត្តចំពោះខ្លឹមសារ អ្នកទទួលបន្ទុកវិធីប្រមូលជាដើម។ សូមកត់សម្គាល់ថា ចំណាយលើការបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត ជាអាទិ៍ដែលជាការត្រៀមរៀបចំការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជាសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត។^{១១០} ការចំណាយចាំបាច់សម្រាប់ធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំមាន ពន្ធដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ។^{១១១} ចំណាយដែលស្ថាប័នអនុវត្តត្រូវបង់ដូចជា ថ្លៃសម្រាប់ថែរក្សាគ្រប់គ្រងវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូស ចំណាយសម្រាប់ការជូនដំណឹង និងការប្រកាសជាសាធារណៈ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំថ្ងៃ និងប្រាក់កម្រៃសម្រាប់អ្នកវាយតម្លៃអចលនវត្ថុជាអាទិ៍ ក៏ដូចជាថ្លៃធ្វើឯកសារនានារបស់ភាគី និងចំណាយសម្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍ចំពោះការអនុវត្ត។ ចំពោះការចំណាយ

^{១០៩} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៤៣ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ខ មាត្រា៣៦៦ កថាខណ្ឌ១-២ មាត្រា៣៦៧ កថាខណ្ឌ១-២ មាត្រា៣៦៨-មាត្រា៣៦៩

^{១១០} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧៣

^{១១១} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧២

លើការតវ៉ាបណ្តឹងជំទាស់ បណ្តឹងផ្សេងជាអាទិ៍ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំវិញ ចំណែកនៃការ ចំណាយទាំងនេះ ត្រូវកំណត់ដោយសាលក្រម ឬដីកាសម្រេចចុងក្រោយថាជាចំណាយសម្រាប់នីតិវិធីឯករាជ្យ។ ហេតុនេះហើយចំណាយទាំងនេះ មិនត្រូវបានរាប់ជាសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្តទេ។

ការបង់សោហ៊ុយ ការទទួលបន្ទុក និងការប្រមូល គឺម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវបង់សោហ៊ុយសម្រាប់ ការអនុវត្តជាមុន ពោលគឺត្រូវបង់ជាមុននូវចំណាយដែលត្រូវចាយដោយស្ថាប័នអនុវត្ត។ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុល នៃការអនុវត្តមិនបង់សោហ៊ុយជាមុនទេ នោះមិនអាចសុំឱ្យធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំបានឡើយ។^{១១២} ក៏ប៉ុន្តែ ចំណាយដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឱ្យតែវាជាចំណាយចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ នៅទីបញ្ចប់នឹងក្លាយជាបន្ទុករបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។^{១១៣} ហេតុនេះហើយ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត នឹងទទួលបានសំណងត្រឹមត្រូវនៃចំណាយចាំបាច់នោះវិញ។

ការសងវិញនូវប្រាក់ចំណាយ ដែលបានប្រមូលក្នុងករណីដែលសាលក្រមជាអាទិ៍ ដែលជាលិខិតអនុវត្ត ត្រូវបានលុបចោល ឬបដិសេធចោល ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវសងទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្តវិញ នូវសោហ៊ុយដែលបានប្រមូលរួចហើយ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេចនោះ។ **ឧទាហរណ៍** ដូចជាករណីដែល សាលក្រមដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានលុបចោល ដោយការជំនុំជម្រះ លើបណ្តឹងឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់ និងករណីដែលសាលក្រមស្ថាពរ ត្រូវបានលុបចោលដោយការ ជំនុំជម្រះសាជាថ្មី ដោយសារការដកចេញនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមរយៈបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារមិនមែន ជាការលុបចោលដោយប្រតិសកម្ម នូវលិខិតអនុវត្តទេ នោះករណីនេះមិនស្ថិតនៅក្នុងករណីដូចបានរៀបរាប់ ខាងលើឡើយ។ សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត ដែលត្រូវសងវិញ រួមមានការចំណាយដែលកូនបំណុលនៃការ អនុវត្តបានបង់។ **ឧទាហរណ៍** ការចំណាយលើអ្នកសង្កេតការណ៍ ការចំណាយលើការដាក់ពាក្យសុំឱ្យផ្តោតលើ ការអនុវត្តដោយបង្ខំជាអាទិ៍។ ចំពោះវិធីនៃការទាមទារឱ្យសងវិញ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អាចទាមទារឱ្យ ក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការអនុវត្តនៃសាលាដំបូង ដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅធ្វើការកំណត់ជាស្ថាពរនូវចំនួនទឹក ប្រាក់នៃសោហ៊ុយនោះ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេចលុបចោលលិខិតអនុវត្ត។

២.៤. ការផ្អាក និងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

២.៤.១. ការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំសំដៅទៅលើស្ថានភាពដែលស្ថាប័នអនុវត្តមិនអាចចាប់ផ្តើម ឬបន្តការអនុវត្ត ដោយបង្ខំទៅតាមច្បាប់បាន ហើយទំហំនៃអានុភាពក្នុងការផ្អាក ប្រែប្រួលទៅតាមមូលហេតុ ដែលបានកំណត់

^{១១២} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧៥
^{១១៣} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧៦ កថាខណ្ឌ១

ដូចខាងក្រោម៖

១. ឯកសារចម្លងយថាភូត នៃសេចក្តីសម្រេច ដែលកំណត់ការផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ។^{១១៤}

២. ឯកសារដែលសរសេរថា ម្ចាស់បំណុលបានទទួលសំណង ឬបានយល់ព្រមពន្យារពេលត្រូវសង នៅក្រោយពេលលិខិតអនុវត្តត្រូវបានបង្កើត។

សំណង ឬការពន្យារពេលត្រូវសងនេះគួរតែត្រូវបានអះអាងដោយបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារចំពោះ តែឯកសារដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនេះមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តដោយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែអានុភាពផ្អាក ការអនុវត្តនេះតាមការពិតមានលក្ខណៈជាបណ្តោះអាសន្នដោយសារអានុភាពនេះ បើមានរហូតដល់ពេលមាន បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារជាការគ្រប់គ្រាន់ ហើយក្នុងករណីពន្យារពេលត្រូវសងត្រូវទទួលស្គាល់លទ្ធភាព ក្នុងការអនុវត្តបន្តទៀត ហេតុនេះហើយបានជាចំណុចទី២ ខាងលើនេះកម្រិតអានុភាពផ្អាកត្រឹមតែ ២ខែតែ ប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះការសងក៏ដោយ ឬការពន្យារពេលក៏ដោយ ការផ្អាកការអនុវត្តតាមចំណុចទី២ នេះត្រូវបាន អនុញ្ញាតតែម្តង។ ទោះបីការពន្យារពេលត្រូវសងលើសពី ២ខែក៏ដោយ ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវផ្អាក ២ខែដែរ ក្នុងករណីដែលភាគីចង់ទាមទារឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ ក្នុងអំឡុងពេលវែងជាង ២ខែ ដោយយកការសង ការពន្យារពេល ត្រូវសងមកធ្វើជាមូលហេតុ ភាគីនោះចំបាច់ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ ហើយទទួលដីកាសម្រេចផ្អាកការអនុវត្តតាមមាត្រា៣៦៧ (ការសម្រេចសេចក្តីផ្អាកការអនុវត្តដោយការដាក់ ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

២.៤.២. ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការលុបចោលដោយបង្ខំមានន័យថា គឺជាការជម្រះចេញនូវការចាត់ចែងនៃការអនុវត្តទាំងមូល ឬមួយ ផ្នែកដែលបានធ្វើចេញហើយ ដោយស្ថាប័នអនុវត្តនៅក្នុងដំណើរនៃនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

❖ មូលហេតុនៃការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១. លិខិតដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុច ១.១.២.៤.លិខិតអនុវត្ត(ជំពូកទី១) ឬឯកសារចម្លងយថាភូត នៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ថាលុបចោលការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន។
២. ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ថា មិនអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ។
៣. អនុសាសន៍ស្ថាពរ ឬអនុសាសន៍ដីកាស្ថាពរ ដែលប្រកាសថាការផ្សះផ្សារ ឬការទទួលស្គាល់ ដែលទាក់ទងនឹងលិខិតអនុវត្តគ្មានអនុភាព។
៤. ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃកំណត់ហេតុ ឬឯកសារផ្សេងទៀតដែលក្រឡាបញ្ជីបានធ្វើដែលបញ្ជាក់

^{១១៤} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៣៧០ កថាខណ្ឌ២ ចំណុច ក

- ៥. ថា លិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុច ១.១.២.៤.លិខិតអនុវត្ត(ជំពូកទី១) បាត់បង់អានុភាព ដោយសារការដកពាក្យបណ្តឹង ឬមូលហេតុផ្សេងទៀត។
- ៦. ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃកំណត់ហេតុ អំពីការផ្សះផ្សាតាមនីតិវិធីនៃការសម្រេចសេចក្តី ដែលកំណត់ ថាមិនអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬការដកពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ។
- ៧. ឯកសារដែលបញ្ជាក់អំពីការដាក់ប្រាតិភាគ ដើម្បីឱ្យរួចផុតពីការអនុវត្តដោយបង្ខំ។
- ៨. ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ការបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្ត។

២.៥. ទំនាក់ទំនងនៃការរក្សាការពារ និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារនៅក្នុងការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងទទួលស្គាល់នៅពេល ដែលមាន ការបាត់បង់ ការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងមិនអាចធ្វើបាន ឬនៅពេលដែលមានការបាត់បង់នឹងមានការលំបាកយ៉ាង ខ្លាំងក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ។^{១១៥}

ការរក្សាការពារ ត្រូវបានចាត់ទុកថាមានភាពចាំបាច់ នៅក្នុងករណីដែលស្ថានភាពទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ កូនបំណុលទំនងជានឹងធ្លាក់តម្លៃ ជាបរិមាណ ឬជាគុណភាព ឬនឹងមានតែទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលពិបាកប្តូរជាប្រាក់ នៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំប៉ុណ្ណោះ ដែលនៅសល់ដោយសារ ការចាយវាយខ្លះខ្វាយ ការលក់ក្នុងតម្លៃថោក ការខូចខាត ការបំបាត់ជាអាទិ៍។ ការរក្សាការពារ ក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថាមានភាពចាំបាច់ដែរ នៅក្នុងករណី ដែលកូនបំណុលបានគេចខ្លួន ឬបានប្តូរលំនៅឋានជាច្រើនលើកច្រើនសារ ហើយបើករណីនោះត្រូវបាន យល់ឃើញថាជាឧបសគ្គចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ការកំណត់នេះមិនត្រូវកម្រិតតែត្រឹមអ្វីដែលផ្អែកលើទង្វើ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កូនបំណុលតែប៉ុណ្ណោះទេ។ ក៏ប៉ុន្តែដោយសារថា គោលបំណងនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន មិនមែនដើម្បីទទួលបានការសម្រេចសិទ្ធិដែលពេញលេញជាងពេលបច្ចុប្បន្នទេនោះ អសាធនភាពនាពេល បច្ចុប្បន្នរបស់កូនបំណុលតែឯកឯង មិនអាចធ្វើឱ្យការរក្សាការពារមានភាពចាំបាច់ទេ។ ដោយឡែកប្រសិនបើ សាធនភាពរបស់កូនបំណុលមានភាពគ្រប់គ្រាន់ ហើយទំនងនឹងអាចសម្រេចសិទ្ធិទាមទារបាន ដោយងាយស្រួល នោះភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារនឹងត្រូវបានបដិសេធ។ ការបដិសេធរបស់កូនបំណុល ចំពោះសិទ្ធិ ដែលត្រូវ បានរក្សាការពារ ឬឥរិយាបថរបស់កូនបំណុលក្នុងការមិនព្រមអនុវត្តកាតព្វកិច្ចចំពោះសិទ្ធិនោះ ពុំមែនជា មូលហេតុនៃការបញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់នៃការរក្សាការពារទេ ព្រោះសកម្មភាពទាំងនោះមិនមែនជាឧបសគ្គ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំឡើយ។ ត្រង់ចំណុចនេះ ចរិតលក្ខណៈភាពចាំបាច់ក្នុងការរក្សាការពារ គឺខុសគ្នាពី

^{១១៥} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៥៤៥ កថាខណ្ឌ១

ភាពចាំបាច់ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការទាមទារជាមុន ដែលជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ធ្វើបណ្តឹងទាមទារឱ្យផ្តល់តាវកាលិក នាពេលអនាគត។^{១១៦}

២.៥.១. ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជានីតិវិធីផ្សេងគ្នា តែទំនាក់ទំនងមាននៅត្រង់ ថាដើម្បីអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន ត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នទុកជាមុន។

នៅពេលដែលដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវបានចេញ ការរក្សាការពារនឹង ត្រូវបានអនុវត្ត។ ការអនុវត្តរក្សាការពារ គឺជាការអនុវត្តដើម្បីសម្រេចនូវគោលដៅនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ។

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីដែលធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នទៅការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះត្រូវបានទទួលស្គាល់។ នៅក្នុងការងារអនុវត្តជាក់ស្តែងហៅថា ការប្តូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ។

២.៥.២. ការប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នទៅជាការអនុវត្តពិតប្រាកដ

នៅក្រោយពេល ដែលការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានអនុវត្ត ប្រសិនបើគ្រប់លក្ខខណ្ឌចាំបាច់ សម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវបានបំពេញហើយម្ចាស់បំណុលបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំដោយ ផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត នោះការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបំប្លែងទៅជាការអនុវត្តដោយបង្ខំវិញ ត្រឹមទំហំនៃ ការអនុវត្តនោះ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលតម្រូវឱ្យមានការចុះបញ្ជីអំពី ការរឹបអូសដាច់ដោយឡែកពីការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នោះត្រូវមានដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម ការលក់ដោយបង្ខំ របស់តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច។ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមានការធ្វេសប្រហែស មិនបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ បើទោះបីជាគ្រប់លក្ខខណ្ឌចាំបាច់សម្រាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវ បានបំពេញហើយក៏ដោយ នោះកូនបំណុលអាចដាក់ពាក្យសុំឱ្យលុបចោលដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយសារការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពបាន ដោយសំអាងទៅលើការរលត់នៃភាពចាំបាច់ នៃការរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្ន។

^{១១៦} ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០៦, មាត្រា៥៧៦

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ជាការពិតណាស់ចំពោះ នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីមួយដ៏ស្មុគស្មាញ ចំពោះការអនុវត្តពីមួយដំណាក់កាល ទៅមួយដំណាក់កាល នៃលំហូរនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះ អលចនវត្ថុនេះក៏ពិតមែន ក៏ប៉ុន្តែវាគឺជាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីធានាទៅដល់ការការពារផលប្រយោជន៍ របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ក្នុងការសម្រេចឱ្យបាននូវសិទ្ធិទាមទាររបស់ខ្លួន តាមរយៈតុលាការអនុវត្ត ដែលជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុវត្ត ដោយធ្វើការរឹបអូសអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដើម្បីធ្វើការលក់ដោយបង្ខំ តាមវិធីលក់ឡាយឡងតាមស្រោមសំបុត្រ ឬលក់ឡាយឡងដោយផ្ទាល់មាត់ បន្ទាប់មកត្រូវប្រមូលយកប្រាក់ ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនោះលើអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការ អនុវត្តនោះ យកទៅធ្វើការបែងចែកចំណែកឱ្យទៅម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិទទួលបានចំណែកដើម្បីសម្រេច សិទ្ធិទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនោះ។

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីមួយដែលមានលក្ខណៈឯកភាព ក៏ដូចជាមាន លក្ខណៈស្មុគស្មាញផងដែរ ដែលទាមទារឱ្យមានការសិក្សាឱ្យបានស៊ីជម្រៅជាងនីតិវិធីនានា។ ចំពោះតុលាការ អនុវត្តក៏ត្រូវធ្វើការពិនិត្យអំពីលក្ខខណ្ឌឱ្យបានហ្មត់ចត់មុននឹងធ្វើការចាប់ផ្តើម នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះអចលនវត្ថុ ឬក៏មុនសម្រេចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់ទៀត ដែលមានលំហូរនីតិវិធីវែងឆ្ងាយ និងមាន រយៈពេលយូរផងដែរ។ បន្ថែមពីនេះនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុទាមទារឱ្យតុលាការមាន ភាពច្បាស់លាស់ជៀសវាងការអនុវត្តខុសនីតិវិធី និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ទៅដល់សិទ្ធិព្រមទាំងផលប្រយោជន៍របស់ ភាគីនៃការអនុវត្ត ឬតតិយជនផ្សេងទៀត។

សរុបសេចក្តីមក ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីមួយដែលជាប្រភេទនៃការអនុវត្ត ដោយបង្ខំ ដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ គឺជានីតិវិធីមួយដែលជួយសម្រេចនូវសិទ្ធិចុងក្រោយបង្អស់ របស់ម្ចាស់បំណុលឱ្យទទួលបាន ការសងត្រឡប់មកវិញនូវសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួន ជៀសឆ្ងាយពីការប្រើប្រាស់ អំពើហិង្សា ឬការប្រព្រឹត្តនូវសកម្មភាពណាមួយ ដែលផ្ទុយអំពីច្បាប់ ដើម្បីធ្វើការទាមទារនូវសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ ខ្លួន។

អនុសាសន៍

អនុសាសន៍

ដោយផ្អែកលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវអស់រយៈពេលកន្លងមក ដែលទាក់ទងនឹងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះការសិក្សា និងការអនុវត្តផ្ទាល់នៅក្នុងសង្គម។ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុបច្ចុប្បន្ន មានករណីជាច្រើនបានកើតឡើងចំពោះប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈមានទាំងគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិ ហើយក៏មានទាំងបញ្ហាប្រឈមចំពោះសង្គមជាតិផងដែរ។ ដូចនេះខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំសូមមានជាមតិសំណូមពរមួយចំនួន ដើម្បីការពារនូវបញ្ហាប្រឈមដែលនឹងអាចកើតឡើង ក្នុងការអនុវត្តផ្ទាល់ដែលអាចមានកំហុសណាមួយកើតឡើងជាយថាហេតុ៖

- សូមតុលាការ ឬស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យឱ្យច្បាស់លាស់ក្នុងការអនុវត្តផ្ទាល់រាល់ការសម្រេចចេញនូវដីការអនុវត្តដោយបង្ខំលើអចលនវត្ថុ ជៀសវាងភាពខុសឆ្គងលើទិដ្ឋភាពច្បាប់ និងទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង។
- ស្នើសុំដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពន្លឿនការចុះបញ្ជីដីធ្លីជាប្រព័ន្ធឱ្យបានលឿន ក្រៅពីទំនាស់ជំពាក់ប្រាក់ ដែលត្រូវសងជាប្រាក់មានទំនាស់ជាច្រើនដែលកើតឡើង ដោយសារការកំណត់ព្រំប្រទល់ដីមិនបានច្បាស់លាស់។ ដូច្នេះការចុះបញ្ជីដីធ្លីពិតជាមានសារៈសំខាន់ដើម្បីបង្ការទំនាស់កើតឡើង។
- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងការបណ្តុះសីលធម៌មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ គ្រប់មន្ត្រីអនុវត្តដែលមានសមត្ថកិច្ចទាំងអស់ត្រូវការពង្រឹងសមត្ថភាព គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីធានាថាមន្ត្រីនីមួយៗយល់ដឹងអំពីនីតិវិធី និងតួនាទីរបស់ខ្លួនផ្តល់កិច្ចសហការហើយចូលរួមអនុវត្តច្បាប់ និងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ និងធ្វើឱ្យប្រជាពលរដ្ឋមានភាពទុកចិត្តខ្ពស់ថាមន្ត្រីអ្នកអនុវត្តច្បាប់ពិតជាមានសមត្ថភាពអាចរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្លួនបាន។ កាលណាមន្ត្រីទាំងអស់បំពេញការងាររបស់ខ្លួនប្រកបដោយសមត្ថភាព និងសីលធម៌ខ្ពស់វាស្តែងឱ្យឃើញពីប្រសិទ្ធភាពការងារ និងជំនឿទុកចិត្តពីប្រជាពលរដ្ឋចំពោះស្ថាប័នតុលាការ ដែលនាំមកនូវកិត្យានុភាពនៃស្ថាប័នរដ្ឋ និងសុខដុមរមនានៃពលរដ្ឋក្នុងសង្គមទាំងមូលផងដែរ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ក្នុងនាមខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំជានិស្សិតច្បាប់ក៏ដូចជាប្រជាពលរដ្ឋផ្សេងៗទៀត តែងតែចង់បានស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចមួយដែលអាចជាទីទុកចិត្តក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ពិតប្រាកដជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ ដោយស្មើភាពគ្នា។
- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយអប់រំច្បាប់ ការយល់ដឹងផ្នែកច្បាប់ គឺជារឿងសំខាន់ណាស់ពីព្រោះ កាលណាប្រជាពលរដ្ឋបានលំដឹកផ្នែកច្បាប់ ពួកគាត់នឹងអាចគេចផុតពីការបោកកប្រាស់ពីសំណាក់ជន

ខិតខំប្រឹងប្រែងចំនួន និងអាចកាត់បន្ថយបញ្ហាដែលអាចនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងសង្គម ព្រោះថា កាលណាប្រជាពលរដ្ឋមានចំណេះដឹងអំពីច្បាប់ ពួកគាត់នឹងមានសមត្ថភាពអាចកែប្រែក្រមច្បាប់ ឬសកម្មភាពណាខ្លះដែលស្របច្បាប់ និងសកម្មភាពណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់។ ដូចនេះហើយ ខ្ញុំបាទ និងនាងខ្ញុំ សូមសំណូមពរដល់ស្ថាប័នដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈផ្នែកច្បាប់ និងបុគ្គលដែលមាន ជំនាញត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយ និងចែករំលែកចំណេះដឹងផ្នែកច្បាប់នេះ ទៅឱ្យប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសង្គមបាន យល់ដើម្បីភាពរីកចម្រើន។

ឯកសារយោង

ឯកសារយោង

១. ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៣។
- ក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៧/០៣០, ថ្ងៃទី៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧។
- ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១, ថ្ងៃទី៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦។
- សេចក្តីព្រាងច្បាប់លើកទី៣ ស្តីពីអាជ្ញាសាលា (កែសម្រួលដោយក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ និងរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ) ឆ្នាំ២០១២។
- សេចក្តីពន្យល់អំពីក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី, រៀបចំដោយក្រុមការងារជំនុំដែលទទួលបន្ទុកធ្វើសេចក្តីព្រាងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា, ភាគ១ និងភាគ២, បោះពុម្ពនៅឆ្នាំ២០០៨។

❖ សៀវភៅតែងទិពន្ធ

- សៀវភៅ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ សរសេរដោយលោក ម៉ុង មុនីសោភា ឆ្នាំ២០១២
- វចនានុក្រមសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត។
- សទ្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី របស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០០៧។

ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ

១. ឧបសម្ព័ន្ធគតិយុត្ត

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ ក្រុមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ ក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ រូបមន្តអនុវត្ត

២. ឧបសម្ព័ន្ធរូបភាព

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាលក់ឡាយឡងតាមតុលាការ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យស្រាវជ្រាវស្ថានភាព
អចលនវត្ថុ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ ឧបសម្ព័ន្ធតតិយុត្ត

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៧/០១១០

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
 សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
 ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជ្យរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
 ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៧ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្រប តាមទម្រង់ និងគតិនៃក្រមនេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃ ទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី ៤ នីតិកាល ទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

គន្ថី ៣
សិទ្ធិប្រក្សក្រុម

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ផ្នែកទី ១
វត្ថុ

មាត្រា ១១៩._ និយមន័យនៃវត្ថុ

ក្នុងក្រមនេះ វត្ថុសំដៅទៅលើរបស់ដែលមានរូបរាង ជាសារធាតុឧស្ម័ន ជាសារធាតុរាវ ជាសារធាតុរឹង ។

មាត្រា ១២០._ ចលនវត្ថុ និង អចលនវត្ថុ

១-វត្ថុត្រូវបានចែកជាចលនវត្ថុ និង អចលនវត្ថុ ។

២-អចលនវត្ថុសំដៅទៅលើ ដីធ្លី និង វត្ថុជាប់នៅលើដី ហើយមិនអាចផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងបាន ដូចជាអាគារ សំណង់ ដំណាំ រុក្ខជាតិ ជាអាទិ៍ ។

៣-ចលនវត្ថុសំដៅទៅលើវត្ថុក្រៅពីអចលនវត្ថុ ។

៤-បញ្ញត្តិស្តីពីចលនវត្ថុត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិគ្មានរូបរាងដែលអាចគ្រប់គ្រងបាន លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់ពិសេស ។

មាត្រា ១២១._ សមាសភាគនៃវត្ថុ

ចំពោះសមាសភាគនៃវត្ថុអ្វីមួយ ដែលមិនអាចបែងចែកបានដោយមិនបំបែកវត្ថុនោះ ឬ ដោយមិនផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈដើមនៃសមាសភាគនោះទេ ភាគនៃវត្ថុនោះមិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិករាជ្យបានឡើយ ។

មាត្រា ១២២._ សមាសភាគនៃដី : គោលការណ៍

វត្ថុដែលនៅជាប់នឹងដី ឬ វត្ថុដែលក្លាយជាភាគមួយនៃដី ជាពិសេស អាគារ ឬ សំណង់ដែលសង់នៅលើដី ហើយមិនអាចប្តូរកន្លែងបាន ឬ ពូជដែលសាបនៅលើដី ដំណាំដែលបានដាំ រុក្ខជាតិដែលរស់នៅលើដី គឺជាសមាសភាគនៃដី លុះត្រាតែមិនបំបែក ចេញពីដី ហើយមិនអាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិឯករាជ្យបានឡើយ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិ ផ្សេង ។

មាត្រា ១២៣._ សមាសភាគនៃដី : ករណីលើកលែង

អាគារ ឬ សំណង់ផ្សេងទៀតដែលម្ចាស់សិទ្ធិបានសង់នៅលើដី ឬ រុក្ខជាតិ ឬ ដំណាំដែលម្ចាស់សិទ្ធិបានដាំ ជាអាទិ៍ ដែលជាការអនុវត្តសិទ្ធិចំពោះដីរបស់អ្នកដទៃ មិន ត្រូវក្លាយជាសមាសភាគនៃដីឡើយ ។ បញ្ញត្តិនេះត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ចំពោះវត្ថុ ដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងដី ដោយមានគោលបំណងជាបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា ១២៤._ អាគារ ជាអាទិ៍ ដែលត្រូវបានសង់ដោយផ្អែកលើសិទ្ធិលើដីរបស់អ្នកដទៃ

ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១២៣ (សមាសភាគនៃដី : ករណីលើក លែង) នៃក្រមនេះ អាគារ ឬ សំណង់ផ្សេងទៀត ដែលម្ចាស់សិទ្ធិបានសង់នៅលើដី ឬ រុក្ខជាតិ ឬ ដំណាំដែលម្ចាស់សិទ្ធិបានដាំ ជាអាទិ៍ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសមាសភាគនៃ សិទ្ធិលើដីរបស់អ្នកដទៃ ។

មាត្រា ១២៥._ សមាសភាគនៃអាគារ

ចំពោះវត្ថុធាតុដែលជាសមាសភាគនៃអាគារ គ្រឿងអាគារ គ្រឿងសង្ហារឹម ផ្ទាក់ វត្ថុតុបតែង ជាអាទិ៍ ដែលមិនអាចបែងចែកបាន ដោយមិនបំបែកអាគារនោះ ឬ ដោយមិន ផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈដើមនៃវត្ថុនោះទេ ភាគនៃវត្ថុនោះគឺជាសមាសភាគនៃអាគារ ហើយមិន អាចក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិឯករាជ្យបានឡើយ ។

ថ្ងៃនោះ ត្រូវធ្លាក់ទៅម្ចាស់នៃវត្តធាតុដើម ។

២-ក្នុងករណីអ្នកកែច្នៃវត្ថុបានផ្តល់វត្ថុធាតុដើមមួយចំណែក មានតែករណីដែល តម្លៃវត្ថុធាតុដើម ព្រមទាំងតម្លៃកើនឡើងដោយការកែច្នៃ ឬ កែប្រែនោះ លើសពីតម្លៃ វត្ថុធាតុដើមនៃអ្នកដទៃទេ ទើបអ្នកកែច្នៃត្រូវធ្វើលទ្ធកម្មនូវកម្មសិទ្ធិលើវត្ថុកែច្នៃនោះ ។

មាត្រា ២០០._ អានុភាពនៃឧបាគមន៍នៃចលនវត្ថុ

១-ក្នុងករណីដែលកម្មសិទ្ធិលើវត្ថុត្រូវរលត់ ដោយសារការជាប់គ្នា ការលាយច្របល់ គ្នា ឬ ការកែច្នៃ សិទ្ធិដែលមាននៅលើវត្ថុនោះ ក៏ត្រូវរលត់ដែរ ។

២-សិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃដែលមានលើវត្ថុ ដែលធ្លាប់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ជនដែលក្លាយ ជាកម្មសិទ្ធិករនៃវត្ថុភ្ជាប់គ្នា វត្ថុលាយច្របល់គ្នា ឬ វត្ថុកែច្នៃ ត្រូវបន្តអត្ថិភាពលើវត្ថុដែល ត្រូវបានធ្វើលទ្ធកម្មជាថ្មីនេះទៀត ។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើក្លាយជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគ សិទ្ធិនោះត្រូវបន្តអត្ថិភាពលើចំណែកនៃម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគនោះ ។

មាត្រា ២០១._ ឧបាគមន៍ និង សិទ្ធិទាមទារប្រាក់សំណង

ជនដែលបាត់បង់សិទ្ធិដោយសារការជាប់គ្នា ការលាយគ្នា ការច្របល់គ្នា ឬ ការកែ ច្នៃនៃចលនវត្ថុ អាចទាមទារប្រាក់សំណងចំពោះអ្នកដែលបានធ្វើលទ្ធកម្មសិទ្ធិ និង ទទួល ផលប្រយោជន៍បាន តាមបញ្ញត្តិស្តីពីសេចក្តីចម្រើនដោយឥតហេតុ តែមិនអាចទាមទារឱ្យ ធ្វើបដិទានបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ៥
កម្មសិទ្ធិអវិភាគ

មាត្រា ២០២._ និយមន័យនៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគ

ស្ថានភាពដែលបុគ្គលច្រើននាក់មានកម្មសិទ្ធិស្របទៅតាមភាគចំណែករបស់ខ្លួន ដែលគិតទៅតាមចំនួននៅលើទ្រព្យតែមួយ ហៅថាកម្មសិទ្ធិអវិភាគ ។

មាត្រា ២០៣._ សមភាពនៃចំណែកកម្មសិទ្ធិអវិភាគ

២-ប្រសិនបើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគណាម្នាក់បានបង់សោហ៊ុយដើម្បីការថែទាំ គ្រប់ គ្រង ឬ បន្តផ្សេងទៀតដែលលើសពីបន្ទុករបស់ខ្លួន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគនោះអាចទាមទារឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគផ្សេងទៀតសងប្រាក់ដែលខ្លួនបានបង់លើសនោះ តាមសមាមាត្រ នៃចំណែករៀងៗខ្លួនបាន ។

៣-សិទ្ធិទាមទារសងសោហ៊ុយដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ក៏អាចអនុវត្តបានដែរ ចំពោះជនដែលបានទទួលបន្តនូវចំណែករបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគ ផ្សេង ។

មាត្រា ២១០._ ការបោះបង់សិទ្ធិនៃចំណែក ជាអាទិ៍

ពេលដែលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគណាម្នាក់ បានបោះបង់នូវចំណែករបស់ខ្លួន ឬ បាន ទទួលមរណភាពហើយគ្មានសន្តតិជនទេនោះ ចំណែករបស់អ្នកនោះនឹងត្រូវបានទៅម្ចាស់ កម្មសិទ្ធិអវិភាគផ្សេង ។

មាត្រា ២១១._ សិទ្ធិទាមទារបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ

១-ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគម្នាក់ៗ អាចទាមទារឱ្យបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគបាន គ្រប់ពេលវេលា ។ ប៉ុន្តែ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគអាចធ្វើកិច្ចសន្យាហាមមិនឱ្យបែងចែកវត្ថុ កម្មសិទ្ធិអវិភាគ ក្នុងអំឡុងពេលដែលមិនលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បាន ។

២-កិច្ចសន្យាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាចធ្វើបន្តបាន តែកិច្ចសន្យាដែលត្រូវបានធ្វើបន្តថ្មីនេះ មិនអាចមានអំឡុងពេលលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បានឡើយ ។

មាត្រា ២១២._ វិធីបែងចែកវត្ថុកម្មសិទ្ធិអវិភាគ

ក្នុងករណីការពិភាក្សារបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគអំពីការបែងចែកមិនអាចសម្រប សម្រួលគ្នាបានទេ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអវិភាគ អាចទាមទារការបែងចែក ដោយប្តឹងទៅតុលាការ បាន ។ ក្នុងករណីនេះ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យបែងចែកវត្ថុ តាមរូបដើមរបស់វា ឬ ប្រសិន បើមានការបាញ់ថា ការបែងចែកតាមរូបដើមនឹងធ្វើឱ្យខូចតម្លៃហួសហេតុ ឬ ប្រសិនបើ

២-ភោគីដែលបានចាប់ផ្តើមកាន់កាប់អចលនវត្ថុនៅមុនពេលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ភូមិបាល ហើយបានទទួលការអនុញ្ញាតក្នុងការបន្តការកាន់កាប់ដើម្បីធ្វើលទ្ធកម្មនូវកម្មសិទ្ធិ ពីស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ច អាចអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារឱ្យការពារការកាន់កាប់ ចំពោះការ បំពានការកាន់កាប់ដោយតតិយជន ។

៣-ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារឱ្យការពារការកាន់កាប់ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ អំឡុងពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដែលបានកំណត់ នៅក្នុងមាត្រា ២៣៧ (សិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់វត្ថុកាន់កាប់មកវិញ) ដល់មាត្រា ២៤០ (សិទ្ធិទាមទារឱ្យបង្ការជាមុននូវការរារាំងការកាន់កាប់) នៃក្រមនេះ ត្រូវបានបកស្រាយថា ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៤

សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

មាត្រា ២៤៤.- និយមន័យនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ សំដៅទៅលើសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុ រយៈពេលវែង ចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅ ។

មាត្រា ២៤៥.- ការបង្កើតសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

១-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ពុំមានអានុភាពឡើយ បើមិនបានបង្កើតឡើង ជាលាយ ល័ក្ខណ៍អក្សរ ។

២-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយពុំបានធ្វើជាលាយល័ក្ខណ៍ អក្សរ ត្រូវចាត់ទុកថាជាភតិសន្យាដែលពុំមានកំណត់អំឡុងពេល ហើយអាចត្រូវបាន បញ្ឈប់ ដោយភាគីម្ខាងនៅពេលណាក៏បាន ដោយផ្អែកតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦១៥ (ការ ស្នើសុំឱ្យរំលាយភតិសន្យាដែលពុំមានកំណត់អំឡុងពេល) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ២៤៦._ លក្ខខណ្ឌតាំងនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

១-អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ មិនអាចយកសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួន ទៅតាំងចំពោះ តតិយជនបានឡើយ បើមិនបានចុះបញ្ជី ។

២-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលបានចុះបញ្ជីហើយ អាចតាំងនឹងអនុប្បទានិកនៃ កម្មសិទ្ធិដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍បាន ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិលើដីនោះត្រូវបាន ធ្វើអនុប្បទានក៏ដោយ ។

៣-ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលមិនបានចុះបញ្ជី បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥៩៨ (លក្ខខណ្ឌ តាំងនៃសិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុ) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត រហូតដល់គ្រប់អំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៤៧._ អំឡុងពេលដែលសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានអត្ថិភាព

១-អំឡុងពេលដែលសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានអត្ថិភាព មិនអាចឱ្យលើសពី ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ បានឡើយ ។ ប្រសិនបើបានបង្កើតសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ដែលមានអំឡុងពេល លើសពី ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ ។

២-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍អាចបន្តសាជាថ្មីបាន ។ ប៉ុន្តែ អំឡុងពេលនេះមិនអាចលើស ពី ៥០ (ហាសិប) ឆ្នាំ ឡើយ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានបន្តសាជាថ្មី ។

មាត្រា ២៤៨._ ថ្លៃឈ្នួល

១-អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍មានករណីយកិច្ចបង់ថ្លៃឈ្នួល ចំពោះអ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ នៅពេលដែលបានកំណត់ ។

២-ប្រសិនបើពុំមានកំណត់ពេលបង់ថ្លៃឈ្នួលទេ អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបង់នៅ រាល់ដំណាច់ឆ្នាំ ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះវត្ថុដែលមានរដូវប្រមូលផល ត្រូវបង់នៅក្រោយរដូវនោះ ដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ ។

មាត្រា ២៤៩._ សិទ្ធិទាមទារឱ្យតម្លើង ឬ បញ្ចុះថ្លៃឈ្នួល

ភាគីទាំងសងខាងនៃសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចទាមទារទៅតុលាការ ឱ្យតម្លើង ឬ បញ្ចុះថ្លៃឈ្នួល ទៅតម្លៃសមរម្យបាន ក្នុងករណីដែលថ្លៃឈ្នួលនោះក្លាយជាតម្លៃមិនសមរម្យដោយសារស្ថានភាពផ្សេងៗ ។

មាត្រា ២៥០._ សិទ្ធិរំលាយរបស់អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍

ប្រសិនបើអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍មិនបានបង់ថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ ក្នុងអំឡុងពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍អាចរំលាយការជួលអចិន្ត្រៃយ៍នោះបាន ។

មាត្រា ២៥១._ សិទ្ធិរំលាយរបស់អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍

ក្នុងករណីដែលអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍មិនបានទទួលចំណេញសោះពីអចលនវត្ថុ ក្នុងអំឡុងពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ ដោយសារស្ថានភាពដែលមិនអាចព្យាករទុកជាមុនបាន ឬ ដោយសារប្រធានសក្តិ ឬ ក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ ដែលនឹងបានមកពីអចលនវត្ថុនៅពេលអនាគត ពុំមានលទ្ធភាពអាចលើសថ្លៃឈ្នួលសម្រាប់មួយឆ្នាំបាន ដោយសារការខូចខាតផ្នែកណាមួយនៃអចលនវត្ថុនោះ អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍អាចរំលាយការជួលអចិន្ត្រៃយ៍នោះបាន ។

មាត្រា ២៥២._ អនុប្បទាន ជាអាទិ៍ នូវសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍

- ១-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍អាចធ្វើអនុប្បទាន ឬ ធ្វើការចាត់ចែងផ្សេងទៀត ដោយយកថ្លៃ ឬ ដោយមិនយកថ្លៃបាន ។
- ២-អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចយកវត្ថុជួលអចិន្ត្រៃយ៍នោះ ទៅជួលបន្តបាន ។
- ៣-សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍អាចជាកម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្មបាន ។

មាត្រា ២៥៣._ សិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិប្រត្យក្សរបស់អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍

អ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់វិញ សិទ្ធិទាមទារឱ្យបញ្ឈប់ការរារាំង និង សិទ្ធិទាមទារឱ្យបង្ការជាមុននូវការរារាំង ចំពោះការបំពានសិទ្ធិជួល

អចិន្ត្រៃយ៍ ដូចសិទ្ធិដែលកម្មសិទ្ធិករមាន ។

មាត្រា ២៥៤._ ការបញ្ចប់ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍

១-ពេលបញ្ចប់ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ មិនអាចទាមទារឱ្យអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ធ្វើបដិទានបានឡើយ លើកលែងតែករណីដែលអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍បានបំផ្លាញអចលនវត្ថុ ឬ បានបំប្លែងជាសារវន្តនូវលក្ខណៈនៃអចលនវត្ថុនោះ ។

២-ពេលបញ្ចប់ការជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អ្នកឱ្យជួលអចិន្ត្រៃយ៍ អាចទទួលកម្មសិទ្ធិលើការរក្សាកែលំអ ឬ សំណង់ ជាអាទិ៍ ដែលអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍បានធ្វើចំពោះអចលនវត្ថុ ដោយគ្មានសងប្រាក់សំណងទៅអ្នកជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ។

៣-ភាគីអាចធ្វើការសន្យាពិសេស ផ្សេងពីកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះបាន ។ ប៉ុន្តែ ការសន្យានោះ មិនអាចតតាំងនឹងតតិយជនបានឡើយ បើមិនបានចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ២៥៥._ ការអនុវត្តដូចគ្នា តាមបញ្ញត្តិស្តីពីភតិសន្យា

បញ្ញត្តិស្តីពីភតិសន្យា ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ចំពោះចំណុចដែលមិនបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី ៤ (សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍) នេះ ។

ជំពូកទី ៥

ផលប្រភោគ

មាត្រា ២៥៦._ និយមន័យនៃផលប្រភោគ

១-ផលប្រភោគ សំដៅទៅលើសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង អាស្រ័យផលលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ ក្នុងអំឡុងពេលកំណត់ណាមួយដែលមិនអាចលើសពីមួយជីវិតរបស់ផលប្រភោគី ។

២-ផលប្រភោគីមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលប្រភោគ តាមវិធីប្រើប្រាស់ និង មានសិទ្ធិអាស្រ័យផលធម្មជាតិ និង ផលស៊ីវិលដែលកើតចេញពីអចលនវត្ថុនោះ ។

មាត្រា ២៥៧._ ផលុបភោគដែលកំណត់ដោយការព្រមព្រៀង និង ផលុបភោគដែលច្បាប់បានកំណត់

១-ផលុបភោគ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការព្រមព្រៀងរវាងភាគី ឬ ដោយបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ។

២-បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៥ (ផលុបភោគ) នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ចំពោះផលុបភោគដែលកើតឡើងដោយបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងនៅក្នុងច្បាប់ ។

៣-ផលុបភោគដែលកើតឡើងដោយបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ មានអាទិភាពជាងផលុបភោគដែលត្រូវបានបង្កើតដោយការព្រមព្រៀង លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងនៅក្នុងច្បាប់ ។

មាត្រា ២៥៨._ ការបង្កើតផលុបភោគ

១-ផលុបភោគអាចបង្កើតតាមលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ មិនតាមលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បាន ។

២-កម្មសិទ្ធិករអាចស្នើសុំឱ្យរំលត់ផលុបភោគដែលមិនធ្វើតាមលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅពេលណាក៏បាន ។ ក្នុងករណីដែលការស្នើសុំឱ្យរំលត់ មិនបានបញ្ជាក់អំពីពេលរលត់ និង ក្នុងករណីដែលអំឡុងពេលគិតចាប់ពីពេលស្នើសុំឱ្យរំលត់ រហូតដល់ពេលរលត់ដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងការស្នើសុំឱ្យរំលត់នោះ តិចជាងអំឡុងពេលដូចបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ ផលុបភោគត្រូវរលត់ នៅពេលដែលអំឡុងពេលដូចបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ បានកន្លងហួស គិតចាប់ពីពេលស្នើសុំឱ្យរំលត់ ៖

ក-៣ (បី) ខែ ចំពោះអាគារ ។

ខ-១ (មួយ) ឆ្នាំ ចំពោះដី ។

៣-ចំពោះផលុបភោគដីដែលមានរដូវប្រមូលផល ការស្នើសុំឱ្យរំលត់ត្រូវធ្វើនៅមុនពេលដែលផលុបភោគចាប់ផ្តើមការងារកសិកម្ម សម្រាប់រដូវបន្ទាប់ពីរដូវមុន ។

មាត្រា ២៥៩._ លក្ខខណ្ឌតាំងនៃផលុបភោគ

១-ផលុបភោគគឺមិនអាចយកផលុបភោគរបស់ខ្លួន ទៅតាំងចំពោះតតិយជន បានឡើយ បើមិនបានចុះបញ្ជី ។

២-ផលុបភោគដែលបានចុះបញ្ជីហើយ អាចតាំងចំពោះអនុប្បទានិកនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគបាន ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុនោះត្រូវបានធ្វើអនុប្បទានក៏ដោយ ។

មាត្រា ២៦០._ អំឡុងពេលដែលផលុបភោគមានអត្ថិភាព

១-ផលុបភោគអាចមានអត្ថិភាពក្នុងអំឡុងពេលដែលបានកំណត់ ឬ រហូតដល់ពេលដែលហេតុណាមួយដែលបានកំណត់ កើតឡើង ។

២-ប្រសិនបើមិនបានកំណត់អំឡុងពេលដែលផលុបភោគមានអត្ថិភាពទេ ផលុបភោគនោះត្រូវចាត់ទុកថា មានអត្ថិភាព រហូតដល់ពេលផលុបភោគទទួលមរណភាព ។

មាត្រា ២៦១._ សិទ្ធិអាស្រ័យផលធម្មជាតិ

១-ផលធម្មជាតិដែលមានអត្ថិភាពលើដី នៅពេលបង្កើតផលុបភោគ ត្រូវបានទៅផលុបភោគី ។

២-ផលធម្មជាតិដែលមានអត្ថិភាពលើដី នៅពេលផលុបភោគរលត់ ត្រូវបានទៅកម្មសិទ្ធិករនៃដី ។

៣-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីចម្រើនដោយឥតហេតុ ចំពោះការងារពលកម្ម ជាអាទិ៍ ដើម្បីបង្កើតផលធម្មជាតិនោះ មិនត្រូវកើតឡើយ ។

៤-ទោះបីមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះក៏ដោយ ក្នុងករណីដែលមានសិទ្ធិជួលដែលមានអានុភាពតាំងលើដីដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ពុំមានឥទ្ធិពលដល់សិទ្ធិរបស់ភតិកៈនោះក្នុងការអាស្រ័យផលធម្មជាតិឡើយ ។

៥-ទោះបីមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះក៏ដោយ ចំពោះផលធម្មជាតិ ដែលខ្លួនបានថែទាំរហូតដល់ផលុបភោគរលត់ ភតិកៈដែលជួលដីពីផលុបភោគីមានសិទ្ធិ អាស្រ័យផលធម្មជាតិ ។

មាត្រា ២៦២._ សិទ្ធិអាស្រ័យផលស៊ីវិល

ផលស៊ីវិលត្រូវបានទៅផលុបភោគី តាមសមាមាត្រទៅនឹងអំឡុងពេលដែលផលុប- ភោគមានអត្ថិភាព ។

មាត្រា ២៦៣._ អនុប្បទាន ជាអាទិ៍ នូវផលុបភោគ

ផលុបភោគីអាចធ្វើអនុប្បទាននូវផលុបភោគ ឬ ធ្វើការចាត់ចែងផ្សេងទៀត ដោយ យកថ្លៃ ឬ ដោយមិនយកថ្លៃបាន ។

មាត្រា ២៦៤._ ភតិសន្យានៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ

១-ផលុបភោគីអាចយកអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ ធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃ ភតិសន្យា ដោយកំណត់អំឡុងពេលដែលមិនឱ្យលើសពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

២-អំឡុងពេលនៃភតិសន្យាដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាចបន្តសាជាថ្មីបាន ។ ប៉ុន្តែ អំឡុងពេលនេះ មិនអាចលើសពី ៣ (បី) ឆ្នាំ បានឡើយ ។

៣-បើផលុបភោគរលត់ ភតិសន្យាអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ មិន អាចតតាំងចំពោះកម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុបានឡើយ ។

មាត្រា ២៦៥._ សិទ្ធិទាមទារដោយផ្អែកលើសិទ្ធិប្រក្សក្សរបស់ផលុបភោគី

ផលុបភោគី អាចអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់វិញ សិទ្ធិទាមទារឱ្យបញ្ឈប់ការ រារាំង និង សិទ្ធិទាមទារឱ្យបង្ការជាមុននូវការរារាំង ចំពោះការបំពានផលុបភោគ ដូចសិទ្ធិ ដែលកម្មសិទ្ធិករមាន ។

មាត្រា ២៦៦._ ករណីយកិច្ចជូនដំណឹងរបស់ផលុបភោគី

១-បើមានតតិយជនអះអាងអំពីសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលុបភោគ

ផលបូកភាគីត្រូវជូនដំណឹងអំពីហេតុនេះ ទៅកម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុនោះ ដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលកម្មសិទ្ធិករដឹងអំពីហេតុនោះហើយ ។

២-ផលបូកភាគីត្រូវទទួលករណីយកិច្ចសងសំណងនៃការខូចខាតដែលកើតឡើងចំពោះកម្មសិទ្ធិករ ដោយសារខ្លួនបានធ្វេសប្រហែសក្នុងការជូនដំណឹង ។

មាត្រា ២៦៧._ ការទាមទារឱ្យរំលត់ផលបូកភាគ

១-ក្នុងករណីដែលផលបូកភាគីបានធ្វើអំពើផ្ទុយនឹងខ្លឹមសារនៃផលបូកភាគ ដូចជាករណីដែលបានបង្កឱ្យមានការខូចខាត ឬ ថែរក្សាមិនបានត្រឹមត្រូវ ជាអាទិ៍ នូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃផលបូកភាគ កម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុនោះ អាចទាមទារទៅតុលាការឱ្យរំលត់ផលបូកភាគបាន ។

២-ការទាមទារឱ្យរំលត់ផលបូកភាគដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ មិនរារាំងក្នុងការទាមទារសំណង ការខូចខាត ដោយផ្អែកលើអំពើអនីត្យានុកូលចំពោះផលបូកភាគីឡើយ ។

មាត្រា ២៦៨._ ការរលត់ផលបូកភាគដោយមរណភាពនៃផលបូកភាគី ឬ ការបញ្ចប់អំឡុងពេល

ផលបូកភាគត្រូវរំលត់ នៅពេលដែលផលបូកភាគីទទួលមរណភាព ឬ បញ្ចប់អំឡុងពេលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យាបង្កើតផលបូកភាគ ។

មាត្រា ២៦៩._ អានុភាពនៃការរំលត់ផលបូកភាគ

១-ប្រសិនបើផលបូកភាគបានរលត់ កម្មសិទ្ធិករអចលនវត្ថុ មិនអាចទាមទារឱ្យផលបូកភាគីធ្វើបដិទានបានឡើយ លើកលែងតែករណីដែលផលបូកភាគីបានបំផ្លាញអចលនវត្ថុ ឬ បានបំប្លែងជាសារវន្តនូវលក្ខណៈនៃអចលនវត្ថុនោះ ។

២-ប្រសិនបើផលបូកភាគបានរលត់ កម្មសិទ្ធិករអចលនវត្ថុ អាចទទួលកម្មសិទ្ធិលើការរៀបចំដែលបានកែលម្អ ឬ សំណង់ ជាអាទិ៍ ដែលផលបូកភាគីបានធ្វើចំពោះអចលនវត្ថុ

គន្ថីទី ៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

ជំពូកទី១

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៣០៥.- កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ជាអាទិ៍

១-ក្រមនេះ ត្រូវអនុវត្ត ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលកំណត់ផ្សេងដោយច្បាប់ ។

២-ចំពោះវិធានការអន្តរកាលដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តក្រមនេះ នឹងចំណុចចាំបាច់ ផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តក្រមនេះ ត្រូវកំណត់ផ្សេងដោយច្បាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៨ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០០៧

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៨ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០០៧

ប្រធានស្តីទី

ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ជា ស៊ីម

ពល.០៧១២.២២២

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ ច្បាប់

លេខ: ៤៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ៥ ឆ្នាំ ២០០៧

អគ្គលេខាធិការអនុរដ្ឋលេខាធិការ

យុទ្ធសាស្ត្រ ជីវិត

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៧០៦/០២១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
 សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
 ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
 ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុងដោយគ្មានកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី ២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ក្រុម

នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

គន្ថី ៦

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ផ្នែកទី ១

គោលគំនិត

មាត្រា ៣៣៤._ គោលគំនិត

បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារ ឬ សិទ្ធិប្រាតិភោគដែលបានកំណត់ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត អាចទាមទារឱ្យសម្រេចសិទ្ធិនោះដោយការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមបញ្ញត្តិ នៃគន្ថីនេះ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសក្នុងច្បាប់ផ្សេង ។

មាត្រា ៣៣៥._ ការអនុវត្តដូចគ្នា តាមបញ្ញត្តិពីគន្ថីទី ២ ដល់គន្ថីទី ៤

បញ្ញត្តិពីគន្ថីទី ២ ដល់ គន្ថីទី ៤ នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះ នីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិពិសេស ។

ផ្នែកទី ២

ស្ថាប័នអនុវត្ត

មាត្រា ៣៣៦._ ស្ថាប័នអនុវត្ត

- ១-ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្ត តាមពាក្យសុំរបស់ភាគី ។
- ២-ស្ថាប័នអនុវត្ត គឺតុលាការអនុវត្ត ឬ អាជ្ញាសាលា ។
- ៣-សាលាដំបូងដែលត្រូវអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមបញ្ញត្តិនៃគន្ថីនេះ គឺជាតុលាការអនុវត្ត ។
- ៤-ការសម្រេចសេចក្តីអំពីបណ្តឹងឧបស្រ័យ ចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលធ្វើ ឡើងដោយអាជ្ញាសាលា ត្រូវធ្វើឡើងដោយសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅ ។

មាត្រា ៣៣៧._ ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការអនុវត្ត ជាអាទិ៍

១-ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច ។

២-បើយល់ឃើញថាចាំបាច់ នៅពេលចាត់ចែងធ្វើការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តអាចសួរជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ ឬ ជនផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធបាន ។

៣-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលសាលាដំបូង ត្រូវសម្រេចសេចក្តីអំពីឧបស្ស័យ ចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាសាលា ។

មាត្រា ៣៣៨._ ការធានាក្នុងការបំពេញមុខនាទីរបស់អាជ្ញាសាលា ជាអាទិ៍

១-ប្រសិនបើអាជ្ញាសាលាជួបប្រទះនឹងការប្រឆាំងនៅពេលបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលានោះអាចប្រើកម្លាំង ឬ អាចសុំជំនួយពីនគរបាល ឬ កងកម្លាំងផ្សេងទៀតដែលមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីបំបាត់នូវការប្រឆាំងនោះបាន ។

២-ប្រសិនបើអ្នកក្រៅពីអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខនាទីពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត ជួបប្រទះនឹងការប្រឆាំងនៅពេលបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន អ្នកនោះអាចសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលាបាន ។

មាត្រា ៣៣៩._ អ្នកសង្កេតការណ៍

នៅពេលចូលទៅទីកន្លែងរស់នៅដើម្បីបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន បើមិនបានជួបនឹងអ្នកចម្បងនៃទីកន្លែងរស់នៅ ឬ អ្នកតំណាងរបស់អ្នកនោះ ឬ ព្យាតិនៅជាមួយអ្នកបម្រើឬអ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យទេ អាជ្ញាសាលា ឬ អ្នកក្រៅពីអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខនាទីពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត ត្រូវឱ្យមានវត្តមានមន្ត្រីឃុំ សង្កាត់ មន្ត្រីនគរបាល ឬ អ្នកដទៃទៀតដែលអាចទទួលស្គាល់ថាជាសាក្សីសមរម្យ ។ បញ្ញត្តិនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលអាជ្ញាសាលាប្រើកម្លាំង ឬ បានទទួលជំនួយពីនគរបាល ឬ កងកម្លាំងផ្សេងទៀតដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣៣៨ (ការធានាក្នុងការបំពេញមុខនាទីរបស់អាជ្ញាសាលា ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៣៤០._ ការអនុវត្តនៅថ្ងៃសម្រាក ឬ ពេលយប់

១-អាជ្ញាសាលា ឬ អ្នកក្រៅពីអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខនាទីពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត ត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីសាលាដំបូងដែលខ្លួនស្ថិតនៅ ឬ តុលាការអនុវត្តដែលចេញការបង្គាប់ ដើម្បីចូលទៅបំពេញមុខនាទីក្នុងទីកន្លែងរស់នៅ នៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬ ថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលច្បាប់ ឬ បទដ្ឋានគតិយុត្តបានកំណត់ ឬ ពីម៉ោងប្រាំមួយល្ងាច ដល់ម៉ោងប្រាំមួយព្រឹកនៃថ្ងៃបន្ទាប់ ។

២-នៅពេលបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលា ឬ អ្នកក្រៅពីអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខនាទីពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត ត្រូវបង្ហាញលិខិតដែលបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានទទួលការអនុញ្ញាត តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣៤១._ ការយកតាមខ្លួននូវអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ជាអាទិ៍

នៅពេលបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលា ឬ អ្នកក្រៅពីអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខនាទីពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត ត្រូវយកតាមខ្លួននូវលិខិតដែលបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ ឬ លក្ខណសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវបង្ហាញលិខិតនេះ ចំពោះជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ បើជននោះទាមទារ ។

មាត្រា ៣៤២._ ការស្នើសុំជំនួយពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច

ក្នុងករណីដែលមានភាពចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ តុលាការអនុវត្តអាចស្នើសុំជំនួយពីក្រសួង ឬ ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចបាន ។

មាត្រា ៣៤៣._ បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីបណ្តឹងជំទាស់នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១-ទោះជាមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣០៥ (ការផ្អាកអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម) នៃក្រមនេះក៏ដោយ ក៏បណ្តឹងជំទាស់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងគន្លឹះនេះ មិនត្រូវផ្អាកអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើមឡើយ ។

២-ក្នុងអំឡុងពេលរហូតដល់សេចក្តីសម្រេចអំពីបណ្តឹងជំទាស់មានអានុភាព តុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់អាចចេញដីកាសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ បាន :

ក-បង្គាប់ឱ្យផ្អាកអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដើម ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ។

ខ-បង្គាប់ឱ្យផ្អាកនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយផ្នែក ឬ ទាំងមូល ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ។

មាត្រា ៣៤៤._ ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត

១-ចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់តុលាការអនុវត្ត ដែលមិនអាចប្តឹងជំទាស់បាន អាចតវ៉ាទៅតុលាការអនុវត្តបាន ។

២-ចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់អាជ្ញាសាលា និង ការយឺតយ៉ាវ ឬ ការធ្វេសប្រហែសក្នុងការចាត់ចែងអនុវត្តនោះ អាចតវ៉ាទៅសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅបាន ។

៣-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៣៤៣ (បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីបណ្តឹងជំទាស់នៅក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលមានការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៤៥._ បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចលុបចោល ជាអាទិ៍

១-ចំពោះដីកាសម្រេចដូចខាងក្រោមនេះ អាចប្តឹងជំទាស់បាន :

ក-ដីកាសម្រេចរបស់តុលាការអនុវត្ត ដែលលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

ខ-ដីកាសម្រេចរបស់សាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យអាជ្ញាសាលាលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

គ-ដីកាសម្រេចរបស់សាលាដំបូង ដែលលើកចោលពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះការចាត់ចែងរបស់អាជ្ញាសាលា ដែលលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

២-ដីកាសម្រេចដែលអាចប្តឹងជំទាស់តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ មិនត្រូវមានអានុភាពឡើយ បើមិនទាន់ចូលជាស្ថាពរទេ ។

មាត្រា ៣៤៦._ សមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ

សមត្ថកិច្ចនៃតុលាការដែលបានកំណត់នៅក្នុងគន្លឹះនេះ គឺជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខ ។

ផ្នែកទី ៣

ភាគីនៃការអនុវត្ត និង អ្នកតំណាង

មាត្រា ៣៤៧._ ឈ្មោះហៅរបស់ភាគី

នៅក្នុងគន្លឹះនេះ ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវហៅថាម្ចាស់បំណុល នៃការអនុវត្តរឿងភាគីម្ខាងទៀត ត្រូវហៅថា កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៤៨._ អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិក្នុងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១-បញ្ញត្តិដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការតំណាង ដោយអាណត្តិក្នុងនីតិវិធីដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ :

ក-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៣ (លក្ខណសម្បត្តិនៃអ្នកតំណាងដោយ អាណត្តិ) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ចំពោះនីតិវិធីនៃបណ្តឹង ឬ បណ្តឹងជំទាស់ដែលបាន កំណត់នៅក្នុងគន្លឹះទី ៦ នេះ ។

ខ-លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក ខាងលើនេះ នៅក្នុង នីតិវិធីដែលតុលាការអនុវត្ត ឬ សាលាដំបូងធ្វើឡើងចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ អ្នកក្រៅពី អ្នកដែលអាចធ្វើជាអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៣ (លក្ខណសម្បត្តិនៃអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ) នៃក្រមនេះ អាចធ្វើជាអ្នកតំណាងដោយ អាណត្តិបាន ដោយទទួលការអនុញ្ញាតពីតុលាការអនុវត្ត ឬ សាលាដំបូង ។

គ-នៅក្នុងនីតិវិធីដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាសាលា អ្នកណាក៏អាចធ្វើជាអ្នក តំណាងដោយអាណត្តិបានដែរ ។

២-តុលាការអនុវត្ត ឬ សាលាដំបូង អាចលុបចោលការអនុញ្ញាតដែលបានកំណត់ នៅចំណុច ខ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ នៅពេលណាក៏បានដែរ ។

ផ្នែកទី ៤

លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

មាត្រា ៣៩៩.- របៀបដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ

១-ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

២-នៅក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវមានបញ្ជាក់នូវចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ ហើយត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងលិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត :

ក-ឈ្មោះ ឬ នាមករណ៍ និង អាសយដ្ឋាន របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនិងឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

ខ-សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត ។

គ-សេចក្តីសុំឱ្យអនុវត្ត តាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ឬ ការអនុវត្តជំនួស ឬ វិធានបង្ខំដោយប្រយោល ។

ឃ-សញ្ញាណនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និង វិធីអនុវត្តដោយបង្ខំដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ។

ង-ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដែលម្ចាស់បំណុលសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការអនុវត្តជំនួស ឬ វិធានបង្ខំដោយប្រយោល ។

៣-ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះផ្នែកណាមួយនៃសិទ្ធិទាមទារដែលបានសរសេរនៅក្នុងលិខិតអនុវត្តដែលបង្គាប់ឱ្យសងជាប្រាក់ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ត្រូវសរសេរបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីសុំ និង ទំហំនៃសេចក្តីសុំនោះ ក្នុងពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

មាត្រា ៣៩០.- លិខិតអនុវត្ត

១-ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត ។

២-លិខិតអនុវត្ត គឺជាលិខិតដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ :

ក-សាលក្រម ឬ សាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិកដែលបានចូលជាស្ថាពរ ។

ខ-សាលក្រម ឬ សាលដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិកដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

គ-ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្តល់តាវកាលិក ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះដីកាសម្រេចដែលមិនត្រូវមានអានុភាពបើមិនទាន់ចូលជាស្ថាពរវិញ មានកម្រិតតែដីកាសម្រេចនោះបានចូលជាស្ថាពរហើយ ។

ឃ-ដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

ង-ការចាត់ចែងរបស់ក្រឡាបញ្ជីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៦៦ (នីតិវិធីដើម្បីកំណត់ជាស្ថាពរនូវចំនួនប្រាក់ប្រដាប់ក្តី) នៃក្រមនេះ ។

ច-លិខិតយថាភូតដែលធ្វើដោយសារការី ចំពោះការទាមទារដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់មានកំណត់ ។ ប៉ុន្តែ មានកម្រិតតែលិខិតដែលបញ្ជាក់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ថា កូនបំណុលនឹងទទួលការអនុវត្តដោយបង្ខំភ្លាមៗ ។

ឆ-សាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេស ដែលមានសាលក្រមអនុវត្ត ដែលបានចូលជាស្ថាពរ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥២ (សាលក្រមអនុវត្តសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេស) នៃក្រមនេះ ។

ជ-សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ដែលមានដីកាសម្រេចអនុវត្តដែលបានចូលជាស្ថាពរតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥៣ (ដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ) នៃក្រមនេះ ។

ឈ-កំណត់ហេតុដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ២២២ (អានុភាពនៃកំណត់ហេតុស្តីពីការសះជា ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ និង កំណត់ហេតុផ្សេងទៀតដែលមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬ សាលដីកាដែលបានចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣៥១._ វិសាលភាពនៃអ្នកដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំ

១-ការអនុវត្តដោយបង្ខំ អាចធ្វើបាន ដោយចង្អុលអ្នកដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ ជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត :

ក-ភាគីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ។

ខ-តតិយជន ក្នុងករណីភាគីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ធ្វើជា ភាគីសម្រាប់តតិយជននោះ ។

គ-អ្នកដែលទទួលបន្ទុកសិទ្ធិ ឬ ករណីយកិច្ចពីបុគ្គលដែលបានកំណត់នៅក្នុង ចំណុច ក និង ចំណុច ខ ក្រោយពីលិខិតអនុវត្តនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះលិខិត អនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក ខ ឆ និង ជ នៃមាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ គឺអ្នកទទួលបន្ទុកសិទ្ធិ ឬ ករណីយកិច្ចក្រោយពីបណ្តឹងត្រូវបានចាត់ការ ។

២-ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក ខ គ ឆ ជ ឬ ឈ នៃមាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ អាចធ្វើចំពោះបុគ្គលដែល កាន់កាប់វត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការទាមទារ សម្រាប់បុគ្គលដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច នីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះបានដែរ ។

មាត្រា ៣៥២.- សាលក្រមអនុវត្តសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេស

១-ដើម្បីអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការ បរទេស ត្រូវទទួលសាលក្រមអនុវត្តពីតុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-បណ្តឹងទាមទារឱ្យចេញសាលក្រមអនុវត្ត ចំពោះសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់ តុលាការបរទេស ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកនៃ របស់កូនចំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៨ (សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះ ក្តីដែលបានកំណត់ទៅតាមលំនៅឋាន ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ហើយក្នុងករណីដែលមិនអាច កំណត់តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមមាត្រា ៨ ទេនោះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ច របស់សាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកនៃកម្មវត្ថុនៃការទាមទារ ឬ ទ្រព្យរបស់ កូនចំណុលនៃការអនុវត្តដែលអាចរឹបអូសបានស្ថិតនៅ ។

៣-ប្រសិនបើមិនអាចបញ្ជាក់ថាសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេស បានចូលជាស្ថាពរ ឬ ប្រសិនបើសាលក្រម ឬ សាលដីការនេះមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌនា នា ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗនៃមាត្រា ១៩៩ (អានុភាពនៃសាលក្រមស្ថាពរ របស់តុលាការបរទេស) នៃក្រមនេះទេ តុលាការត្រូវលើកចោលបណ្តឹងដែលបានកំណត់ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ។

៤-ការចេញសាលក្រមអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងដោយមិនស្រាវជ្រាវអំពីភាពត្រឹមត្រូវ ឬ មិនត្រឹមត្រូវនៃសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេសទេ ។

៥-ក្នុងសាលក្រមអនុវត្ត តុលាការត្រូវប្រកាសអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមសាលក្រម ឬ សាលដីការបស់តុលាការបរទេស ។

មាត្រា ៣៥៣.- ដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ

១-ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ទោះបីជាសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករក្នុងប្រទេសក៏ដោយ សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករបរទេសក៏ដោយ ត្រូវទទួលដីកាសម្រេចអនុវត្តរបស់តុលាការនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ត្រូវដាក់លិខិតដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ច្បាប់ដើមនៃសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយត្រឹមត្រូវ ឬ ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ។

ខ-ច្បាប់ដើមនៃកិច្ចសន្យាមជ្ឈត្តកម្ម ឬ ឯកសារចម្លងនៃកិច្ចសន្យានោះ ដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ។

៣-តុលាការអាចបដិសេធការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករបាន បើភាគីដែលនឹងទទួលការខូចខាតផលប្រយោជន៍ពីការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ សំអាងបញ្ជាក់អំពីហេតុដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ភាគីនៃកិច្ចសន្យាមជ្ឈត្តកម្ម គ្មានសមត្ថភាព ឬ កិច្ចសន្យាមជ្ឈត្តកម្មនោះ ត្រូវចាត់ទុកថាមោឃៈ តាមបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលត្រូវកំណត់ជាច្បាប់យោង ឬ តាមបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃប្រទេសដែលសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ត្រូវបានធ្វើឡើង បើគ្មានការកំណត់ដោយត្រូវភាគី ។

ខ-ភាគីដែលនឹងទទួលការខូចខាតផលប្រយោជន៍ ពីការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ មិនបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងសមរម្យអំពីការជ្រើសតាំងមជ្ឈត្តករ ឬ នីតិវិធីមជ្ឈត្តកម្ម ឬ មិនអាចការពារខ្លួនដោយសារមូលហេតុផ្សេងទៀត ។

គ-សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ទាក់ទងនឹងវិវាទដែលមិនបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច

ដែលត្រូវទទួលមជ្ឈត្តកម្ម ឬ វិវាទក្រៅទំហំនៃចំណុចនោះ ឬ មានសេចក្តីសម្រេចអំពីចំណុច ដែលហួសពីទំហំនៃចំណុចដែលត្រូវទទួលមជ្ឈត្តកម្ម ។

ឃ-ការរៀបចំអង្គភាពវិនិច្ឆ័យនៃមជ្ឈត្តកម្ម ឬ នីតិវិធីនៃមជ្ឈត្តកម្ម មិនស្របតាម ការព្រមព្រៀងរបស់ភាគី ឬ បើគ្មានការព្រមព្រៀងនោះ មិនស្របតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃ ប្រទេសដែលមជ្ឈត្តកម្មត្រូវបានធ្វើឡើង ។

ង-សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ មិនទាន់មានអានុភាពចងភាគី ឬ ត្រូវបានលុប ចោល ដោយតុលាការនៃប្រទេសដែលសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ឬ ប្រទេសដែលមានបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលជាមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករនោះ ។

៤-តុលាការអាចបដិសេធការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ប្រសិនបើយល់ឃើញ ថា មានហេតុដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ចំណុចដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទ មិនអាចដោះស្រាយបាន ដោយមជ្ឈត្តកម្ម ។

ខ-ការទទួលស្គាល់ ឬ ការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ផ្ទុយនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់ សាធារណៈ ។

៥-ពាក្យសុំចេញដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករក្នុងប្រទេស ត្រូវស្ថិតនៅ ក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកនៃឯកសាររបស់កូនបំណុលនៃការអនុ- វត្ត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៨ (សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តីដែលបានកំណត់ទៅតាម លំនៅឋាន ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ហើយក្នុងករណីដែលមិនអាចកំណត់តុលាការដែលមាន សមត្ថកិច្ច តាមមាត្រា ៨ ទេនោះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់សាលាដំបូងដែលមាន សមត្ថកិច្ចលើកនៃឯកសារកម្មវត្ថុនៃការទាមទារ ឬ ទ្រព្យរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែល អាចរឹបអូសបានស្ថិតនៅ ។

៦-ពាក្យសុំចេញដីកាសម្រេចអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករប្រទេស ត្រូវស្ថិតនៅ ក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៧-ការចេញដីកាសម្រេចអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងដោយមិនស្រាវជ្រាវអំពីភាពត្រឹមត្រូវ ឬ មិនត្រឹមត្រូវនៃសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី ៣ និង កថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ ។

៨-ក្នុងដីកាសម្រេចអនុវត្ត តុលាការត្រូវប្រកាសអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ តាម

សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ។

៩-ចំពោះដីកាសម្រេចអំពីពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចអនុវត្ត អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

១០-ដីកាសម្រេចអនុវត្ត មិនត្រូវមានអានុភាពឡើយ បើមិនទាន់ចូលជាស្ថាពរទេ ។

មាត្រា ៣៥៤.- ភាពចាំបាច់នៃរូបមន្តអនុវត្ត និង ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

១-ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្ត ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលយកឯកសារដែលបានកំណត់ដូចខាងក្រោមនេះជាលិខិតអនុវត្ត ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយយកភាគីដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតអនុវត្តនោះធ្វើជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តនោះ ៖

ក-សាលក្រមនៃបណ្តឹងរឿងក្តីចំនួនទឹកប្រាក់តិចដែលចូលជាស្ថាពរ ។

ខ-សាលក្រមនៃបណ្តឹងរឿងក្តីចំនួនទឹកប្រាក់តិចដែលភ្ជាប់ការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

គ-ដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់ការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

២-រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវផ្តល់ដោយក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការដែលមានសំណុំរឿងនោះតាមពាក្យសុំ ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ច កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ត្រូវផ្តល់ដោយសារការីដែលរក្សាទុកនូវលិខិតដើមនោះ ។

មាត្រា ៣៥៥.- ពាក្យសុំឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

១-ពាក្យសុំឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលសរសេរចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ឈ្មោះ ឬ នាមករណ៍ និង អាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនិងឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

ខ-សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត ។

គ-ហេតុការណ៍ និង មូលហេតុ បើការទាមទារឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើង

តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥៦ (រូបមន្តអនុវត្តពិសេស) ឬ កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣៥៨ (ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តច្រើនច្បាប់ ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ។

២-ក្នុងករណីដែលលិខិតអនុវត្តជាសេចក្តីសម្រេចដែលមិនបង្កើតអានុភាពបើមិនចូលជាស្ថាពរទេ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដាក់ពាក្យសុំឱ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តចំពោះលិខិតអនុវត្តនោះ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យសុំនូវលិខិតបញ្ជាក់ការចូលជាស្ថាពរនៃសេចក្តីសម្រេចនោះ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលច្បាស់លាស់ថា សេចក្តីសម្រេចនោះបានចូលជាស្ថាពរហើយ ក្នុងសំណុំរឿង ។

៣-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ទាមទារឱ្យប្រគល់ថែមទៀតនូវឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៣៥៤ (ភាពចាំបាច់នៃរូបមន្តអនុវត្ត និង ស្ថាប័នផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៣៥៦.- រូបមន្តអនុវត្តពិសេស

១-នៅក្នុងករណីដែលសិទ្ធិទាមទារដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ភ្ជាប់ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌបង្កង់ ឬ ពេលកំណត់មិនពិតប្រាកដ ក្រឡាបញ្ជី ឬ សារការីអាចប្រគល់រូបមន្តអនុវត្តបាន លុះត្រាតែម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបានបញ្ជាក់អំពីការបំពេញលក្ខខណ្ឌ ឬ ការមកដល់នូវពេលកំណត់មិនពិតប្រាកដនោះ ។

២-ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយយកបុគ្គលផ្សេង ក្រៅពីភាគីដែលត្រូវបានសរសេរលើលិខិតអនុវត្ត ធ្វើជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវទទួលបានការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ដែលមានសរសេរនូវហេតុការណ៍នោះ ។

៣-ក្នុងករណីដែលមានភាពច្បាស់លាស់ថា អាចនឹងធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយយកបុគ្គលផ្សេងក្រៅពីភាគីដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ធ្វើជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ ករណីដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបានបញ្ជាក់ដោយលិខិតអំពីហេតុការណ៍នោះ ក្រឡាបញ្ជី ឬ សារការីអាចផ្តល់នូវរូបមន្តអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ បាន ។

៤-នៅពេលក្រឡាបញ្ជីផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តដោយយោលតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ក្រឡាបញ្ជីនោះត្រូវទទួលសេចក្តីអនុញ្ញាតពីតុលាការដែលខ្លួនស្ថិតនៅ ។

មាត្រា ៣៥៧._ ចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងរូបមន្តអនុវត្ត

១-ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវធ្វើឡើងតាមវិធីសរសេរភ្ជាប់បន្ថែម នៅផ្នែកក្រោមនៃឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត នូវចំណុចនីមួយៗដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-បុគ្គលដែលអាចទាមទារឱ្យធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំបាន ដោយលិខិតអនុវត្តនោះ និង ភាគីម្ខាងទៀត ។

ខ-ហេតុការណ៍ ក្នុងករណីដែលបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥៦ (រូបមន្តអនុវត្តពិសេស) នៃក្រមនេះ ។

គ-ទំហំដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន បើបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តតែមួយផ្នែកនៃសិទ្ធិទាមទារដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ។

ឃ-ហេតុការណ៍ ក្នុងករណីដែលផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៣៥៨ (ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តច្រើនច្បាប់ ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ។

២-ក្រឡាបញ្ជី ឬ សារការី ត្រូវចុះហត្ថលេខាលើរូបមន្តអនុវត្ត ដោយសរសេរថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃការផ្តល់ ។

មាត្រា ៣៥៨._ ការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តច្រើនច្បាប់ ជាអាទិ៍

១-មានតែនៅក្នុងករណីដែលចាំបាច់ត្រូវការឯកសារចម្លងយថាភូតច្រើនច្បាប់នៃលិខិតអនុវត្ត ដែលភ្ជាប់នឹងរូបមន្តអនុវត្ត ដើម្បីទទួលសំណងពេញលេញនៃសិទ្ធិទាមទារ ឬ នៅក្នុងករណីដែលឯកសារចម្លងយថាភូតនោះ បានបាត់បង់តែប៉ុណ្ណោះទេ ទើបអាចផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តបន្ថែមទៀតបាន ។

២-បើផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ក្រឡាបញ្ជី ឬ សារការីត្រូវជូនដំណឹងទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អំពីហេតុការណ៍និងមូលហេតុនោះ និងចំនួននៃឯកសារចម្លងយថាភូតដែលត្រូវបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ។

៣-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ

ផ្នែកទី ៥
បណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្ត

មាត្រា ៣៦៣.- បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ

១- កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលមានការតវ៉ាចំពោះអត្ថិភាព ឬ អត្ថន័យនៃសិទ្ធិទាមទារ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ ដើម្បីកុំឱ្យតុលាការអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តនោះបាន ។
ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុង ចំណុច ខ ឬ ចំណុច យ នៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ហើយ មិនទាន់ចូលជាស្ថាពរ ។

២- មូលហេតុនៃការតវ៉ាចំពោះសាលក្រម ឬ សាលដីកាស្ថាពរ ត្រូវបានកម្រិតត្រឹមតែ ហេតុដែលកើតឡើងនៅក្រោយការបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់តែប៉ុណ្ណោះ ។

៣- បណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ តាមការកំណត់នីមួយៗ យោលទៅតាមផ្នែកនៃលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចនីមួយៗខាងក្រោមនេះ ៖

ក- លិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់ចាប់ពីចំណុច ក រហូតទៅដល់ចំណុច យ ឬ ចាប់ពីចំណុច ឆ រហូតទៅដល់ចំណុច ឈ កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ៖ សាលាដំបូងនៃនីតិវិធីសម្រេចសេចក្តីនោះ ។

ខ- លិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅចំណុច ង កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ៖ តុលាការដែលក្រឡាបញ្ជីចាត់ចែងដូចចំណុចនោះ ស្ថិតនៅ ។

គ- លិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅចំណុច ច កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ៖ តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែងរបស់ចុងចម្លើយដែលត្រូវបានកំណត់ដោយមាត្រា ៨ (សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តីដែលបានកំណត់ទៅតាមលំនៅឋាន ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ។ បើពុំមានតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចតាមមាត្រានេះទេ សាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែងដែលកម្មវត្ថុនៃការទាមទារ ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលអាចរឹបអូសបាន ស្ថិតនៅ ។

មាត្រា ៣៦៤._ បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

១-នៅក្នុងករណីដែលរូបមន្តអនុវត្តត្រូវបានផ្តល់ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥៦ (រូបមន្តអនុវត្តពិសេស) នៃក្រមនេះ កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលមានការតវ៉ាចំពោះការបំពេញលក្ខខណ្ឌ ចំពោះការមកដល់ពេលកំណត់មិនពិតប្រាកដ ឬ ចំពោះលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយយកបុគ្គលក្រៅពីភាគីដែលបានកំណត់ក្នុងលិខិតអនុវត្ត មកធ្វើជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ដើម្បីកុំឱ្យអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំ បាន ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលភ្ជាប់នឹងរូបមន្តអនុវត្តនោះ ។

២-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រា ៣៦៣ (បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣៦៥._ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន

១-តតិយជនដែលមានកម្មសិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិផ្សេងទៀតដែលរាំងស្ទះការធ្វើអនុប្បទាន ឬ ប្រគល់ ចំពោះវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ដើម្បីទាមទារកុំឱ្យអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនោះបាន ។

២-បណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយតុលាការអនុវត្តដែលក្លាយជាស្ថាប័នអនុវត្ត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការអនុវត្តនោះ រីឯចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយអាជ្ញាសាលាដែលក្លាយជាស្ថាប័នអនុវត្ត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅ ។

ផ្នែកទី ៦

ការផ្អាក និង ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

មាត្រា ៣៦៦._ ការសម្រេចសេចក្តីផ្អាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹងជំនុំជម្រះសាជាថ្មី ជាអាទិ៍

១-តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ តាមពាក្យសុំ ដោយ ឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគបាន ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ដូចខាងក្រោម នេះ ៖

ក-ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងឱ្យធ្វើការជំនុំជម្រះសាជាថ្មី បើស្ថា- នភាពដែលត្រូវបានអះអាងថាជាមូលហេតុឧបាស្រ័យនោះ ហាក់ដូចជាមានមូលហេតុ ផ្លូវច្បាប់ ហើយមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីហេតុការណ៍ពិតនោះ ។

ខ-ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខ ចំពោះសាលដីកា ឬ សាល ក្រមដែលភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន បើមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពី ស្ថានភាពដែលត្រូវក្លាយជាមូលហេតុនៃការបដិសេធសាលដីកា ឬ សាលក្រមដើមចោល ។

គ-ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចំពោះសាលក្រមដែល ភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យសុំ តវ៉ា ចំពោះដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន បើមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីស្ថានភាពដែលត្រូវក្លាយជាមូលហេតុនៃការលុបចោល ឬ ផ្លាស់ប្តូរសាលក្រមដើម ឬ ដីកាសម្រេចដាស់តឿននោះ ។

ឃ-ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចំពោះសាលក្រមកំបាំងមុខ ដែលភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន បើមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីស្ថាន- ភាពដែលត្រូវក្លាយជាមូលហេតុនៃការលុបចោល ឬ ផ្លាស់ប្តូរសាលក្រមកំបាំងមុខនោះ ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលបានធ្វើរួចហើយនោះ តាម ពាក្យសុំ ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ជាមួយនឹងការបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយ រយៈ បាន ។

៣-ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះសាលដីកា ឬ សាលក្រម ដែលភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ ក្នុងករណីដែលមានការដាក់ពាក្យ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រមដែលភ្ជាប់នឹងការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន បើ សំណុំរឿងបណ្តឹងនោះស្ថិតនៅតុលាការដើម តុលាការនោះត្រូវធ្វើការសម្រេចសេចក្តីអំពី ពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣៦៧._ ការសម្រេចសេចក្តីផ្តាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា
ចំពោះការទាមទារ ជាអាទិ៍

១-នៅក្នុងករណីដែលមានពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ឬ ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន បើមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីមូលហេតុតវ៉ាដែលត្រូវបានអះអាងនោះ តុលាការដែលបានទទួលពាក្យបណ្តឹង អាចបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ តាមពាក្យសុំ ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគបាន រហូតដល់ធ្វើការសម្រេចសេចក្តីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៣៦៨ (ការសម្រេចសេចក្តីផ្តាកការអនុវត្តនៅក្នុងសាលក្រម ឬ សាលដីកាចុងក្រោយជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ នៅក្នុងសាលក្រមចុងក្រោយ ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ តុលាការដែលបានទទួលពាក្យបណ្តឹងអាចបង្គាប់ឱ្យលុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលបានធ្វើរួចហើយនោះ តាមពាក្យសុំ ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ជាមួយនឹងការបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈបាន ។

៣-នៅក្នុងករណីដែលមានពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ ឬ មានពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត បើមានសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីមូលហេតុតវ៉ាដែលត្រូវបានអះអាងនោះ ហើយមានស្ថានភាពបន្ទាន់ តុលាការអនុវត្ត ឬ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ អាចចេញដីកាសម្រេចដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះបាន ដោយកំណត់អំឡុងពេលត្រូវដាក់ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើតាមកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។ ការសម្រេចសេចក្តីនេះ ក៏អាចធ្វើបានដែរនៅមុនពេលដាក់ពាក្យបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។

៤-បើអំឡុងពេលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះត្រូវបានកន្លងផុត ឬ បើសេចក្តីសម្រេច ដែលធ្វើតាមកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវបានដាក់ជូនទៅតុលាការអនុវត្ត ឬ អាជ្ញាសាលា នៅក្នុងអំឡុងពេលនោះ ដីកាសម្រេចនៃកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ត្រូវបាត់បង់នូវអានុភាព ។

មាត្រា ៣៦៨._ ការសម្រេចសេចក្តីផ្តាកការអនុវត្តនៅក្នុងសាលក្រម ឬ សាលដីកា ចុងក្រោយ ជាអាទិ៍

នៅក្នុងសាលក្រម ឬ សាលដីកាចុងក្រោយអំពីបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ បណ្តឹង តវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ឬ បណ្តឹងតវ៉ារបស់តតិយជន តុលាការដែលទទួលពាក្យ បណ្តឹងអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើការចាត់ចែងដែលបានកំណត់ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និង កថាខណ្ឌ ទី ២ នៃមាត្រា ៣៦៧ (ការសម្រេចសេចក្តីផ្តាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ចំពោះការទាមទារ ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ឬ អាចលុបចោល ឬ ផ្លាស់ប្តូរ ឬ ទទួលស្គាល់នូវ សេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើរួចហើយតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ នោះ បាន ។ ការសម្រេចសេចក្តីនេះត្រូវមានអានុភាព ចាប់ពីពេលដែលសាលក្រម ឬ សាល ដីកាចុងក្រោយអំពីបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវបានប្រកាស ។

មាត្រា ៣៦៩._ ការសម្រេចសេចក្តីផ្តាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់ រូបមន្តអនុវត្ត ជាអាទិ៍

ក្នុងករណីដែលមានពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ជាអាទិ៍ បើយល់ឃើញថា ចាំបាច់ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យផ្តាកការអនុវត្ត តាមពាក្យសុំ ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ រហូតដល់ធ្វើការសម្រេចសេចក្តីអំពីការតវ៉ានោះបាន ។

មាត្រា ៣៧០._ ការផ្តាក និង ការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

១-តុលាការអនុវត្ត ឬ អាជ្ញាសាលាត្រូវផ្តាកនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ ហើយត្រូវលុប ចោលការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលបានធ្វើរួចហើយ បើឯកសារដែលបានកំណត់ខាងក្រោម នេះ ត្រូវបានដាក់ :

ក-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ថា លុបចោលលិខិត អនុវត្តក្រៅពីលិខិតយថាភូត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ច កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ឬ ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេច ដែលកំណត់ ថា លុបចោលការប្រកាសឱ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន ។

ខ-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ថា មិនអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្ត ដោយបង្ខំ ។

គ-អនុសាសនាសាលក្រមស្ថាពរ ឬ អនុសាសនាសាលដីកាស្ថាពរដែលប្រកាសថា ការផ្សះផ្សា ឬ ការទទួលស្គាល់ ដែលទាក់ទងនឹងលិខិតអនុវត្ត គ្មានអានុភាព ។

ឃ-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃកំណត់ហេតុ ឬ ឯកសារផ្សេងទៀតដែលក្រឡាបញ្ជីបានធ្វើ ដែលបញ្ជាក់ថា លិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់ថាបំប្លែងចំណុច ខ រហូតដល់ចំណុច ង កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ បាត់បង់អានុភាពដោយសារការដកពាក្យបណ្តឹង ឬ មូលហេតុផ្សេងទៀត ។

ង-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃកំណត់ហេតុអំពីការផ្សះផ្សាតាមនីតិវិធីនៃការសម្រេចសេចក្តី ដែលកំណត់ថា មិនអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬ ដកពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំនោះវិញ ។

ច-ឯកសារដែលបញ្ជាក់អំពីការដាក់ប្រាតិភោគ ដើម្បីឱ្យរួចផុតពីការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

ឆ-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ការបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំ និង លុបចោលការចាត់ចែងការអនុវត្ត ។

២-តុលាការអនុវត្ត ឬ អាជ្ញាសាលា ត្រូវផ្អាកនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំ បើឯកសារដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះត្រូវបានដាក់មក ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ខ ខាងក្រោម អានុភាពផ្អាកមានត្រឹមតែ ២ (ពីរ) ខែប៉ុណ្ណោះ ៖

ក-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចដែលកំណត់ការបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយរយៈ ។

ខ-ឯកសារដែលសរសេរថា ម្ចាស់បំណុលទទួលសំណង ឬ បានយល់ព្រមពន្យារពេលត្រូវសង នៅក្រោយពេលលិខិតអនុវត្តត្រូវបានបង្កើត ។

៣-បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៤៥ (បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចលុបចោល ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលលុបចោលនូវការចាត់ចែងការអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។

ផ្នែកទី ៧

សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត និង ការបើកសំណុំរឿងនៃការអនុវត្ត

មាត្រា ៣៧១._ អត្ថន័យនៃសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត និង សោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធី អត្ថន័យនៃពាក្យដែលកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗ ត្រូវអនុលោមទៅតាមបញ្ញត្តិក្នុង ចំណុចនីមួយៗខាងក្រោមនេះ ៖

ក-សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត : សំដៅទៅលើពន្ធដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់ នៅក្នុងមាត្រា ៣៧២ (ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ) សោហ៊ុយក្រៅពីពន្ធដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់ នៅក្នុងមាត្រា ៣៧៣ (សោហ៊ុយក្រៅពីពន្ធដាក់ពាក្យសុំ) និង សោហ៊ុយភាគីដែលបាន កំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៧៤ (សោហ៊ុយភាគី) នៃក្រមនេះ ។

ខ-សោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធី : សំដៅទៅលើសោហ៊ុយសម្រាប់ផលប្រយោជន៍រួម ក្នុងចំណោមសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣៧២._ ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ

១-ក្នុងករណីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំទៅតុលាការអនុវត្ត ម្ចាស់បំណុល នៃការអនុវត្តត្រូវបង់ពន្ធចំនួន ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅតុលាការ ។

២-ក្នុងករណីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំទៅអាជ្ញាសាលា ម្ចាស់បំណុលនៃ ការអនុវត្តត្រូវបង់ពន្ធ តាមបញ្ញត្តិដែលកំណត់ផ្សេង ។

មាត្រា ៣៧៣._ សោហ៊ុយក្រៅពីពន្ធដាក់ពាក្យសុំ

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវបង់នូវចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់ដោយតុលាការ ជា សោហ៊ុយចាំបាច់ក្នុងការបញ្ជូនឯកសារ ឬ ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតដើម្បីនីតិវិធីក្នុងការអនុ- វត្តដោយបង្ខំ ។

មាត្រា ៣៧៤._ សោហ៊ុយភាគី

ក្រៅពីសោហ៊ុយដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៧២ (ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ) និង មាត្រា ៣៧៣ (សោហ៊ុយក្រៅពីពន្ធដាក់ពាក្យសុំ) នៃក្រមនេះ សោហ៊ុយដែលតុលាការទទួលស្គាល់

ថាចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវចាត់ទុកថាជាសោហ៊ុយភាគី ។

មាត្រា ៣៧៥._ ការបង់សោហ៊ុយជាមុន

១-នៅពេលដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំទៅតុលាការអនុវត្ត អ្នកដែលដាក់ពាក្យសុំត្រូវបង់ជាមុននូវចំនួនទឹកប្រាក់ដែលតុលាការអនុវត្តកំណត់ថាជាសោហ៊ុយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។ បញ្ញត្តិនេះត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលសោហ៊ុយដែលត្រូវបានបង់ជាមុនមានភាពខ្វះ ហើយតុលាការអនុវត្តបង្គាប់ឱ្យបង់ជាមុននូវសោហ៊ុយដែលខ្វះនោះ ។

២-បើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានបង់សោហ៊ុយជាមុនទេ តុលាការអនុវត្តអាចលើកចោលពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬ អាចលុបចោលនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះបាន ។

៣-ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

មាត្រា ៣៧៦._ បន្ទុកនៃសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត

១-សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត ជាបន្ទុករបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

២-ក្នុងករណីដែលអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងសងជាប្រាក់ សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត អាចប្រមូលយកព្រមគ្នាក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តបាន ដោយពុំចាំបាច់មានលិខិតអនុវត្តទេ ។

មាត្រា ៣៧៧._ ការដាក់ប្រាតិភោគ

ដើម្បីដាក់ប្រាតិភោគតាមបញ្ញត្តិនៃគន្ថីនេះ ភាគីត្រូវធ្វើតាមវិធីធ្វើប្រាក់ ឬ ឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន ដែលតុលាការទទួលស្គាល់ថាសមរម្យ ទៅតុលាការដែលបង្គាប់ឱ្យដាក់ប្រាតិភោគនោះ ឬ តុលាការអនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៧៨._ ការមើលសំណុំរឿងនៃរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំ ជាអាទិ៍

១-ជនដែលបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលធ្វើឡើងដោយតុលាការអនុវត្ត អាចទាមទារមើលសំណុំរឿង ចតចម្លងសំណុំរឿង ឱ្យប្រគល់ឯកសារចម្លងយថាភូត ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់

ឬ ឯកសារដកស្រង់នៃសំណុំរឿង ឬ អាចទាមទារឱ្យប្រគល់លិខិតបញ្ជាក់អំពីចំណុចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនោះ ពីតុលាការបាន ដោយបង់ពន្ធ ។

២-ជនដែលបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាសាលា អាចទាមទារមើលសំណុំរឿង ថតចម្លងសំណុំរឿង ឱ្យប្រគល់ឯកសារចម្លងយថាភូត ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ ឬ ឯកសារដកស្រង់នៃសំណុំរឿង ឬ អាចទាមទារឱ្យប្រគល់លិខិតបញ្ជាក់អំពីចំណុចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនោះ ពីអាជ្ញាសាលាបាន ដោយបង់ពន្ធ ។

ជំពូកទី ២

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះសិទ្ធិទាមទារដែលមានគោលបំណងឱ្យសង្ស័យថាប្លែក

ផ្នែកទី ១

ទ្រព្យសម្បត្តិដែលអាចរឹបអូសបាន

មាត្រា ៣៧៩.- គោលការណ៍

ការរឹបអូស អាចធ្វើបានចំពោះរូបទ្រព្យ ឬ អរូបទ្រព្យទាំងអស់ដែលធ្លាក់ទៅលើកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងក្រមនេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេង ។

មាត្រា ៣៨០.- ចលនវត្ថុដែលហាមឃាត់មិនឱ្យរឹបអូស

ចលនវត្ថុដែលបានកំណត់ដូចខាងក្រោមនេះ មិនអាចត្រូវរឹបអូសបានទេ ៖

ក-ប្រដាប់ស្បៀកពាក់ ប្រដាប់សម្រាប់ដំណេក តុ ទូ ប្រដាប់សម្រាប់ដាំស្ល និងប្រដាប់សម្រាប់បិទឃាំងបន្ទប់ របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និង ញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ។

ខ-គ្រឿងបរិភោគ និង ទូរស័ព្ទ ដែលត្រូវការចាំបាច់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតក្នុងអំឡុងពេល ២ (ពីរ) ខែ របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និង ញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ។

គ-របបឧបត្ថម្ភជីវភាព របបឧបត្ថម្ភផ្នែកអប់រំ របបឧបត្ថម្ភសុខភាព និង ប្រាក់ ឬ វត្ថុឧបត្ថម្ភផ្សេងទៀតដែលផ្តល់ពីរដ្ឋ ឬ ពីអាជ្ញាធរដែនដី ដើម្បីការពារដល់ជីវភាពរបស់ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

ឃ-ផ្នែកប្រាក់តិចជាង ឬ ស្មើនឹង ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ក្រៅពីប្រាក់ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច គ ខាងលើនេះ ។

ង-ឧបករណ៍ ដី សត្វពាហនៈដែលជាចាំបាច់សម្រាប់ការងារកសិកម្មរបស់ខ្លួន និង ចំណីសត្វទាំងនេះ ព្រមទាំងគ្រាប់ពូជ ឬ កសិផលដែលមានប្រភេទដូចគ្នា ដែលត្រូវការ ចាំបាច់សម្រាប់បន្តការងារកសិកម្មរហូតដល់រដូវបានផលបន្ទាប់ របស់កសិករក្នុងការប្រកប របរកសិកម្ម ។

ច-មង សំណាញ់ ឬ នេសាទឧបករណ៍ផ្សេងៗចាំបាច់ ចំណី និង កូនត្រី ឬ ផលផល ប្រភេទដូចគ្នា ដែលត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់រកផលផល ឬ ចិញ្ចឹមផលផលរបស់អ្នកប្រកប របរនេសាទ ។

ឆ-ឧបករណ៍ និង វត្ថុផ្សេងៗដែលចាំបាច់សម្រាប់អ្នកបច្ចេកទេស សិប្បករ កម្ម- ករ និង អ្នកផ្សេងទៀតដែលប្រកបរបរវិជ្ជាជីវៈ ឬ សាជីវកម្ម ដោយប្រើកម្លាំងប្រាជ្ញា កម្លាំង កាយ ។ ប៉ុន្តែ បើជាវត្ថុដែលអ្នកនោះមាន ក្នុងគោលបំណងសម្រាប់លក់ ឬ ជួលវិញ អាច រឹបអូសយកបាន ។

ជ-ព្រះពុទ្ធរូបក្បួនវិក័តិសាសនា និង វត្ថុផ្សេងៗដែលចាំបាច់សម្រាប់ពិធីក្នុងសាសនា ។

ឈ-ពង្សាវលី កំណត់ប្រចាំថ្ងៃ បញ្ជីប្រកបមុខរបរ និង ឯកសារប្រភេទដូចគ្នា ដែលចាំបាច់របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

ញ-គ្រឿងឥស្សរិយយស និង ប័ណ្ណសរសើរផ្សេងទៀតរបស់កូនបំណុលនៃការ អនុវត្ត ឬ របស់ញាតិរបស់ជននោះ ។

ដ-ឯកសារ និង ឧបករណ៍ ដែលចាំបាច់ក្នុងការសិក្សា នៅសាលា ឬ នៅស្ថាប័ន អប់រំផ្សេងទៀត របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និង ញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុល នៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ។

ប-វត្ថុដែលទាក់ទងនឹងតក្កកម្ម ឬ ស្នាដៃនិពន្ធ ដែលមិនទាន់បានផ្សាយជាសា- ធារណៈ ។

ខ-អរិយៈសិប្បនិមិត្ត សិរីរាង្គសិប្បនិមិត្តផ្សេងទៀត និង ឧបករណ៍ជំនួយខ្លួន ប្រាណផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និង ញាតិដែលរស់នៅជា មួយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ព្រមទាំងវត្ថុផ្សេងៗសម្រាប់ថែទាំ អ្នកជម្ងឺ ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត និង ញាតិដែលរស់នៅជាមួយកូនបំណុលនៃការ អនុវត្ត ហើយមានជីវភាពរួមគ្នា ។

ឈ-ម៉ាស៊ីន ឬ ឧបករណ៍ពន្លត់ភ្លើង ឧបករណ៍ជំន្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន ឬ ឧបករណ៍ផ្សេងទៀត សម្រាប់អាគារ ឬ សំណង់ផ្សេងទៀត ដែលច្បាប់ ឬ បទដ្ឋានគតិយុត្ត ផ្សេងៗតម្រូវឱ្យមានបរិក្ខារ ដើម្បីបង្ការមហន្តរាយ ឬ ការពារសន្តិសុខ ។

មាត្រា ៣៨១.- ការប្តូរទំហំនៃចលនវត្ថុដែលហាមឃាត់មិនឱ្យរឹបអូស

១-សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ អាចបង្គាប់ឱ្យលុបចោលទាំងអស់ ឬ មួយ ផ្នែកនូវការរឹបអូសដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាសាលា ឬ អាចអនុញ្ញាតឱ្យរឹបអូសនូវចលន- វត្ថុ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗនៃមាត្រា ៣៨០ (ចលនវត្ថុដែលហាមឃាត់មិន ឱ្យរឹបអូស) នៃក្រមនេះ ដោយពិចារណាទៅលើជីវភាព និង ស្ថានភាពផ្សេងៗរបស់កូនបំណុល នៃការអនុវត្ត និង ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត តាមពាក្យសុំបាន ។

២-ប្រសិនបើស្ថានភាពមានការផ្លាស់ប្តូរ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ អាច អនុញ្ញាតឱ្យរឹបអូសចលនវត្ថុដែលត្រូវបានលុបចោលការរឹបអូស តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ឬ អាចបង្គាប់ឱ្យលុបចោលទាំងអស់ ឬ មួយផ្នែកនូវការរឹបអូសតាមបញ្ញត្តិនៃ កថាខណ្ឌទី ១ ដដែលនេះ តាមពាក្យសុំបាន ។

៣-ប្រសិនបើមានពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចលុបចោលនូវការរឹបអូសតាមបញ្ញត្តិ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬ ទី ២ ខាងលើនេះ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ អាចបង្គាប់ ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះ ដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគបាន រហូតដល់ដីកាសម្រេចនោះមានអានុភាព ។

៤-ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ និង ចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យរឹបអូស តាមបញ្ញត្តិទាំង ឡាយខាងលើនេះ អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

ត្រូវសរសេរអំពីទីកន្លែងដែលចលនវត្ថុដែលត្រូវរឹបអូសនោះ ស្ថិតនៅ ។

៣-ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ នឹងត្រូវចាប់ផ្តើមដោយការរឹបអូសវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុដោយអាជ្ញាសាលា ។

៤-ចលនវត្ថុដែលបានកំណត់ក្នុងគន្លឹះនេះ មានរួមបញ្ចូលទាំងផលធម្មជាតិដែលមិនទាន់បំបែកពីដីនៅឡើយ ហើយអាចនឹងទទួលបានយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងអំឡុងពេល ១ (មួយ) ខែ ។

៥-ប្រសិនបើបានជួបប្រទះកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនៅកន្លែងដែលត្រូវរឹបអូស អាជ្ញាសាលាត្រូវដាស់តឿនឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនោះសងបំណុលដោយស្ម័គ្រចិត្ត នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមរឹបអូស ។

៦-ក្នុងការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ អាជ្ញាសាលាអាចទទួលសំណងនៃបំណុល និងសំណងសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត ដើម្បីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបាន ។

មាត្រា ៣៨៥._ ការរឹបអូសចលនវត្ថុដែលកាន់កាប់ដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត

១-ចំពោះការរឹបអូសចលនវត្ថុដែលកាន់កាប់ដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើដោយកាន់កាប់ចលនវត្ថុនោះ ។

២-នៅពេលធ្វើការរឹបអូសដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាជ្ញាសាលាអាចចូលទៅក្នុងទីកន្លែងរស់នៅរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ កន្លែងផ្សេងទៀតដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនោះកាន់កាប់ ហើយអាចធ្វើការរំកិលរកចលនវត្ថុដែលអាចរឹបអូសនោះបាន ។ ក្នុងករណីនេះ បើមានភាពចាំបាច់ អាជ្ញាសាលាអាចធ្វើការចាត់ចែងចាំបាច់ដើម្បីបើកទ្វារដែលបិទ ទ្វែក និង ប្រអប់ផ្សេងទៀតបាន ។

៣-ពេលធ្វើការជ្រើសរើសចលនវត្ថុដែលត្រូវរឹបអូស អាជ្ញាសាលាត្រូវគិតពិចារណាដល់ផលប្រយោជន៍របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ក្នុងលក្ខខណ្ឌពុំធ្វើឱ្យមានការខូចខាតដល់ផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ។

៤-ប្រសិនបើយល់ឃើញថាសមរម្យ អាជ្ញាសាលាអាចឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តថែរក្សា គ្រប់គ្រងនូវចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូស ។ នៅក្នុងករណីនេះ ការរឹបអូសនោះមានអានុភាព លុះត្រាតែចលនវត្ថុដែលបានរឹបអូសនោះ ត្រូវបានបិទស្លាក ឬ ដាក់សញ្ញា

វិបល្លាសដោយវិធីផ្សេងទៀត ។

៥-ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាសាលាបានឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តថែរក្សា គ្រប់គ្រងនូវ ចលនវត្ថុដែលបានវិបល្លាស តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើយល់ឃើញ ថាសមរម្យ អាជ្ញាសាលាអាចអនុញ្ញាតឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តប្រើចលនវត្ថុនោះបាន ។

៦-ប្រសិនបើយល់ថាចាំបាច់ អាជ្ញាសាលាអាចថែរក្សាគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯងវិញនូវ ចលនវត្ថុដែលបានឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តថែរក្សាគ្រប់គ្រង តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើ ឬ អាចលុបចោលនូវការអនុញ្ញាតដែលបានធ្វើតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៥ ខាង លើនេះបាន ។ បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះ ករណីដែលអាជ្ញាសាលាថែរក្សាគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯងវិញ នូវចលនវត្ថុដែលបានឱ្យកូន បំណុលនៃការអនុវត្តថែរក្សា គ្រប់គ្រងនោះ ។

មាត្រា ៣៨៦.- ការវិបល្លាសចលនវត្ថុដែលកាន់កាប់ដោយបុគ្គលផ្សេងក្រៅពីកូន បំណុលនៃការអនុវត្ត

បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ទី ៣ ទី ៤ ទី ៥ និង ទី ៦ នៃមាត្រា ៣៨៥ (ការវិបល្លាសចលន- វត្ថុដែលកាន់កាប់ដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផង ដែរ ចំពោះការវិបល្លាសចលនវត្ថុដែលកាន់កាប់ដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ ចលនវត្ថុ ដែលកាន់កាប់ដោយតតិយជន ក្នុងករណីដែលតតិយជននោះមិនបដិសេធអំពីការប្រគល់ ។

មាត្រា ៣៨៧.- បទប្បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីរថយន្ត ជាអាទិ៍ ដែលបានចុះបញ្ជី

១-ប្រសិនបើរថយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តដែលត្រូវបានវិបល្លាស មានចុះបញ្ជីនៅក្នុង សៀវភៅចុះបញ្ជី អាជ្ញាសាលាត្រូវផ្ទុកផ្តាក់ឱ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចសរសេរនូវហេតុ- ការណ៍នៃការវិបល្លាស ចូលទៅក្នុងសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះ ។

២-ការវិបល្លាសចំពោះរថយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ទី ១ ខាងលើនេះ នឹងត្រូវមានអានុភាព នៅពេលដែលបានសរសេរនូវហេតុការណ៍នៃការ វិបល្លាសនោះ ចូលទៅក្នុងសៀវភៅចុះបញ្ជី ។

៣-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះចលនវត្ថុ ក្រៅពីរថយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តដែលចាំបាច់ត្រូវចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ៣៨៨.- ការរួមបញ្ចូលរឿងក្តី

១-ក្នុងករណីដែលមានពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុបន្ថែមទៀត ទៅលើកូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានទទួលការរឹបអូសរួចមកហើយ នៅទីកន្លែងនៃការរឹបអូសដដែលនោះ បើមានចលនវត្ថុដែលមិនទាន់បានរឹបអូសនៅឡើយ អាជ្ញាសាលាត្រូវរឹបអូសចលនវត្ថុនោះ ហើយប្រសិនបើគ្មានចលនវត្ថុដែលអាចរឹបអូសបានទេនោះ អាជ្ញាសាលាត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់អំពីហេតុការណ៍នេះ ហើយត្រូវរួមបញ្ចូលរឿងក្តីអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុថ្មីនេះ និង រឿងក្តីអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុមុនជាមួយគ្នា ។ បញ្ញត្តិនេះត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលមានពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ ទៅលើកូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានទទួលការអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នៅទីកន្លែងនៃការអនុវត្តដដែលនោះ ។

២-បើរឿងក្តីអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុទាំងពីរ ត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នា តាមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌទី ១ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសក្នុងរឿងក្តីពេលក្រោយនេះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានរឹបអូសក្នុងរឿងក្តីពីមុន នៅពេលរួមបញ្ចូលរឿងក្តី ហើយពាក្យសុំនៃរឿងក្តីដែលធ្វើពេលក្រោយនេះ មានអានុភាពជាការទាមទារឱ្យចែកចំណែក ។ បើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តមុន បានដកពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ ឬ នីតិវិធីដែលបានចាប់ផ្តើម ដោយពាក្យសុំនោះ ត្រូវបានផ្អាក ឬ ត្រូវបានលុបចោល ចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសក្នុងរឿងក្តីមុននេះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានរឹបអូសដើម្បីរឿងក្តីនៅពេលក្រោយ នៅពេលរួមបញ្ចូលរឿងក្តី ។

៣-បើរឿងក្តីនៃការអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និង រឿងក្តីនៃការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ ត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នា តាមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចលនវត្ថុដែលត្រូវបានអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកថា បានរឹបអូសក្នុងរឿងក្តីនៃការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ នៅពេលរួមបញ្ចូលរឿងក្តី ហើយពាក្យសុំនៃរឿងក្តីនៃការអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននេះ មានអានុភាពជាការទាមទារឱ្យចែកចំណែក ។ បើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត បានដកពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ ឬ នីតិវិធីដែលបានចាប់ផ្តើម ដោយពាក្យសុំនោះ ត្រូវបានលុបចោល ចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសក្នុងរឿងក្តីនៃការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុនេះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

១១-ចំពោះសេចក្តីសម្រេចអំពីពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចវិបល្លាស អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

មាត្រា ៤០៤._ ទំហំនៃការវិបល្លាស

១-តុលាការអនុវត្ត អាចចេញដីកាសម្រេចវិបល្លាសនូវសិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់ដែលត្រូវវិបល្លាសនោះ ។

២-ប្រសិនបើតម្លៃនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលបានវិបល្លាស លើសតម្លៃនៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និង សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត នោះតុលាការអនុវត្តមិនត្រូវវិបល្លាសសិទ្ធិលើបំណុលផ្សេងទៀតឡើយ ។

៣-ក្នុងករណីដែលសិទ្ធិលើបំណុលមួយភាគត្រូវបានវិបល្លាស ឬ ត្រូវបានទទួលការអនុវត្តវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន ប្រសិនបើដីកាសម្រេចវិបល្លាសផ្សេងទៀតបានចេញ ដោយលើសភាគដែលសល់នោះទៀត អានុភាពនៃការវិបល្លាស ឬ ការអនុវត្តវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ននីមួយៗនោះ មានចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់នោះ ។ បញ្ញត្តិនេះត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះអានុភាពនៃការវិបល្លាស ក្នុងករណីដែលសិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់ត្រូវបានវិបល្លាស ឬ បានទទួលការអនុវត្តវិបល្លាសជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយមានដីកាសម្រេចវិបល្លាសផ្សេងទៀតដែលវិបល្លាសមួយភាគនៃសិទ្ធិលើបំណុលនោះ ។

មាត្រា ៤០៥._ ការដាស់តឿនឱ្យកូនបំណុលទី៣ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍

១-ប្រសិនបើមានពាក្យសុំពីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត នៅពេលបញ្ជូនដីកាសម្រេចវិបល្លាស តុលាការអនុវត្តត្រូវដាស់តឿនឱ្យកូនបំណុលទី៣ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពីចំណុចដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ ក្នុងអំឡុងពេល ២ (ពីរ) សប្តាហ៍ ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ជូនដីកាសម្រេចវិបល្លាស :

ក-អត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានវិបល្លាសនោះ ហើយប្រភេទចំនួនទឹកប្រាក់ និង ខ្លឹមសារនៃសិទ្ធិលើបំណុល បើមានសិទ្ធិនោះ ។

ខ-អត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃធន្ទៈសង និង ទំហំនៃការសង ឬ មូលហេតុដែលមិនសង ។

គ-បើមាន សញ្ញាណនៃជនដែលមានអាទិភាពជាងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ ទាមទារឱ្យចែកចំណែក មុនពេលដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ :

ក-ពេលដែលកូនបំណុលទី ៣ បានធ្វើការធ្វើតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤១១ (ការធ្វើប្រាក់ទុកដោយកូនបំណុលទី ៣) នៃក្រមនេះ ។

ខ-ពេលដែលពាក្យបណ្តឹងទាមទារប្រមូលបំណុលត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលទី ៣ ។

គ-ពេលដែលអាជ្ញាសាលាបានទទួលប្រាក់ពីការលក់តាមដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យលក់ ។

ឃ-ពេលអាជ្ញាសាលាបានទទួលការប្រគល់ចលនវត្ថុ ក្នុងករណីរឹបអូសសិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ ។

មាត្រា ៤១៦._ ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត

ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេង ក្រៅពីអចលនវត្ថុ នាវា ចលនវត្ថុ និង សិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវអនុវត្តតាមវិធីអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិពិសេស ។

ផ្នែកទី ៤

ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

កថាភាគទី ១

កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ស្ថាប័នអនុវត្ត វិធីអនុវត្ត វិធីរឹបអូស មធ្យោបាយប្រកាសជាសាធារណៈ និង ការចាត់ចែងការរក្សាការពារ

មាត្រា ៤១៧._ កម្មវត្ថុ និងវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

១-នៅផ្នែកទី ៤ នេះ អចលនវត្ថុសំដៅទៅលើដី អាគារដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ចំណែកនៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬ អាគារនោះ សិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍និងផលបូកភោគដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី និង ចំណែកនៃសិទ្ធិទាំងនេះដែលជាសិទ្ធិរួម ។

២-ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវធ្វើតាមវិធីលក់ដោយបង្ខំ ។

៣-ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយឯកសារចម្លង យថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមានអានុភាពអនុវត្ត និង ឯកសារខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ចំពោះអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី និង ក្នុងករណីដែលជនដទៃក្រៅពីកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ត្រូវបាន ចុះនៅក្នុងសៀវភៅចុះបញ្ជី ថាជាកម្មសិទ្ធិករ ឯកសារដែលបញ្ជាក់ថា អចលនវត្ថុនោះជា កម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

ខ-ចំពោះដីដែលមិនបានចុះបញ្ជី ឯកសារដែលបញ្ជាក់ថា ដីនោះជាកម្មសិទ្ធិ របស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

មាត្រា ៤១៨._ តុលាការអនុវត្ត

ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ តុលាការដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ គឺជាតុលាការអនុវត្តដែលមានសមត្ថកិច្ច ៖

ក-បើយកដី ឬ អាគារដែលបានចុះបញ្ជី ជាកម្មវត្ថុ គឺសាលាដំបូងដែលមាន សមត្ថកិច្ចលើទឹកនៃនោះ ។

ខ-បើយកចំណែកនៃកម្មសិទ្ធិអវិភាគលើដី ឬ លើអាគារដែលបានចុះបញ្ជី ឬ សិទ្ធិ ជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ផលុបភោគដែលបានចុះបញ្ជី ឬ ចំណែកនៃសិទ្ធិទាំងនេះដែលជាសិទ្ធិរួមជា កម្មវត្ថុ គឺសាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទឹកនៃនោះដែលត្រូវចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ៤១៩._ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម ជាអាទិ៍

១-នៅពេលចាប់ផ្តើមនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកា សម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ហើយត្រូវប្រកាសអំពីការរឹបអូសអចលនវត្ថុ ដើម្បី ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ក្នុងដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនេះ ។

២-ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវ បញ្ជូនទៅឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

៣-ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

មាត្រា ៤២០._ ការផ្ទុកផ្គាក់ឱ្យចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ជាអាទិ៍

១-បើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំត្រូវបានចេញ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្ទុកផ្គាក់ឱ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជី អំពីការរឹបអូសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនោះជាបន្ទាន់ ។

២-បើបានធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសដោយផ្អែកលើការផ្ទុកផ្គាក់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធ្វើឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះទៅក្រឡាបញ្ជី ។

មាត្រា ៤២១._ អានុភាពនៃការរឹបអូស

១-អានុភាពនៃការរឹបអូសអចលនវត្ថុ មានទៅលើវត្ថុដែលភ្ជាប់នឹងអចលនវត្ថុ និងជាផ្នែកមួយនៃអចលនវត្ថុនោះ ព្រមទាំងវត្ថុចំណុះនិងសិទ្ធិចំណុះនៃអចលនវត្ថុនោះ ។

២-អានុភាពនៃការរឹបអូស នឹងកើតឡើងនៅពេលដែលដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំត្រូវបានបញ្ជូន ទៅក្នុងបំណុលនៃការអនុវត្ត ។ ប៉ុន្តែ បើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ត្រូវបានធ្វើនៅមុនពេលបញ្ជូនដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនោះ អានុភាពនោះនឹងកើតឡើងនៅពេលបានចុះបញ្ជី ។

៣-ការរឹបអូសពុំត្រូវរារាំងក្នុងបំណុលនៃការអនុវត្តក្នុងការប្រើប្រាស់ ឬ អាស្រ័យផលពីអចលនវត្ថុ តាមវិធីប្រើធម្មតាឡើយ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឱ្យបង់ថ្លៃឈ្នួលអចលនវត្ថុ ត្រូវបានរឹបអូស ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥១៦ (ការរឹបអូសសិទ្ធិលើបំណុលដែលជាថ្លៃឈ្នួលអចលនវត្ថុ) និង ករណីដែលការចាត់ចែងរក្សាការពារត្រូវបានបង្គាប់ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤២៩ (ការចាត់ចែងការរក្សាការពារ) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៤២២._ ការកំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឱ្យចែកចំណែក និង ការផ្លាស់ប្តូរពេលកំណត់នោះ

១-ក្នុងករណីដែលអានុភាពនៃការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ បានកើតឡើង តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឱ្យចែកចំណែក ដោយគិតពីថាវណ្ណនូវអំឡុងពេលចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ

នៃការលក់ដោយបង្ខំ ។

មាត្រា ៤២៨._ ការផ្ទុកផ្តាក់ឱ្យលុបការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស

១-បើពាក្យសុំឱ្យលក់ដោយបង្ខំត្រូវបានដកចេញ ឬ បើអានុភាពនៃដីកាសម្រេចលុបចោលនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំ បានកើតឡើង ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្ទុកផ្តាក់ឱ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចលុបការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនោះ ។

២-សោហ៊ុយចាំបាច់សម្រាប់ការផ្ទុកផ្តាក់ដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានដកពាក្យសុំចេញ ឬ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានទទួលដីកាសម្រេចលុបចោលនោះ ។

មាត្រា ៤២៩._ ការចាត់ចែងការរក្សាការពារ

១-ប្រសិនបើកូនបំណុល ឬ អ្នកកាន់កាប់អចលនវត្ថុបានប្រព្រឹត្តអំពើដែលធ្វើឱ្យតម្លៃអចលនវត្ថុចុះថយគួរឱ្យកត់សំគាល់ ឬ ធ្វើឱ្យមានការលំបាកដល់ការលក់ ឬ ការប្រគល់អចលនវត្ថុ ឬ បើមានការបារម្ភថា អ្នកនោះនឹងប្រព្រឹត្តអំពើខាងលើនេះ តុលាការអនុវត្តអាចហាមឃាត់ជនដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ ឬ ជនដែលត្រូវគេមានការបារម្ភថា នឹងប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ មិនឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើនោះ ឬ បង្គាប់ឱ្យជននោះធ្វើសកម្មភាពណាមួយជាកំណត់ ឬ បង្គាប់ឱ្យជននោះលះបង់ការកាន់កាប់អចលនវត្ថុហើយឱ្យអាជ្ញាសាលាថែរក្សាគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុនោះបាន ដោយដីកាសម្រេច តាមពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ឬ អ្នកទិញ ដោយឱ្យដាក់ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ។ ប៉ុន្តែ មានតែករណីដែលអ្នកកាន់កាប់អចលនវត្ថុ មិនអាចយកមូលហេតុគតិយុត្តនៃសិទ្ធិកាន់កាប់ តតាំងនឹងអ្នកទិញទេ ទើបអាចបង្គាប់ឱ្យជននោះប្រគល់អចលនវត្ថុឱ្យអាជ្ញាសាលា ដើម្បីឱ្យថែរក្សាគ្រប់គ្រងបាន ។

២-ក្នុងករណីចេញដីកាសម្រេចដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចំពោះអ្នកកាន់កាប់ផ្សេងពីកូនបំណុល តុលាការអនុវត្តត្រូវសួរជននោះ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលមានភាពបន្ទាន់ចាំបាច់ត្រូវចេញដីកាសម្រេចនោះ ។

៣-បើស្ថានភាពមានការប្រែប្រួល តុលាការអនុវត្តអាចលុបចោល ឬ កែប្រែដីកា

សម្រេចដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ តាមពាក្យសុំបាន ។

៤- ចំពោះដីកាសម្រេចអំពីពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ឬ ទី ៣ ខាងលើនេះ អាចថ្កឹងជំទាស់បាន ។

៥- ដីកាសម្រេចដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ទោះជានៅមុន ពេលដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅភាគីម្ខាងទៀតក៏ដោយ ក៏អាចអនុវត្តបានដែរ ។

៦- សោហ៊ុយចាំបាច់សម្រាប់ពាក្យសុំ ឬ ការអនុវត្តដីកាសម្រេចដែលយោងតាម បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវចាត់ទុកជាសោហ៊ុយសម្រាប់ផលប្រយោជន៍រួម ក្នុងនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនោះ ។

កថាភាគទី ២

លក្ខខណ្ឌនៃការលក់

មាត្រា ៤៣០.- ការវាយតម្លៃ

១- តុលាការអនុវត្តត្រូវជ្រើសតាំងអ្នកវាយតម្លៃ និង បង្គាប់ឱ្យវាយតម្លៃអចលនវត្ថុ ដោយផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវអំពីសណ្ឋាននៃអចលនវត្ថុ ទំនាក់ទំនងនៃការកាន់កាប់ និង ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នទៀត ។

២- ដើម្បីសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលាយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៣៨ (ការធានាក្នុងការបំពេញមុខនាទីរបស់អាជ្ញាសាលា ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ អ្នកវាយតម្លៃត្រូវ ទទួលការអនុញ្ញាតពីតុលាការអនុវត្ត ។

៣- នៅពេលស្រាវជ្រាវដើម្បីវាយតម្លៃ អ្នកវាយតម្លៃអាចចូលទៅកាន់អចលនវត្ថុ ឬ អាចសួរសំណួរ ឬ ទាមទារឱ្យបង្ហាញឯកសារ ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ តតិយជន ដែលកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះបាន ។

៤- បើមានភាពចាំបាច់ អាជ្ញាសាលាដែលអ្នកវាយតម្លៃបានសុំជាជំនួយ តាមបញ្ញត្តិ នៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៣៨ (ការធានាក្នុងការបំពេញមុខនាទីរបស់អាជ្ញាសាលា ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ អាចធ្វើការចាត់ចែងចាំបាច់ដើម្បីបើកទ្វារដែលបិទបាន នៅក្នុងករណី ដែលអ្នកវាយតម្លៃចូលទៅកាន់អចលនវត្ថុ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើ នេះ ។

៥-អ្នកវាយតម្លៃត្រូវដាក់ជូនតុលាការអនុវត្តជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នូវលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុ និង ការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុនោះ ។

មាត្រា ៤៣១._ សិទ្ធិដែលនឹងបន្តអត្ថិភាព និង សិទ្ធិដែលត្រូវរលត់ក្រោយការលក់

១-ក្នុងចំណោមសិទ្ធិប្រតិភោគប្រក្សក្ស សិទ្ធិប្រក្សក្សប្រើប្រាស់និងអាស្រ័យផល និង សិទ្ធិជួលដែលមានលើអចលនវត្ថុ ចំពោះសិទ្ធិដែលអាចតាំងនឹងការរឹបអូសដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបាន ត្រូវបន្តអត្ថិភាពនៅក្រោយការលក់ ។

២-សិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ក្រៅពីសិទ្ធិដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវរលត់ដោយសារការលក់ ។

៣-ការរឹបអូស ការអនុវត្តការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអចលនវត្ថុ និង ការអនុវត្តការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលពុំអាចតាំងនឹងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ ម្ចាស់បំណុលដែលបានធ្វើការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបាត់បង់អានុភាព ដោយសារការលក់ ។

៤-មុនពេលដែលតម្លៃលក់អប្បបរមាត្រូវបានកំណត់ បើបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍បានរាយការណ៍ថា ការព្រមព្រៀងដែលផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង ការប្រែប្រួលនៃសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ដោយការលក់ ត្រូវអាស្រ័យតាមការព្រមព្រៀងនោះ ។

មាត្រា ៤៣២._ ដីកាសម្រេចកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា ជាអាទិ៍

១-តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃរបស់អ្នកវាយតម្លៃ ។

២-បើយល់ឃើញថាចាំបាច់ តុលាការអនុវត្តអាចផ្លាស់ប្តូរតម្លៃលក់អប្បបរមាបាន ។

មាត្រា ៤៣៣._ ការលក់សរុប

បើយល់ឃើញថាជាការសមរម្យក្នុងការឱ្យអ្នកទិញណាមួយ ទិញសរុបតែម្តងនូវអចលនវត្ថុ ជាមួយនឹងអចលនវត្ថុផ្សេងទៀត ដោយយោងតាមទំនាក់ទំនងគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ ទោះបីជាអចលនវត្ថុនីមួយៗនោះមានម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តផ្សេងគ្នា ឬ កូនបំណុល

ដើម្បីបើកទ្វារដែលបិទបាន ។

មាត្រា ៤៣៥._ វិធានការក្នុងករណីដែលមានការបារម្ភថាគ្មានសំណល់

១-ប្រសិនបើយល់ឃើញថា តម្លៃលក់អប្បបរមានៃអចលនវត្ថុ ក្រោយពីបានសងសោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធីហើយ គ្មានលទ្ធភាពសល់ទេនោះ តុលាការអនុវត្តត្រូវជូនដំណឹងអំពីការណ៍នោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ។

២-តុលាការអនុវត្តត្រូវលុបចោលនូវនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ដែលទាក់ទងនឹងពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត បើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត មិនបានធ្វើសកម្មភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗខាងក្រោមនេះ ៖

ក-សំណើថា ខ្លួននឹងទិញអចលនវត្ថុក្នុងតម្លៃស្មើសុំ ក្នុងករណីដែលគ្មានសំណើទិញក្នុងតម្លៃដែលឡើងដល់តម្លៃស្មើសុំនោះ ។ ប៉ុន្តែ សំណើនោះ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលដំណឹងដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ហើយតម្លៃស្មើសុំនោះ ត្រូវលើសពីតម្លៃប៉ាន់ប្រមាណនៃសោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធី ។

ខ-ការដាក់ប្រាក់ធានាដែលស្មើនឹងតម្លៃស្មើសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចក ខាងលើនេះ ។

កថាភាគទី ៣

វិធីលក់

មាត្រា ៤៣៦._ វិធីលក់ ជាអាទិ៍

១-ការលក់អចលនវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ។

២-តុលាការអនុវត្តអាចកំណត់វិធីលក់ ផ្សេងពីវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ តែក្នុងករណីដែលពុំអាចលក់តាមវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ។

៣-ប្រសិនបើលក់តាមវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់

តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែងលក់ ហើយត្រូវឱ្យអាជ្ញាសាលាអនុវត្តការលក់នោះ ។

៤-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្សាយជាសាធារណៈនូវសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុដែលត្រូវលក់ តម្លៃលក់អប្បបរមា ព្រមទាំងកាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែងលក់ ។

៥-បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៩៦ (ការរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់នៅកន្លែងលក់) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៤៣៧._ ការធានាលើសំណើទិញ

១-ជនដែលបម្រុងនឹងធ្វើសំណើទិញអចលនវត្ថុ ត្រូវដាក់ប្រាក់ធានាដែលមានចំនួនស្មើនឹងចំនួន ១ ភាគ ១០ (មួយភាគដប់) នៃតម្លៃលក់អប្បបរមា ។ ប៉ុន្តែ បើយល់ឃើញថាសមរម្យ តុលាការអនុវត្តអាចកំណត់ចំនួននៃប្រាក់ធានា លើសពីចំនួននេះបាន ។

២-ប្រសិនបើមានសំណើទិញពីបុគ្គលក្រៅពីអ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា តុលាការអនុវត្តត្រូវសងភ្លាមនូវប្រាក់ធានាដែលបានដាក់តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ក្រោយពេលបញ្ចប់ការលក់ដែលធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៣៦ (វិធីលក់ជាអាទិ៍) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៤៣៨._ ការហាមឃាត់មិនឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តធ្វើសំណើទិញ

កូនបំណុលនៃការអនុវត្តពុំអាចធ្វើសំណើទិញបានឡើយ ។

មាត្រា ៤៣៩._ ការកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ជាអាទិ៍

១-បើការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់បានបញ្ចប់ អាជ្ញាសាលាត្រូវប្រកាសការបញ្ចប់កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ក្រោយពេលបានកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញ ក្នុងតម្លៃអតិបរមា និង បានប្រកាសនូវនាម ឬ នាមករណ៍របស់អ្នកទិញ និង ថ្លៃលក់ឡាយឡុងនោះ ។

២-បើអ្នកដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រ ដែលបានធ្វើសំណើទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា

មានច្រើននាក់ អាជ្ញាសាលាត្រូវកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ដោយឱ្យអ្នកទាំងនោះដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រម្តងទៀត ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកដេញថ្លៃមិនអាចដេញថ្លៃដោយតម្លៃតិចជាងតម្លៃដែលខ្លួនដេញមុនបានឡើយ ។

៣-បើអ្នកដេញថ្លៃដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ មិនដេញថ្លៃម្តងទៀតទេ អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ត្រូវបានកំណត់ដោយការចាប់ឆ្នោត ។ បញ្ញត្តិនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលអ្នកដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រដែលបានធ្វើសំណើទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា មានច្រើននាក់ នៅក្នុងការលក់ឡាយឡុងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នោះ ។

៤-បើបានអនុវត្តការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ហើយ អាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ដែលសរសេរនូវចំណុចដូចខាងក្រោម ហើយត្រូវដាក់ទៅតុលាការអនុវត្តភ្លាម៖

ក-សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ ។

ខ-កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ។

គ-សញ្ញាណរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា និង អ្នកតំណាង ។

ឃ-តម្លៃទិញរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ។

ង-ហេតុការណ៍នោះ និង ស្ថានភាព បើមិនអាចកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ។

ច-មូលហេតុ និង វិធានការដែលបានចាត់ធ្វើ បើបានចាត់វិធានការដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៩៦ (ការរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់នៅកន្លែងលក់) នៃក្រមនេះ ។

៥-អាជ្ញាសាលាត្រូវឱ្យអ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ឬ អ្នកតំណាង ចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ។

មាត្រា ៤៤០.- កាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់

១-តុលាការអនុវត្តត្រូវបើកកាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់ ហើយត្រូវប្រកាសអំពីការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ។

២-នៅពេលដែលបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់ តុលា-

ការអនុវត្តត្រូវជូនដំណឹងអំពីកាលបរិច្ឆេទនោះ ទៅជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ។

មាត្រា ៤៤១.- ការថ្លែងយោបល់អំពីការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ចំពោះការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់អចលនវត្ថុ អាចថ្លែងយោបល់អំពីហេតុដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗ នៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៤៤២ (ការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់) នៃក្រមនេះ ដែលបណ្តាលឱ្យមានឥទ្ធិពលដល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន នៅក្នុងកាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់បាន ។

មាត្រា ៤៤២.- ការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់

១-លើកលែងតែក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងក្រោមនេះ តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ។

២-តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ បើទទួលស្គាល់ថា មានហេតុណាមួយដូចកំណត់ក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ :

ក-មិនត្រូវចាប់ផ្តើម ឬ បន្តនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ។

ខ-អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ពុំមានលក្ខណសម្បត្តិ ឬ សមត្ថភាពដើម្បីទិញអចលនវត្ថុ ឬ អ្នកតំណាងរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ពុំមានសិទ្ធិនោះ ។

គ-មានសេចក្តីស្នើសុំកុំឱ្យអនុញ្ញាតការលក់ ដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤៤៥ (ការស្នើសុំកុំឱ្យអនុញ្ញាតការលក់ ជាអាទិ៍ ក្នុងករណីដែលអចលនវត្ថុត្រូវបានខូចខាត) នៃក្រមនេះ ។

ឃ-មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដីកាសម្រេចកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា ។

ង-មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការលក់ ។

មាត្រា ៤៤៣.- វិធានការក្នុងករណីលក់ហួសកម្រិត

១-ក្នុងករណីដែលបានលក់អចលនវត្ថុច្រើន បើតម្លៃស្នើសុំទិញនៃអចលនវត្ថុណាមួយ ឬ ច្រើន ក្នុងចំណោមអចលនវត្ថុទាំងអស់នោះ ត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណឃើញថា អាចសងសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ និង សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្តទាំងអស់

បានតុលាការអនុវត្តត្រូវបម្រុងទុកនូវដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់អចលនវត្ថុផ្សេងទៀត ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ បើមានអចលនវត្ថុ ច្រើនដែលត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថា តម្លៃស្មើសុទ្ធិនៃអចលនវត្ថុនីមួយៗនោះ អាចសង សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ និង សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្តទាំងអស់បាន ឬ បើសមាធាតុនៃអចលនវត្ថុមានច្រើនដែលត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថា តម្លៃស្មើសុទ្ធិនៃ សមាធាតុនីមួយៗនោះ អាចសងសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ និង សោហ៊ុយ សម្រាប់ការអនុវត្តទាំងអស់បាន តុលាការអនុវត្តត្រូវសួរយោបល់របស់កូនបំណុលនៃការ អនុវត្តជាមុន អំពីអចលនវត្ថុដែលត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ។

៣-អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមានៃអចលនវត្ថុដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ត្រូវបានបម្រុងទុក ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាចលុបចោល សំណើទិញនោះ ដោយជូនដំណឹងទៅតុលាការអនុវត្តបាន ។

៤-បើថ្លៃលក់ត្រូវបានបង់ចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ តុលាការអនុវត្តត្រូវលុបចោលនូវនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ដែលទាក់ទងនឹងអចលន- វត្ថុ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៤៤៤._ បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់

១-ចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ជនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផល ប្រយោជន៍ អាចប្តឹងជំទាស់បាន លុះត្រាតែក្នុងករណីដែលដីកាសម្រេចនោះបណ្តាលឱ្យ មានខូចខាតដល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

២-បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ត្រូវយកហេតុដូចបានកំណត់ ក្នុងចំណុចនីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤៤២ (ការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់) នៃក្រមនេះ ឬ កំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់នោះ មកធ្វើជា មូលហេតុ ។

៣-បើទទួលស្គាល់ថាចាំបាច់ តុលាការនៃបណ្តឹងជំទាស់ អាចកំណត់ភាគីម្ខាងទៀត នៃម្ចាស់បណ្តឹងជំទាស់បាន ។

៤-ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យលក់នេះ ពុំមានអានុភាពឡើយ បើមិន

ក្រោយការលក់) នៃក្រមនេះ បើកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ជាកូនបំណុលនៃសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានធានាដោយសិទ្ធិប្រតិភោគទាំងនេះ អ្នកទិញត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការសង នូវសិទ្ធិលើបំណុលនោះ ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ បើសិទ្ធិប្រតិភោគ ដែលនឹងបន្តអត្ថិភាពក្រោយការលក់ ជាហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អ្នកទិញត្រូវ ទទួលខុសត្រូវក្នុងការសងនូវសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាដោយហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានា បំណុលអណ្តែតនោះ ក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមា ។

មាត្រា ៤៥០.- ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

១-តុលាការអនុវត្តអាចចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ អ្នក កាន់កាប់អចលនវត្ថុ ប្រគល់អចលនវត្ថុនោះទៅឱ្យអ្នកទិញ តាមពាក្យសុំរបស់អ្នកទិញដែល បានបង់ថ្លៃលក់ហើយ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះជនដែលត្រូវ បានទទួលស្គាល់ថា កាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះ ដោយផ្អែកលើសិទ្ធិដែលអាចតតាំងជាមួយ នឹងអ្នកទិញ ដោយយោងទៅតាមសំណុំរឿងនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

២-បើហួសអំឡុងពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកទិញបានបង់ថ្លៃលក់ ហើយ អ្នកទិញនោះ ពុំអាចដាក់ពាក្យសុំ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះបានទេ ។

៣-ក្នុងករណីដែលបានចេញដីកាសម្រេចចំពោះអ្នកកាន់កាប់ ក្រៅពីកូនបំណុលនៃ ការអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ តុលាការអនុវត្តត្រូវសួរជននោះ ។

៤-ចំពោះដីកាសម្រេចអំពីពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ នេះ អាចប្តឹងជំទាស់បាន ។

៥-ដីកាសម្រេចដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ពុំមានអានុ- ភាពឡើយ បើមិនទាន់ចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៤៥១.- អានុភាពនៃការមិនបង់ថ្លៃលក់

១-បើអ្នកទិញមិនបានបង់ថ្លៃលក់ទេ ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់នោះ នឹងបាត់បង់ អានុភាព ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកទិញមិនអាចទាមទារឱ្យសងទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានដាក់ជា

ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ។

ផ្នែកទី ៦

នីតិវិធីចែកចំណែកដោយតុលាការ

មាត្រា ៤៨៧._ តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក

តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក គឺសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះចលនវត្ថុ ឬ តុលាការអនុវត្ត ចំពោះករណីផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៤៨៨._ ការរៀបចំការចែកចំណែក

១-បើមានមូលហេតុដែលចែងនៅចំណុចនីមួយៗខាងក្រោម តុលាការដែលត្រូវចែក ចំណែកត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ហើយផ្តល់ដំណឹងអំពីពេលវេលា និង ទីកន្លែងនោះ ទៅម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលការចែកចំណែក និង កូនបំណុល :

ក-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ ពេលដែលមូលហេតុនៃការធ្វើប្រាក់ បានរលត់ ក្នុងករណីដែលមានការជូនដំណឹង តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤០០ (ការធ្វើប្រាក់ទុកនៅតុលាការដោយអាជ្ញាសាលា) ឬ ពេលដែលមានការជូនដំណឹងតាម បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤០១ (ការជូនដំណឹងទៅសាលាដំបូង) នៃក្រមនេះ ។

ខ-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និង សិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិ ផ្សេងទៀត ពេលដែលបានធ្វើការធ្វើប្រាក់ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១២ (បណ្តឹងទាមទារ ប្រមូលបំណុល) ឬ ពេលដែលបានធ្វើការលក់ ដោយដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យលក់ តាម បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១៣ (ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យលក់) ឬ ពេលដែលប្រាក់ដែលបានមកពី ការលក់ ត្រូវបានប្រគល់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤១៤ (ការអនុវត្តដីកា សម្រេចរឹបអូសសិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ) នៃក្រមនេះ ។

គ-ក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ពេលដែលមានការបង់ថ្លៃលក់ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤៤៧ (ការបង់ថ្លៃលក់) ឬ ពេលដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ បានចូលជាស្ថាពរ នៅក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ទី ១ កថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា ៤៤៧ (ការបង់ថ្លៃលក់) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៤៩០._ ការធ្វើតារាងចែកចំណែក

១-តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវធ្វើតារាងចែកចំណែក នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែកនោះ លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤៨៩ (ការអនុវត្តការចែកចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

២-នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក តុលាការត្រូវកោះហៅម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត :

ក-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ : ម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៩៨ (វិសាលភាពនៃម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែកជាប្រាក់) នៃក្រមនេះ ។

ខ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និង សិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត : ម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤១៥ (វិសាលភាពនៃម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

គ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ : ម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤៥៣ (វិសាលភាពនៃម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

ឃ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា : ម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤៨៦ (វិសាលភាពនៃម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

៣-ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើតារាងចែកចំណែក តុលាការអាចសួរម្ចាស់បំណុល និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបង្ហាញខ្លួន ហើយអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារដែលអាចធ្វើការពិនិត្យភ្លាមៗបាន នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ។

៤-នៅលើតារាងចែកចំណែក ទន្ទឹមគ្នានឹងចំនួនទឹកប្រាក់ខាងក្រោមនេះ តុលាការត្រូវសរសេរអំពីចំនួនប្រាក់ដើម ការប្រាក់ សិទ្ធិលើបំណុលបន្ទាប់បន្សំផ្សេងៗនៃសិទ្ធិលើបំណុល សោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត និង លំដាប់និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចែកចំណែក :

ក-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះចលនវត្ថុ : ចំនួនទឹកប្រាក់បានមកពីការលក់វត្ថុ ដែលត្រូវបានរឹបអូស និង ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបានរឹបអូស ។

ខ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល និង សិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត : ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ។

គ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ : ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ ។

ឃ-ករណីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះនាវា : ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ ។

៥-លំដាប់ និង ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចែកចំណែក ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ ត្រូវសរសេរតាមការព្រមព្រៀង ក្នុងករណីដែលកិច្ចព្រមព្រៀងបានសម្រេចឡើងរវាងម្ចាស់បំណុលគ្រប់រូប នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ឯក្នុងករណីផ្សេងទៀត ត្រូវសរសេរតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្ម ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត ។

៦-ពាក់ព័ន្ធនឹងការចែកចំណែក សិទ្ធិលើបំណុលដែលពេលកំណត់ពិតប្រាកដពុំទាន់ឈានចូលមកដល់ ត្រូវចាត់ទុកថា ពេលកំណត់សង បានចូលមកដល់ ។

មាត្រា ៤៩១.- ការតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក

១-ម្ចាស់បំណុល និង កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលមានឧបស្ស័យ ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល ឬ ចំនួនប្រាក់ចំណែក របស់ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ៗដែលត្រូវបានសរសេរលើតារាងចែកចំណែក អាចថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាបាន នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ។

២-តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវធ្វើការចែកចំណែកតែផ្នែកដែលគ្មានការតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ។

៣-ជាលទ្ធផលនៃការអនុវត្តការចែកចំណែក បើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ឬ ម្ចាស់បំណុលដែលបានទាមទារចំណែក ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមានអានុភាពអនុវត្ត បានទទួលនូវចំណែកគ្រប់ចំនួននៃសិទ្ធិលើបំណុល នោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្តអាចទាមទារឱ្យក្រឡាបញ្ជីប្រគល់នូវឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្តដែលម្ចាស់បំណុលនោះបានផ្តល់ ។

៤-លើកលែងតែករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ កាលដែលរឿងក្តីបានបញ្ចប់ហើយ ម្ចាស់បំណុលដែលបានកំណត់នៅកថាខណ្ឌទី ៣ នោះ អាចទាមទារឱ្យក្រឡាបញ្ជីប្រគល់នូវឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្តបាន ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលនោះជាជនដែលបានទទួលចំណែកនៃសិទ្ធិលើបំណុលតែមួយ

ផ្នែក ក្រឡាបញ្ជីត្រូវប្រគល់នូវឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដោយចារនូវចំនួននៃ ចំណែកដែលម្ចាស់បំណុលនោះ បានទទួលលើឯកសារនោះ ។

មាត្រា ៤៩២.- បណ្តឹងតវ៉ាបស់ម្ចាស់បំណុលដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក សេរលើតារាងចែកចំណែក

១-ម្ចាស់បំណុលដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ា ចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ដោយយកម្ចាស់បំណុល ដែលជាភាគីម្ខាងទៀតនៃការស្នើសុំតវ៉ាជាចុងចម្លើយ ។

២-បណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោម សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ។

៣-បើម្ចាស់បំណុលដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែក ចំណែកមិនបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅកថាខណ្ឌទី ១ ទៅ តុលាការ ក្នុងអំឡុងពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ការ តវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ត្រូវចាត់ទុកថា បានដកវិញ ។

៤-ក្នុងសាលក្រមនៃបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅកថាខណ្ឌទី ១ បើយល់ឃើញថាការ តវ៉ាមានភាពត្រឹមត្រូវ តុលាការត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរតារាងចែកចំណែក ឬ លុបចោលតារាង ចែកចំណែកដើម្បីធ្វើតារាងចែកចំណែកថ្មី ។

មាត្រា ៤៩៣.- បណ្តឹងតវ៉ាបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ា ចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក

១-កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាង ចែកចំណែក ចំពោះម្ចាស់បំណុលដែលមានឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមាន អានុភាពអនុវត្ត ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ ដោយយកម្ចាស់បំណុលដែល ជាភាគីម្ខាងទៀតនៃការស្នើសុំតវ៉ាជាចុងចម្លើយ ។

២-កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាង ចែកចំណែក ចំពោះម្ចាស់បំណុលដែលគ្មានឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែល មានអានុភាពអនុវត្ត ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក

ដោយយកម្ចាស់បំណុលដែលជាភាគីម្ខាងទៀតនៃការស្នើសុំតវ៉ាជាចុងចម្លើយ ។

៣-បណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ។

៤-បើកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក មិនបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ទៅតុលាការ ហើយមិនផ្តល់ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យផ្អាកការអនុវត្តដែលទាក់ទងនឹងបណ្តឹងរបស់ខ្លួន ទៅតុលាការ ឬ មិនបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ទៅតុលាការ ក្នុងអំឡុងពេល ១ (មួយ) សប្តាហ៍ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ការតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ត្រូវចាត់ទុកថា បានដកវិញ ។

៥-ក្នុងសាលក្រមនៃបណ្តឹងដែលបានកំណត់នៅកថាខណ្ឌទី ១ បើយល់ឃើញថាការតវ៉ាមានភាពត្រឹមត្រូវ តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរតារាងចែកចំណែក ឬ លុបចោលតារាងចែកចំណែកដើម្បីធ្វើតារាងចែកចំណែកថ្មី ។

មាត្រា ៤៩៤.- ការផ្អាកទុកចំនួនប្រាក់ចំណែក

១-ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក បើមានមូលហេតុដូចខាងក្រោមនេះ តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវផ្អាកទុកទឹកប្រាក់ដែលស្មើនឹងចំនួននៃចំណែកនោះ :

ក-សិទ្ធិលើបំណុលនោះភ្ជាប់ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌបង្កង់ ឬ ពេលកំណត់មិនពិតប្រាកដ ។

ខ-សិទ្ធិលើបំណុលនោះជាសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ។

គ-ឯកសារដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៣៧០ (ការផ្អាក និង លុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ) នៃក្រមនេះ ត្រូវបានផ្តល់ ។

ឃ-ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃសេចក្តីសម្រេចហាមឃាត់មួយរយៈនូវការអនុវត្តឯកសិទ្ធិ សិទ្ធិលើការបញ្ចាំ ឬ ហ៊ីប៉ូតែកដែលទាក់ទងនឹងសិទ្ធិលើបំណុលនោះ ត្រូវបានផ្តល់ ។

ង-ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ត្រូវបានដាក់តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤៩២ (បណ្តឹងតវ៉ារបស់ម្ចាស់បំណុលដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក) ឬ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤៩៣ (បណ្តឹងតវ៉ារបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែក ចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

២-តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវផ្អាកទុកទឹកប្រាក់ដែលស្មើនឹងចំនួននៃចំណែករបស់ម្ចាស់បំណុលដែលពុំបានបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការដើម្បីទទួលចំណែកនោះ ។

មាត្រា ៤៩៥.- ការអនុវត្តការចែកចំណែក ដោយការសម្រេចសិទ្ធិជាស្ថាពរ ជាអាទិ៍

១-ក្នុងករណីដែលការផ្អាកទុកត្រូវបានអនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៤៩៤ (ការផ្អាកទុកចំនួនប្រាក់ចំណែក) នៃក្រមនេះ បើហេតុនៃការផ្អាកទុកនោះបានរលត់ តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវធ្វើការចែកចំណែកចំពោះប្រាក់ផ្អាកទុកនោះ ។

២-ក្នុងករណីដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរតារាងចែកចំណែក ដើម្បីម្ចាស់បំណុលដែលមិនបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែកផងដែរ បើត្រូវនឹងចំណុចណាមួយខាងក្រោមនេះ ៖

ក-បើមិនអាចធ្វើការចែកចំណែកបាន ចំពោះម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវបានផ្អាកទុកចំណែក ដោយមានហេតុដែលបានកំណត់ថាបំពេញចំណុច ក ដល់ចំណុច ឃ នៃកថាខណ្ឌ ទី ១ មាត្រា ៤៩៤ (ការផ្អាកទុកចំនួនប្រាក់ចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

ខ-បើម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវបានផ្អាកទុកចំណែក ដោយមានហេតុដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ង នៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤៩៤ (ការផ្អាកទុកចំនួនប្រាក់ចំណែក) បានចាញ់ក្តីក្នុងបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក ដែលកូនបំណុលនៃការអនុវត្តបានដាក់ពាក្យ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៤៩៣ (បណ្តឹងតវ៉ារបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក) នៃក្រមនេះ ។

ជំពូកទី ៣

បទប្បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

ផ្នែកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៤៩៦._ លិខិតអនុវត្តដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

ទោះបីមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥០ (លិខិតអនុវត្ត) នៃក្រមនេះក៏ដោយ ក៏ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ ៖

ក-សាលក្រម ឬ សាលដីកាស្ថាពរ ដែលបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគ ឬ លិខិតដែលមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬ សាលដីកាស្ថាពរនោះ ។

ខ-លិខិតយថាភូតដែលធ្វើឡើងដោយសារការី ហើយដែលបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគ ។

មាត្រា ៤៩៧._ បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ និង

បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលិខិតអនុវត្តដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

១-ទោះបីមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៦៣ (បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ) នៃក្រមនេះក៏ដោយ បណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលិខិតអនុវត្តដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗតាមប្រភេទនៃលិខិតអនុវត្តដែលបែងចែកដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក-ចំពោះលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ក នៃមាត្រា ៤៩៦ (លិខិតអនុវត្តដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ) នៃក្រមនេះ ៖ សាលាដំបូងដែលបានធ្វើនីតិវិធីនៃបណ្តឹងនោះ ។

ខ-ចំពោះលិខិតអនុវត្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ខ នៃមាត្រា ៤៩៦ (លិខិតអនុវត្តដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ) នៃក្រមនេះ ៖ តុលាការមានសមត្ថកិច្ចលើទឹកដីនៃរបស់ចុងចម្លើយដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៨ (សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តីដែលបានកំណត់

ចំពោះអចលនវត្ថុ ឬ ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលមានដំណើរការមុន) នៃក្រមនេះ នៅពេលកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា និង ធ្វើឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ តុលាការអនុវត្តត្រូវពិចារណាអំពីការរលត់នៃសិទ្ធិប្រាតិភោគរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលបានដាក់ពាក្យសុំក្រោយ និង សិទ្ធិប្រាតិភោគផ្សេង សិទ្ធិប្រកួតប្រជែងប្រើប្រាស់និងអាស្រ័យផល និង សិទ្ធិជួល ដែលមិនអាចតតាំងនឹងសិទ្ធិប្រាតិភោគរបស់ម្ចាស់បំណុលនោះ ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ បើមានភាពចាំបាច់ តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា ឬ ធ្វើឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុឡើងវិញ ។

មាត្រា ៥១៥.- ការចាត់ចែងក្នុងករណីដែលមានពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ក្រោយពេលដែលកាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ បានចាប់ផ្តើម

១-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៥១១ (ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមត្រួតគ្នា នៃការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ និង ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ) នៃក្រមនេះ បើពាក្យសុំឱ្យលក់ដោយបង្ខំដើម្បីអនុវត្ត សិទ្ធិប្រាតិភោគ ត្រូវបានដាក់ ក្រោយពេលកាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំមុន បានចាប់ផ្តើម តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំនោះ ហើយព្រមជាមួយគ្នានេះ ត្រូវផ្អាកនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំក្រោយ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលសិទ្ធិប្រាតិភោគនោះ មិនអាចតតាំងនឹងការរឹបអូសដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តមុន បាន ។

២-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៥១២ (ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមត្រួតគ្នា នៃការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ និង ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ) នៃក្រមនេះ បើពាក្យសុំឱ្យលក់ដោយបង្ខំដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ត្រូវបានដាក់ ក្រោយពេលកាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ ក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំមុន បានចាប់ផ្តើម តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំនោះ ហើយព្រមជាមួយគ្នានេះ ត្រូវផ្អាកនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំក្រោយ ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិន

មាត្រា ៥៤២._ ប្រាតិភោគសម្រាប់ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ

ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ អាចធ្វើដោយឱ្យដាក់ប្រាតិភោគ ឬ មិនឱ្យដាក់ប្រាតិភោគបាន ។

មាត្រា ៥៤៣._ ការបញ្ជូន

តុលាការត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចរក្សាការពារទៅភាគី ។

មាត្រា ៥៤៤._ បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើកចោល

១-ចំពោះសេចក្តីសម្រេចដែលលើកចោលពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ម្ចាស់បំណុលអាចប្តឹងជំទាស់បាន ក្នុងអំឡុងពេល ២ (ពីរ) សប្តាហ៍ ចាប់ពីថ្ងៃដែលខ្លួនបានទទួលការជូនដំណឹង ។

២-អំឡុងពេលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ មិនអាចពន្យារបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៥៤៥._ ភាពចាំបាច់នៃដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

១-ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន អាចចេញបានចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងសងជាប្រាក់ ក្នុងករណីដែលមានការបារម្ភថា ការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងមិនអាចធ្វើបាន ឬ នឹងមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

២-ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន អាចចេញបាន ទោះបីជាសិទ្ធិលើបំណុលដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ភ្ជាប់នឹងលក្ខខណ្ឌ ឬ ពេលកំណត់ក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥៤៦._ កម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

តុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយកំណត់ជាក់លាក់នូវកម្មវត្ថុ ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះដីកាសម្រេចរឹបអូសចលនវត្ថុជាបណ្តោះអាសន្ន អាចចេញបាន

ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ
ជំពូកទី ១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៨៧._ ការអនុវត្តក្រមនេះ

ក្រោយពីចូលជាធរមាន ក្រមនេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទើបអនុវត្ត ។

មាត្រា ៥៨៨._ ការធ្វើឱ្យនិរាករណ៍នូវច្បាប់ផ្សេង ជាអាទិ៍

១-ច្បាប់ដែលបានកំណត់ដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវចាត់បង់អានុភាព ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រមនេះត្រូវបានអនុវត្ត :

ក-ច្បាប់ស្តីអំពីវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ៥១ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩២ ។

ខ-ច្បាប់ស្តីពីប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដែលត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ០៧ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

២-បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត ដែលមានអានុភាពនៅពេលក្រមនេះត្រូវបានអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ត្រូវចាត់ទុកថា គ្មានអានុភាព ត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងក្រមនេះ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រមនេះត្រូវបានអនុវត្ត ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

ពល.០៧០៦.៣១០ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ ចម្រើនយុវជន

លេខ : ៤៨៣ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំឈ្មោះ : អាយុ.....ឆ្នាំ មានអាស័យដ្ឋាននៅរាជធានីភ្នំពេញ ។

សូមគោរពចូលបក

លោកប្រធានអាជ្ញាធរដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ ៖ សុំលក់ដោយបង្ខំនូវដីដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រលេខ...ចុះថ្ងៃទី...ខែ... ឆ្នាំ... ដែលជា កម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ : ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានអាស័យដ្ឋាននៅរាជធានីភ្នំពេញ ។

យោង ៖ សាលក្រម.....

តបតាមកម្មវត្ថុខាងលើ ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបជូនលោកប្រធានមេត្តាជ្រាបថា ខ្ញុំបាទគឺជាម្ចាស់បំណុលនៃការ អនុវត្តមានសិទ្ធិលើបំណុលចំពោះកូនបំណុលចំនួន ២០.០០០ (ពីរម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ដូចមានលម្អិតនៅក្នុងឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមានអានុភាពអនុវត្ត ប៉ុន្តែកូនបំណុលនៅតែមិនព្រមសងប្រាក់តាម ការទាមទារទៀត ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមលោកប្រធានមេត្តាចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំទៅលើអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិ របស់កូនបំណុលដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

សូមលោកប្រធានមេត្តាទទួលនូវការគោរពអំពីខ្ញុំ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..... ខែ ឆ្នាំ

ជូនគ្រាន់មកជាមួយនូវ៖

ស្នាមមេដៃឆ្លងបំណុលនៃការអនុវត្ត

១-អនុសាសនាសាលក្រមដែលមានអនុភាពអនុវត្ត ០១ច្បាប់

២-លិខិតបញ្ជាក់ស្តារពរ ០១ច្បាប់

៣-ឯកសារស្តីពីអត្តសញ្ញាណកម្មវត្ថុ ០១ច្បាប់

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេចចាប់ខ្លឹមការណ៍ដោយបង្ខំ

លេខ

យ៉ង ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: មាត្រា ៤១៩-១ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ។

បានឃើញ: សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ចុះថ្ងៃទី.... ខែ..... ឆ្នាំ..... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី.... ខែ.... ឆ្នាំ..... របស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ.....ឆ្នាំ ។

បានឃើញ: សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ចុះថ្ងៃទី... ខែ.... ឆ្នាំ..... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: លិខិតបញ្ជាក់ការចូលស្ដារនៃសាលក្រមលេខ ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: រូបមន្តអនុវត្តសាលក្រមលេខ ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ..... អាយុ.....ឆ្នាំ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

កូនបំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ..... អាយុ.....ឆ្នាំ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន.....រាជធានីភ្នំពេញ ។

សិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ:

ខ្លឹមសារនៃសាលក្រមដែលទាមទារដោយម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត:

សុំឲ្យអនុវត្តតាមវិធានបង្ខំដោយផ្ទាល់ ដោយយកដី និងផ្ទះ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ក្បាលដីលេខ ... ទំហំ... ម^២ ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.... របស់ប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ..... អាយុ.....ឆ្នាំ និងប្តី/ប្រពន្ធឈ្មោះ: មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ ដោយផ្អែកលើសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ..... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចដូចខាងក្រោម:

១-.....

២-.....

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១-ចាប់ផ្តើមនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំ ។

២-រឹបអូសដី និង ផ្ទះ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ក្បាលដីលេខ .. ទំហំ ម^២ ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ... ចេញដោយប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ:ភេទ..... អាយុ...ឆ្នាំ និងប្តី/ប្រពន្ធឈ្មោះ: ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សភាជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ

លេខ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លិខិតផ្អាកកិច្ចការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស

យើង ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សូមជម្រាបជូន

លោកប្រធានចន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ: ការផ្អាកកិច្ចការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសដូចមានបញ្ជាក់ដូចខាងក្រោម:

ក-អត្តសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ: ដី និងផ្ទះ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់
អចលនវត្ថុលេខ..... ក្បាលដីលេខ ទំហំ ម^២ ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ប្រធាន
មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំង
ស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃ
ការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ និងប្តី/ប្រពន្ធឈ្មោះ: ។

ខ-ឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករ: ឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ និងប្តី/ប្រពន្ធឈ្មោះ:
..... មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្នស្នាក់នៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

គ-គោលបំណងនៃការចុះបញ្ជី: រឹបអូស ដី និងផ្ទះ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់
អចលនវត្ថុលេខ..... ក្បាលដីលេខ ទំហំ ម^២ ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ប្រធាន
មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំង
ស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃ
ការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ និងប្តី/ប្រពន្ធឈ្មោះ: ។

យ-មូលហេតុ: ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំលេខ ចុះថ្ងៃទី ...
ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ង-ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត

-ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅ
បច្ចុប្បន្នស្នាក់..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

ច-កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត

-កូនបំណុលនៃការអនុវត្តឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន
ស្នាក់..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

ឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយ:

១-ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំលេខចុះថ្ងៃទី ... ខែ... ឆ្នាំ.... របស់
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

២-វិញ្ញាបនបត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ... ក្បាលដីលេខ ... ទំហំ ... ម^២ ចុះ
ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជ
ធានីភ្នំពេញ ។ (ថតចម្លងមួយច្បាប់)

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ... ខែ... ឆ្នាំ.....

ក្រឡាបញ្ជី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍បញ្ជូន

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រុម្មាបញ្ជី

កាលបរិច្ឆេទធ្វើចេញ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....
លេខសំណុំរឿង :
ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបានបញ្ជូន : ជីវភាសប្រទេសចម្លើយការងារដោយបង្ខំ
អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ជូន :
ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន :

ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង :

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន (កត្តាប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាធា ឬក្រុម្មាបញ្ជី)

	ទីកន្លែងដែលធ្វើការបញ្ជូន :
កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូន : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....ម៉ោង.....ព្រឹក/រសៀល	
វិធីថាវក់ស្តែងក្នុងការបញ្ជូន	
១	☐ បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូនដោយផ្ទាល់ដៃ
២	☐ ខ្ញុំបានឱ្យជនដល់ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន នូវខ្លឹមសារសង្ខេបនៃឯកសារដែលបានបញ្ជូន ពីព្រោះជននោះមិនចេះអានអក្សរ

	បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ☐ ព្រោះខ្ញុំមិនបានជួបអ្នកដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ដោយផ្ទាល់នៅកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូននោះទេ
២	☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ឈ្មោះ :
៣	☐ កសាងត្រូវបានទុកនៅឯទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនព្រមទទួលការបញ្ជូនដោយគ្មានហេតុផល ☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ឈ្មោះ :
☐ ខ្ញុំបានបញ្ជូនឯកសារដូចនីតិវិធីខាងលើ	
☐ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារខាងលើនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬជនដែល មានការយល់ដឹងសមរម្យក្នុងការទទួលឯកសារនេះ ។	
កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....	
ឈ្មោះ និងហត្ថលេខាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ :	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាបង្គាប់ឱ្យស្រាវជ្រាវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុ

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤៣៤-២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
ដែលមាន ៖

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ៖

កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ៖

បានឃើញ ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី ខែ... ឆ្នាំ... របស់
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ចោទដូច្នេះសម្រេច

បង្គាប់ឱ្យមន្ត្រីអាជ្ញាសាលា ចុះធ្វើការស្រាវជ្រាវអំពីសណ្ឋានអចលនវត្ថុ អំពីទំនាក់
ទំនង និងការកាន់កាប់ព្រមទាំងស្ថានភាពផ្សេងៗនៃអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ
..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ.....
..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

បន្ទាប់ពីចុះធ្វើការស្រាវជ្រាវរួចមក សូមផ្ញើលទ្ធផល មកសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
វិញឱ្យឆាប់តាមលទ្ធភាពអាចធ្វើបាន ។

ក្នុងករណីមានឧបសគ្គរារាំងនៃការអនុវត្តនេះ មន្ត្រីអាជ្ញាសាលា ត្រូវប្រើកំលាំងមាន
សមត្ថកិច្ចដើម្បីអនុវត្តឱ្យបានសម្រេច ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាបង្គាប់ឲ្យតាមតម្លៃ

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា ៨៣០-១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែល
ប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ
២០០៦។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ... ចុះថ្ងៃទី...ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំ
ពេញ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ...
របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ លិខិតផ្អាកផ្តាក់ឲ្យចុះបញ្ជីបែបអូសលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ... ឆ្នាំ... របស់
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ចាត់តាំងក្រុមហ៊ុន ដែលមានអសយដ្ឋាននៅ.....
ឲ្យធ្វើការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មាន
ទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ឈ្មោះ.....
បន្ទាប់ពីវាយតម្លៃរួចហើយ សូមផ្ញើរបាយការណ៍នេះមកគុណការដើម្បីចាត់តាមច្បាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ... ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេច

អំពីពេលចុងក្រោយសំរាប់ការទាមទាររោយចែកចំណែក ជារាជ្ជី

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា៤២២ កថាខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ស្តីពីសំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលឈ្មោះ.....

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ កំណត់ថ្ងៃចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារចែកចំណែក ត្រឹមថ្ងៃទី..... ខែ ... ឆ្នាំ ... ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

សាធារណៈប្រជាជាតិកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ការប្រកាសជាសាធារណៈ

លេខ អំពីពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ជាតំណែង

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា៤២២ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចអំពីពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែកលេខ ចុះថ្ងៃ ទី..... ខែ ឆ្នាំ..... ។

សូមប្រកាសថា ៖

ស្តីពីសំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលឈ្មោះ.....

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញបានចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំ និងកំណត់ថ្ងៃចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារចែកចំណែកត្រឹមថ្ងៃទី...ខែ... ឆ្នាំ...

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

**ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

លេខ

លិខិតជូនដំណឹង

យើង ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៨២២ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ឱ្យបានជូន

សាធារណៈជនទាំងអស់ឱ្យបានជ្រាបថា

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ តុលាការបានសម្រេចកំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារចំណែកត្រឹមថ្ងៃទី... ខែ ... ឆ្នាំ.....

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ក្រឡាបញ្ជី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំទាមទារអោយចែកចំណែក

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ..... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅ.....

សូមគោរពចូលមក

លោកចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ ៖ សំណើសុំទាមទារអោយចែកចំណែកពាក់ព័ន្ធករណីលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុ
ដែលមានក្នុងសំណុំរឿងអនុវត្តលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូង
រាជធានីភ្នំពេញ ។

តបតាមកម្មវត្ថុខាងលើ ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបជូនលោកប្រធានមេត្តាជ្រាបថា ខ្ញុំមានសិទ្ធិ
លើបំណុលចំពោះ កូនបំណុលនៃការអនុវត្តព្រោះថាកូនបំណុលនៃការអនុវត្តបានជំពាក់
ប្រាក់ខ្ញុំបាទ ដោយផ្អែកលើ..... ដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួន..... ។

ដូច្នេះ ខ្ញុំបាទពិតជាមានលក្ខណៈសម្បត្តិជាម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិទាមទារអោយ
ចែកចំណែក ដោយសារខ្ញុំបាទមានលិខិតអនុវត្តដែលមានអានុភាពអនុវត្តតាមច្បាប់ ។

អាស្រ័យដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូមលោកប្រធានមេត្តាអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំបាទ
ចូលរួមចំណែកនៅក្នុងករណីលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុដែលមានសំណុំរឿងអនុវត្តលេខ
... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលា ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

សូមលោកប្រធានមេត្តាទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពីខ្ញុំ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.....

ស្រមៃមេដៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

លិខិតជូនដំណឹង

នៅម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តអំពីការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤២៦ កថាខណ្ឌទី ៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី របស់ព្រះ
រាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១
ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ។

សូមជម្រាបមកឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅ
បច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយ
អាណត្តិ ។

ដែលជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត អំពីការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ដែលពាក់
ព័ន្ធនឹងករណីលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុរវាងឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជន
ជាតិខ្មែរ ដែលជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងឈ្មោះ: ដែលជាកូនបំណុល
នៃការអនុវត្ត ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

សាធារណជនកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

លិខិតជូនដំណឹង

នៅក្នុងបំណុលនៃការអនុវត្តអំពីការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤២៦ កថាខណ្ឌទី ៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី របស់ព្រះ
រាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១
ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ។

សូមជម្រាបមកឈ្មោះ : ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទី
លំនៅបច្ចុប្បន្ន.....រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត អំពីការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ដែលពាក់
ព័ន្ធនឹងករណីលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុរវាងឈ្មោះ : ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជន
ជាតិខ្មែរ ដែលជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងឈ្មោះ : ភេទប្រុស អាយុ...ឆ្នាំ
ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

របាយការណ៍

ស្តីពី

ការស្រាវជ្រាវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុ

ព្រះរាជអាជ្ញានៃអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សូមជម្រាបជូន

លោកចៅក្រមតុលាការអនុវត្តនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កិច្ចវត្ថុ៖ របាយការណ៍ស្តីអំពីលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រសំគាល់លេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ។

យោង ៖ - មាត្រា ៤៣៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

- ដីកាបង្គាប់អោយស្រាវជ្រាវអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

តបតាមកម្មវត្ថុ និង យោងខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូនលោកចៅក្រមថា ៖ កាលពីថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... វេលាម៉ោង... តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ និង ជាមន្ត្រីទទួលបន្ទុកអាជ្ញាសាលាបានដឹកនាំ គណកម្មការចម្រុះមួយចុះស្រាវជ្រាវអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រសំគាល់លេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ដោយយើងទទួលបានលទ្ធផលដូចខាងក្រោម ៖

- អំពីសណ្ឋាននៃអចលនវត្ថុ ៖.....
- អំពីស្ថានភាពនៃការកាន់កាប់ ៖.....
- អំពីការចាត់ចែង ៖.....

អាស្រ័យហេតុនេះសូមលោកចៅក្រមជ្រាបជារបាយការណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃ

គោរពជូន

លោក.....ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ: របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រ
សំគាល់លេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ។

យោង : ដីកាបង្គាប់អោយវាយតម្លៃលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជ
ធានីភ្នំពេញ ។

តបតាមកម្មវត្ថុ និង យោងខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូនលោកចៅក្រមថា : ក្រុមហ៊ុន
..... បានចុះស្រាវជ្រាវ និង វាយតម្លៃទៅលើអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រ
សំគាល់លេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ដែលមានឈ្មោះ.....ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ
មានតម្លៃអប្បបរមាដូចខាងក្រោម :

ដីទំហំម៉ែត្រក្រឡា xម៉ែត្រក្រឡា = (.....ដុល្លារអាមេរិក)

តម្លៃអប្បបរមាសរុបស្មើនឹង (.....ដុល្លារអាមេរិក) ។

អាស្រ័យហេតុនេះសូមលោកចៅក្រមមេត្តាជ្រាបជាព័ត៌មាន

សូមលោកចៅក្រមទទួលនូវការគោរពរាប់អានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

ប្រធានក្រុមហ៊ុន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ឯកសារលំអិតអំពីវគ្គ

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា ៣៤.១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជ
ធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ របាយការណ៍ស្តីពីការចុះស្រាវជ្រាវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុចុះថ្ងៃទី
... ខែ ... ឆ្នាំ...

បានធ្វើឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុដែលមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធដូចខាងក្រោម ៖

ឯកសារលំអិតវត្ថុ

អំពីសណ្ឋាននៃអចលនវត្ថុ ៖ ជាប្រភេទដីលំនៅដ្ឋានដែលមានសំណង់ផ្ទះល្វែងស្ថិត
នៅលើដីស្រាប់។ អចលនវត្ថុ(ផ្ទះល្វែង) មានទទឹងប្រហែល៤ម៉ែត្រ បណ្តោយប្រហែល១៦
មានទីធ្លាទំនេរ ខាងមុខប្រហែល៤ម៉ែត្រ ខាងក្រោយផ្ទះប្រហែល ១,៣ម៉ែត្រ ។ ផ្ទះល្វែងមាន
បីជាន់ (ជាន់ផ្ទាល់ដី ជាន់ទី១ ជាន់ទី២) មានបន្ទប់ដេកចំនួន០៦ បន្ទប់ទឹក៤ ផ្ទះបាយ១ ។
ដំបូលប្រក់ ស័ង្កសី និង មានសំយ៉ាបលយមកខាងមុខផ្ទះ ។ អចលនវត្ថុ(ផ្ទះល្វែង) បែរមុខ
ទៅទិសខាងត្បូងជាប់ផ្លូវ... ខាងកើតជាប់... ខាងលិចជាប់... ខាងជើងជាប់... ដែលមានទី
តាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

ទំនាក់ទំនងនិងការកាន់កាប់ ៖

(រៀបរាប់ពីប្រវត្តិ និង ស្ថានភាពនៃការកាន់កាប់បច្ចុប្បន្នដោយសំអាងទៅលើឯកសារ)

អំពីស្ថានភាពផ្សេងៗ ៖ (តាមសភាពជាក់ស្តែង)

អំពីការចាត់ចែងអចលនវត្ថុ ៖

(រៀបរាប់ពីប្រវត្តិ និង ស្ថានភាពនៃការចាត់ចែងបច្ចុប្បន្នដោយសំអាងទៅលើឯកសារ)

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចេញត្រង់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេចកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមា

យើង ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៨៣២ កថាខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមនស/ រកម/០៧០៦ /០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ របាយការណ៍វាយតម្លៃលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ក្រុមហ៊ុន.....

សំរេចហេតុ

តាមការវាយតម្លៃលើអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ..... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានឈ្មោះ : ជាកម្មសិទ្ធិករ មានតម្លៃអប្បបរមាដូចខាងក្រោម ៖

.ដីទំហំ ... ម៉ែត្រក្រឡា X\$ /១ម៉ែត្រក្រឡា =.....\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក) ។

.សំណង់ទំហំ ... ម៉ែត្រក្រឡា X\$ /១ម៉ែត្រក្រឡា =.....\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក)

សរុប =\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក)

ដូច្នេះតម្លៃសរុបអប្បបរមា\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក) តម្លៃខាងលើនេះអាច
ប្រែប្រួលទៅតាមភាពជាក់ស្តែងនៃទីផ្សារសេរី។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

កំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមានូវអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ..... ចុះថ្ងៃទី
... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានឈ្មោះ
..... ជាកម្មសិទ្ធិករចាប់ពីចំនួន\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក) ឡើងទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចេញតាម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអនុវត្តការណ៍

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤៣៦ កថាខណ្ឌទី៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ។

សម្រេច

ប្រគល់សិទ្ធិជូន អាជ្ញាសាលា នៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដើម្បីអនុវត្តលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ.... ចុះថ្ងៃទី
... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

យោង ៖

វិធីលក់ ៖ លក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ

កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ ៖ ម៉ោង ... ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ...

ទីកន្លែងលក់ ៖ បន្ទប់លក់នៃអាជ្ញាសាលានៃដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ជំងឺតវ៉ាន់ដំណឹង

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូង
រាជធានីភ្នំពេញ សូមជម្រាបជូនដំណឹងដល់ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់
អោយបានជ្រាបថា តុលាការនឹងអនុវត្តការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមាន
វិញ្ញាបនប័ត្រលេខ.... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ
..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

យោង ៖

វីធីលក់ ៖ លក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ

កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ ៖ ម៉ោង ... ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ...

ទីតាំងលក់ ៖ បន្ទប់លក់នៃអាជ្ញាសាលានៃដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតអោយលក់ ៖ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ...

តម្លៃលក់អប្បបរមា ៖

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សភាជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

លេខ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លិខិតដាស់តឿន

អោយផ្តល់លិខិតគណនាអំពីសិទ្ធិលើបំណុល

យើង ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដូចមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃបញ្ជីអចលនវត្ថុ រវាងឈ្មោះ: ដែលជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងឈ្មោះ: ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

សូមជម្រាបជូនដំណឹង ដល់ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធឲ្យបានជ្រាបថា តុលាការបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែកនៅថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... វេលាម៉ោង.....

ដូច្នេះយោងតាមមាត្រា ៤៨៨ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី សូមដាស់តឿនដល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធអោយមកបំពេញនូវលិខិតគណនាអំពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ ហើយសូមផ្តល់លិខិតគណនានេះមកតុលាការក្នុងអំឡុងពេល០១សប្តាហ៍គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបាទទទួលលិខិតនេះ ។

កំណត់សំគាល់

១.ក្នុងករណីដែលខ្វះចន្លោះសម្រាប់បំពេញ “លិខិតគណនាអំពីសិទ្ធិលើបំណុល” ដែលបានភ្ជាប់មក ជាមួយគ្នានេះ សូមរកក្រដាសផ្សេងទៀតសរសេរលម្អិត ។

២.ម្ចាស់បំណុលនៃការបែងចែកបណ្តោះអាសន្នត្រូវផ្តល់លិខិតគណនាអំពីសិទ្ធិលើ
បំណុល និង ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចបង្គាប់អោយបែងចែកបណ្តោះអាសន្ន
មកតុលាការ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ក្រឡាបញ្ជី

សភាជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ការឡាយជាសាធារណៈអំពី

ការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ

យើង ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤៣៦ កថាខណ្ឌទី៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

សូមប្រកាសថា ៖

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការអនុវត្តដោយបង្គំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ សូមជម្រាបជូនដល់ភាគីដែលមានប្រយោជន៍ ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ឲ្យបានជ្រាបថា ចំពោះអចលនវត្ថុមានវិញ្ញាបនប័ត្រលេខ... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ... មានទីតាំងស្ថិតនៅ..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

យោង ៖

វិធីលក់ ៖ លក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ

កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ ៖ ម៉ោង ... ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ...

ទីតាំងលក់ ៖ បន្ទប់លក់នៃអាជ្ញាសាលានៃដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

តម្លៃលក់អប្បបរមា ៖ ចាប់ពី\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក) ឡើងទៅ ។

វីធីផ្តល់ប្រាក់ធានាលើសំណើទិញខាងលើ ៖ ដោយប្រាក់សុទ្ធ ឬ ដោយមូលប្បទានប័ត្រ ចំនួន១០% (ដប់ភាគរយ) នៃតម្លៃលក់ ។

អំឡុងពេលសម្រាប់ឲ្យសាធារណៈជនមើលអំពី “ឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ និង របាយការណ៍ស្តីពីការវាយតម្លៃ” ជាអាទិ៍គឺចាប់ពីថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... រហូតដល់ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ។

កាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ក្រឡាបញ្ជី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំផ្តល់សំណើទិញ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ : អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅ.....

គោរពជូន

រាជធានីភ្នំពេញ

ចំពោះរឿងក្តីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុលេខ..... ចុះថ្ងៃទី..... ខែ
 ឆ្នាំ..... ខ្ញុំបាទ..... សូមផ្តល់សំណើទិញអចលនវត្ថុក្នុងតម្លៃដែលបាន
 កំណត់ខាងក្រោមនេះ ៖

រឿងក្តីលេខ	លេខ..... ចុះថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ.....
លេខអចលនវត្ថុ	
អ្នកដែលផ្តល់សំណើទិញ	ឈ្មោះ..... អា ស័យដ្ឋាន.....
អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ	
តម្លៃលក់ដែលស្នើសុំទិញ	
ប្រាក់ធានាលើសំណើទិញ	
វិធីផ្តល់ប្រាក់ធានាលើសំណើទិញខាងលើ	ដោយមូលប្បទានប័ត្រ

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

អ្នកផ្តល់សំណើទិញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អាជ្ញាសាលានៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កំណត់ហេតុស្តីពីការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រ

សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ				
កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់				
ទីតាំងលក់	បន្ទប់សម្រាប់លក់នៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ			
ពេលលក់	ការ ដាស់តឿន	ម៉ោង... ព្រឹក/ល្ងាច	បិទ	ម៉ោង... ព្រឹក/ល្ងាច
សង្ខេបនីតិវិធី (ចំពោះចំណុចដែលមានគូស ☐ ក្នុងប្រអប់ប៉ុណ្ណោះ) ☐ បានលក់ត្រឹមត្រូវចំពោះអចលនវត្ថុលេខ... ដូចដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ				
	អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា តម្លៃដែលបានដាក់នោះ វិធីផ្តល់ការធានាដើម្បីដាក់ពាក្យទិញព្រមទាំងឈ្មោះអ្នកតំណាង ។ <i>សូមមើលទំរង់លក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រលេខ... ដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ</i>			
☐ អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា មិនអាចត្រូវបានកំណត់យោងតាមស្ថានភាពខាងក្រោមនេះ ។ (ចំពោះអចលនវត្ថុលេខ...នៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុដែលបានភ្ជាប់ជាមួយ)				
	☐ ពុំមានអ្នកដាក់តម្លៃសមរម្យ (គ្មានការលក់ឡាយឡងដោយស្រោមសំបុត្រត្រឹមត្រូវ) ☐ មូលហេតុផ្សេងទៀត (ដូចមានសរសេរខាងក្រោមនេះ)			
☐ បានកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមាចំពោះអចលនវត្ថុលេខ..... ដោយ - ដេញថ្លៃដោយស្រោមសំបុត្រម្តងទៀត (មាត្រា ៤៣៩-២) - ការចាប់ឆ្នោត (មាត្រា ៤៣៩-២)				

(សូមគូសរង្វង់នូវចំណុចដែលត្រឹមត្រូវ)

- ☐ បានចាត់វិធានការដូចខាងក្រោមនេះដោយសាលាក្នុងស្ថានភាពដូចខាងក្រោមផ្អែកលើ
មាត្រា ៤៣៦-៥ និង
៣៩៦នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី

ហត្ថលេខា

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

អគ្គនាយក

គ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស :

- ពាក្យសុំផ្តល់សំណើទិញចំនួន.....ច្បាប់

សភាជាតិជនជាតិខ្មែរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងអនុវត្ត
លេខ...

ចុះថ្ងៃទី...ខែ...ឆ្នាំ...

កំណត់ហេតុស្តីពីការបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចការលក់

កាលបរិច្ឆេទ	
ទីកន្លែង	
ចៅក្រម	
ក្រឡាបញ្ជី	
ត្រូវមាន និង មតិរបស់ជនដែល ពាក់ព័ន្ធ និងផលប្រយោជន៍ក្នុង ការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតអោយ យល់	
សេចក្តីសង្ខេបនីតិវិធី	
ចៅក្រម បានចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតអោយយល់	
ក្រឡាបញ្ជី	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់

យើង :..... ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា៤៨២.១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី ... ខែ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ សំណើទិញអចលនវត្ថុរបស់ឈ្មោះ :..... ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ រាជធានីភ្នំពេញ ។

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញសម្រេច

អនុញ្ញាតឱ្យលក់អចលនវត្ថុដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុ ទៅឱ្យបុគ្គលខាងក្រោមនេះ ពីព្រោះបុគ្គលនេះបានធ្វើសំណើទិញអចលនវត្ថុក្នុងតម្លៃអតិបរមាចំនួន\$ (.....ដុល្លារអាមេរិក) គឺឈ្មោះ :..... ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ.....រាជធានីភ្នំពេញ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ... ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

សភាជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេចកំណត់អំឡុងពេលបង់ថ្លៃលក់

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា៤៤៧.១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់លេខ ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញសម្រេច

ស្តីពីអចលនវត្ថុដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុ តុលាការសម្រេចកំណត់អំឡុងពេលដើម្បីឲ្យអ្នកទិញបង់ថ្លៃលក់ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ រហូតដល់ថ្ងៃ... ខែ... ឆ្នាំ... រៀងរាល់ម៉ោងធ្វើការ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍បញ្ជូន

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រុម្វាចក្រ

កាលបរិច្ឆេទធ្វើចេញ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....
លេខសំណុំរឿង :
ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបានបញ្ជូន : ដីកាដកស្រង់កំណត់អំឡុងពេលបង់ថ្លៃជាក់
អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ជូន :
ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន :

ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង :

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន (កត្តាប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាធរសាលា ឬក្រុម្វាចក្រ)

ទីកន្លែងដែលធ្វើការបញ្ជូន :	
កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូន :	
ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....	ម៉ោង..... ព្រឹក/រសៀល
វិធីចាក់ស្នែងក្នុងការបញ្ជូន	
☐	បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូនដោយផ្ទាល់ដៃ
១ ☐	ខ្ញុំបានពន្យល់ដល់ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន នូវខ្លឹមសារសម្តែងនៃឯកសារដែលបានបញ្ជូន ពីព្រោះជននោះមិនទាន់អានអក្សរ

	បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ☐ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានជួបអ្នកដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ដោយផ្ទាល់នៅកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូននោះទេ
២	☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ឈ្មោះ :
៣	☐ ឯកសារត្រូវបានទុកនៅទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនព្រមទទួលការបញ្ជូនដោយគ្មានហេតុផល ☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ឈ្មោះ :
	☐ ខ្ញុំបានបញ្ជូនឯកសារដូចមីក្រូវិទ្យាសាស្ត្រ
	☐ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារទាំងនេះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬជនដែល មានការយល់ដឹងសមរម្យក្នុងការទទួលឯកសារនេះ ។
	កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....
	ឈ្មោះ និងហត្ថលេខាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីថ្លែងការណ៍
ស្តីពីការបង់ថ្លៃលក់អចលនវត្ថុ
គោរពជូន

ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

ចំពោះរឿងក្តីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...
របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ខ្ញុំឈ្មោះ : ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជាភាគីអ្នក
ទិញ បានបង់ថ្លៃលក់អចលនវត្ថុ ជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម ៖

សេចក្តីរាយការណ៍	តម្លៃ
ថ្លៃលក់ (ប្រាក់ធានា ១០%ត្រូវបានដកចេញ)	
ពន្ធចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិនៃអចលនវត្ថុ	
ពន្ធលុបចោលការចុះបញ្ជីអំពីការបែងចែក ជា អាទិ៍	
សោហ៊ុយធ្វើលិខិតផ្ទុកផ្ទាក់អោយចុះបញ្ជី ទៅមន្ទីរសុរិ យោដីតាមប្តីស្រី	
សោហ៊ុយធ្វើឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តី បញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីទៅក្រឡាបញ្ជី	
សោហ៊ុយធ្វើឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តី បញ្ជាក់នៃ សៀវភៅចុះបញ្ជីបញ្ជូនទៅអ្នក ទិញ	
សរុប	

នៅកាលបរិច្ឆេទដដែលនេះ ខ្ញុំ.....ក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូងរាជធានី
ភ្នំពេញ បានទទួល ការបង់ថ្លៃដូចដែលបានសរសេរខាងលើនេះ ។

ក្រឡាបញ្ជី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

លិខិតឆ្លុះបញ្ចាំង

ឲ្យចុះបញ្ជីរំពឹងការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ

យើង ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សូមជម្រាបជូន

លោកប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ

កម្មវត្ថុ: សំណើរចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ និងលុបចោលលិខិតឆ្លុះបញ្ចាំងឲ្យចុះបញ្ជីអំពី
ការរឹមសម្ភារៈអចលនវត្ថុលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជ
ធានីភ្នំពេញ ។

យោង: - សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានី
ភ្នំពេញ ។

- ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់លេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលា
ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

តបតាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូន លោកប្រធានជ្រាបថា: សាលា
ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ បានធ្វើការលក់ឡាយឡងនូវអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រ
សម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគ
រូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅ
..... រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
ឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ទៅឲ្យឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំឲ្យចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅ
បច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ ។

អាស្រ័យហេតុនេះសូមលោកប្រធានធ្វើការចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ និងលុបចោល
លិខិតផ្គត់ផ្គង់ចុះបញ្ជីអំពីការរើសអើងអចលនវត្ថុលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលា
ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ រួចធ្វើឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះ
ព្រមទាំងសោហ៊ុយចាត់ចែងការចុះបញ្ជី មកតុលាការវិញដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

សូមលោកប្រធានទទួលនូវការគោរពអំពីខ្ញុំ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ក្រឡាបញ្ជី

	បានប្រគល់ឯកសារទៅអ្នកដែលមានការយល់ដឹងសមរម្យចំពោះការទទួលឯកសារនេះ ☐ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានជួបអ្នកដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ដោយផ្ទាល់ទៅកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូននោះទេ
២	☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ ☐ អ្នកនៅជាមួយ
	ឈ្មោះ :
៣	☐ កសាងត្រូវបានទុកនៅឯទីកន្លែងដែលត្រូវធ្វើការបញ្ជូន ដោយហេតុថាបុគ្គលខាងក្រោមនេះមិនព្រមទទួលការបញ្ជូនដោយគ្មានហេតុផល
	☐ ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ☐ អ្នកបម្រើ ☐ អ្នកនៅជាមួយ ☐ អ្នកផ្សេងដែលធ្វើការនៅទីនោះ
	ឈ្មោះ :
☐ ខ្ញុំបានបញ្ជូនឯកសារដូចមីក្រូវិទ្យាសាស្ត្រ	
☐ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការបញ្ជូនឯកសារទៅទីនោះបានសម្រេចទេ ពីព្រោះនៅទីកន្លែងដែលត្រូវបញ្ជូន ខ្ញុំមិនបានជួបជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ឬជនដែល មានការយល់ដឹងសមរម្យក្នុងការទទួលឯកសារនេះ ។	
កាលបរិច្ឆេទធ្វើរបាយការណ៍ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....	
ឈ្មោះ និងហត្ថលេខាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ :	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ដីកាសម្រេច
អំពី

ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
បានឃើញ មាត្រា ៤៨៨ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជ
ធានីភ្នំពេញ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូង
រាជធានីភ្នំពេញ ចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាប័នប័ត្រលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...
តុលាការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការ ចែកចំណែកនៅថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... ដលាម៉ោង.....

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ... ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ

ជីកាកោះហៅ

នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ដូចមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃបញ្ជីអចលនវត្ថុ រវាងឈ្មោះ: ដែលជាម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងឈ្មោះ: ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញសូមជម្រាបជូនដំណឹង ដល់ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធច្បាចនាជ្រាបថា តុលាការបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែកដូចមានបង្ហាញខាងក្រោមនេះ ។

ដូច្នេះយោងតាមមាត្រា ៤៩០ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី សូមកោះហៅភាគី ដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ មកបង្ហាញខ្លួននៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់នេះ នៅបន្ទប់ ... នៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

យោង កាលបរិច្ឆេទ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... វេលាម៉ោង..... ។

កំណត់សំគាល់

១.ពេលមកតុលាការ សូមយកលិខិតនេះមកជាមួយផង ។

២.ក្នុងករណីដែលនីតិបុគ្គល គឺជាអ្នកដែលមានសិទ្ធិទទួលនូវការបែងចែកចំណែកសូមយកលិខិតបញ្ជាក់ លក្ខណសម្បត្តិជាតំណាង ព្រមទាំងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ របស់អ្នកតំណាងមក ជាមួយ ហើយចំពោះរូបវន្តបុគ្គលវិញ សូមអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណមកជាមួយផង ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លិខិតគណនាអំពីសិទ្ធិលើបំណុល

គោរពជូន

ក្រុមប្រឹក្សានៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

ខ្ញុំឈ្មោះ..... ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានអាស័យដ្ឋាននៅ.....

ស្តីពីរឿងក្តីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុលេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ខ្ញុំសូមធ្វើការគណនានូវចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលដូចខាងក្រោម៖

១	ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបសិទ្ធិលើបំណុល	៖.....
២	ប្រាក់ដើម	
	ក/ ចំនួនទឹកប្រាក់បច្ចុប្បន្ននៃប្រាក់ដើម	៖.....
	ខ/ កាលបរិច្ឆេទនៃការកើតសិទ្ធិលើបំណុល	៖.....
	គ/ មូលហេតុនៃការកើតសិទ្ធិលើបំណុល	៖ កិច្ចសន្យាខ្ចីបំណុល
	ឃ/ ការបង្ហាញនូវលិខិតអនុវត្ត	៖ សាលាក្រម
៣	ការប្រាក់	
	ក/ ចំនួនទឹកប្រាក់បច្ចុប្បន្ននៃការប្រាក់	៖.....
	ខ/ រយៈពេល	៖.....
	គ/ ចំនួនថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ	៖.....
	ឃ/ ការប្រាក់	៖ ១០%ក្នុងមួយឆ្នាំ

៤ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការខូចខាត

ក/ ចំនួនទឹកប្រាក់បច្ចុប្បន្ននៃការខូចខាត

៖.....

ខ/ រយៈពេល

៖.....

គ/ ចំនួនថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ

៖.....

ឃ/ អាត្រា

៖ ២០%ក្នុងមួយឆ្នាំ

៥ សោហ៊ុយសម្រាប់អនុវត្ត

៖

ស្នាមមេដៃម្ចាស់ចំណុះ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

តារាងចែកចំណែក

យើង ចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

បានឃើញ មាត្រា ៤៩០ កថាខណ្ឌទី១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

បានឃើញ សំណុំរឿងអនុវត្តដោយបង្ខំលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ចំពោះរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញបានធ្វើតារាងចែកចំណែកដូចដែលបានសរសេរនៅក្នុងទំព័រ បន្ទាប់នេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

សាធារណៈប្រជាជនកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តារាងបែកចំណែក

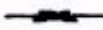
ថ្ងៃលក់									
ប្រាក់ធានាផ្តល់តាមមាត្រា ៤៣៥-២-ខ									
ប្រាក់ធានាផ្តល់ដោយអ្នកទិញចុងក្រោយ									
សរុប									
អាទិភាព	ម្ចាស់បំណុល	ប្រភេទសិទ្ធិលើបំណុល	សោហ៊ុយ	ការប្រាក់	ការខូចខាត	ប្រាក់ដើម	ចំនួនសរុប	ចំនួនសម្រាប់ចែកចំណែក	កំណត់
		សោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធី							

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....
ចៅក្រម

សាធារណៈប្រជាជនកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ...

ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ...

កំណត់ហេតុស្តីពីការបែងចែកចំណែក

ឆ្នាំ... ខែ... ថ្ងៃទី... វេលាម៉ោង... នៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ៖ សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

-ម្ចាស់បំណុលឈ្មោះ ... ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

-កូនបំណុលឈ្មោះ ... ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ

ដោយមានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

បានធ្វើការបែងចែកចំណែកដូចខាងក្រោម៖

-បានប្រគល់ប្រាក់ឱ្យទៅលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឱ្យម្ចាស់បំណុលឈ្មោះ ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន..... រាជធានីភ្នំពេញ ចំនួន (..... ដុល្លារអាមេរិក) ។

ម្ចាស់បំណុល មេធាវី ក្រឡាបញ្ជី ចៅក្រមអនុវត្ត

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំដីកាសម្រេចបង្គាប់អោយប្រគល់អចលនវត្ថុ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ: អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅ.....

តោរពជូន

លោកចៅក្រមនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ករុណា: សំណើសុំបង្គាប់អោយឈ្មោះ: ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
ប្រគល់អចលនវត្ថុដូច ដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃបញ្ជីអចលនវត្ថុមក
អោយខ្ញុំបាទឈ្មោះ:.....។

តបតាមកម្មវត្ថុខាងលើ ខ្ញុំបាទសូមជម្រាបជូនលោកចៅក្រមអោយបានជ្រាបថា ខ្ញុំ
បាទបានទិញអចលនវត្ថុដូចដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃបញ្ជីអចលនវត្ថុនៅក្នុង
នីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ លេខ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលា
ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ហើយបានបង់ថ្លៃលក់នៅថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... រួចហើយ ។

ប៉ុន្តែឈ្មោះ: ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនៅតែបន្តកាន់កាប់
អចលនវត្ថុខាង លើនេះដដែលទោះបីជាគ្មានសិទ្ធិកាន់កាប់ក៏ដោយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ: ខ្ញុំសូមស្នើសុំអោយលោកចៅក្រមបង្គាប់អោយឈ្មោះ:
..... ប្រគល់អចលនវត្ថុមកអោយខ្ញុំបាទដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

សូមលោកចៅក្រមទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពីខ្ញុំបាទ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

អ្នកដាក់ពាក្យសុំ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ដីកាសម្រេច

លេខ

បង្គាប់ឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

យើង ចៅក្រមអនុវត្តសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ មាត្រា ៤៥០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០៦/០២១ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ។

បានឃើញ: សំណុំរឿងអនុវត្តលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់លេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញ: ពាក្យសុំដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ឈ្មោះ: ជាអ្នកទិញអចលនវត្ថុ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន រាជធានីភ្នំពេញ ដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ប្រគល់អចលនវត្ថុដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រសម្គាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ... ចុះថ្ងៃទី... ខែ... ឆ្នាំ... របស់ប្រធានមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅ រាជធានីភ្នំពេញ ដូចដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ជីអចលនវត្ថុ ទៅឲ្យឈ្មោះ: ភេទ... អាយុ...ឆ្នាំ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្នស្នាក់នៅ រាជធានីភ្នំពេញ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ខែ..... ឆ្នាំ.....

ចៅក្រម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍បញ្ជូន

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយក្រុម្វាបញ្ជី

កាលបរិច្ឆេទធ្វើចេញ : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....
លេខសំណុំរឿង :
ឈ្មោះឯកសារដែលត្រូវបានបញ្ជូន : ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ
អាសយដ្ឋានអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការបញ្ជូន :
ឈ្មោះជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន :

ហត្ថលេខា ឬស្នាមម្រាមដៃអ្នកទទួលឯកសារជាក់ស្តែង :

ប្រអប់ខាងក្រោមត្រូវបំពេញដោយអ្នកប្រតិបត្តិការបញ្ជូន (កត្តាព្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាធរណា ឬក្រុម្វាបញ្ជី)

	ទីកន្លែងដែលធ្វើការបញ្ជូន :
កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូន : ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....ម៉ោង.....ព្រឹក/រសៀល	
វិធីថាត់ស្វែងក្នុងការបញ្ជូន	
១	☐ បានប្រគល់ជូនជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូនដោយផ្ទាល់ដៃ
២	☐ ខ្ញុំបានពន្យល់ដល់ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន នូវខ្លឹមសារសង្ខេបនៃឯកសារដែលបានបញ្ជូន ពីព្រោះជននោះមិនទាន់អាចអក្សរ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ ឧបសម្ព័ន្ធរូបភាព

ឧបសម្ព័ន្ធរូបភាព

១.ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាលក់ឡាយឡុងតាមតុលាការ ២.ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាអនុវត្តដីកា
បង្គាប់ឱ្យស្រាវជ្រាវស្ថានភាពអចលនវត្ថុ

៤-ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាលក់ឡាយឡុងតាមតុលាការ(ម.៣៩៥)

រូបភាពទាញយកពីហ្វេសប៊ុក

៥-ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យស្រាវជ្រាវស្ថានភាពអចលនវត្ថុ(ម.៤៣៤)

រូបភាពទាញយកពីហ្វេសប៊ុក

៣.ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

៦-ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ(ម.៥២៤)

ការអនុវត្តភារកិច្ចអាជ្ញាសាលាឱ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

រូបភាពទាញយកពីហ្វេសប៊ុក